

REPUBLIKA HRVATSKA
Ministarstvo gospodarstva, rada i poduzetništva

N A C R T

**PRIJEDLOG
ZAKONA O ZAŠTITI POTROŠACA**

Zagreb, prosinac 2006. godine

NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O ZAŠTITI POTROŠACA

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o zaštiti potrošaca sadržana je u odredbi clanka 2. stavka 4. alineja 1. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, broj 41/01. i 55/01.)

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM, TE POSLJEDICE KOJE CE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTECI

1. Ocjena stanja

Generalna skupština Ujedinjenih naroda donijela je Rezolucijom broj 39/248 iz 1985. godine smjernice o zaštiti potrošaca kojima je potaknula zemlje clanice na zakonsko uredivanje ovog područja i razvoj institucija koje će potrošace izvještavati i poucavati te djelotvorno štititi njihova prava. Europske države potpisnice Rimskih ugovora donijele su potkraj 1973. godine Europsku povelju o informiranju i zaštiti potrošaca s programom potrošackih prava, koja se sastoje od prava na zaštitu gospodarskih interesa, prava na zaštitu od opasnosti za život, zdravlje i imovinu prilikom stjecanja proizvoda i usluga na tržištu, prava na pravnu zaštitu i potporu države, prava na obavljanje i poduku potrošaca i prava na udruživanje sa svrhom zaštite njihovih interesa, prava na predstavljanje u tijelima koja odlučuju o stvarima od interesa za potrošace. Od tada do danas u Europskoj zajednici nastalo je na ovim principima bogato zakonodavstvo zaštite potrošaca.

U Sjedinjenim Americkim Državama donesen je Zakon o zaštiti potrošaca 1972. godine. Temeljem tog zakona osnovana je posebna savezna komisija za sigurnost potrošacke robe.

Zajednicko obilježje svih modernih demokratskih država je zaštita gospodarski slabije strane u poslovnim transakcijama na tržištu, stoga se i zakonima o zaštiti potrošaca u tim zemljama štite fizicke osobe potrošaci kada kupuju na tržištu proizvode i usluge za svoje neprofesionalne svrhe, odnosno za osobne ili obiteljske potrebe. Tako se može reci da je zaštita potrošaca civilizacijska stećevina razvijenih demokracija, uredenih tržišta i sustav vrijednosti u stalnom razvoju.

Politika zaštite potrošaca pocela se razvijati u državama Zapadne Europe cetrdesetih godina 20. stoljeca dok je ona u državama Srednje i Istocne Europe proces, koji se razvio pocetkom osamdesetih i devedesetih godina 20. stoljeca, s demokratskim promjenama i

pojavom tržnog gospodarstva. Razvoj takve politike bio je potaknut željom vlada država u regiji da pristupe Europskoj uniji, sa svim gospodarskim i socijalnim prednostima, za koje su vjerovale da će ih donijeti približavanje Europskoj uniji. U tom je smislu prilagodba nacionalnih struktura europskom pravnom redu iznimno pozitivno utjecala na razvoj zaštite potrošaca u svim državama Srednje i Istočne Europe.

Područje zaštite potrošaca regulirano je brojnim aktima što pokazuje da se pridaje velik znacaj ovoj problematice još više iz razloga što moderno tržište zahtjeva visoku razinu i zaštite potrošaca. Ugovorom o Europskoj uniji odnosno Amsterdamskim ugovorom (članak 153.), koji obuhvata temeljna prava potrošaca (prava na obaviještenost, obrazovanje i zastupljenost), politika zaštite potrošaca postala je autonomna politika.

Obzirom na širenje područja djelovanja Europske unije ujedinjenjem europskih država, Europska unija svojim je zemljama članicama dala smjernice za stvaranje jedinstvene politike za ona područja koja su do tada bila isključivo u nacionalnoj nadležnosti. U skladu s time javila se i potreba za propisivanjem pravnih odredbi koje proklamiraju uvažavanje osnovnih ljudskih prava, što je jedno od glavnih nacela djelovanja Europske unije.

Nacionalni interes i strateški cilj Vlade Republike Hrvatske je punopravno članstvo u Europskoj uniji. Ispunjavanje uvjeta za punopravno članstvo u Europskoj uniji zahtjeva stabilnost institucija koje osiguravaju demokraciju, vladavinu prava i poštivanje demokratskih nacela i ljudskih prava, međunarodnog prava, te tržišnog gospodarstva, što cini temelje unutarnje i vanjske politike Republike Hrvatske.

Dana 03. listopada 2005. godine, Europska unija otvorila je pregovore s Republikom Hrvatskom cime je stvorena osnova za pocetak pregovora i u području zaštite potrošaca. Naime, člankom 74. Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju, Republika Hrvatska obvezala se zemljama članicama Europske zajednice da će suradivati na uskladenju standarda za zaštitu potrošaca u Republici Hrvatskoj s onima u Europskoj uniji, koja od svojih država članica traži ucinkovitu provedbu pravne stecevine Zajednice putem odgovarajućih instrumenata rješavanja sudskih i izvansudskih sporova, kao i sustava administracije, uključujući tržišni nadzor i ulogu udruga za zaštitu potrošaca.

U cilju postizanja visoke razine zaštite potrošaca Republike Hrvatske, štiteci zdravlje, sigurnost i ekonomski interes potrošaca, u srpnju 2005. godine zapocela je operativna provedba Projekta EU CARDS 2002 „Jacanje kapaciteta na području zaštite potrošaca“ i trajat će do 31.12.2006. godine.

Kako bi se taj cilj postigao, navedeni Projekt se fokusirao na razvoj područja prava, infrastrukturnog i administrativnog razvoja, razvoja ljudskih potencijala, jicanja svijesti potrošaca i to kako slijedi:

- Uskladivanje zakonodavstva;
- Institucionalno i administrativno jicanje;
- Razvoj ljudskih potencijala;

- Razvoj Centralnog informacijskog sustava izmedu Ministarstvo gospodarstva, rada i poduzetništva, Državnog inspektorata i udruga za zaštitu potrošaca;
- Podizanje javne svijesti .

Jedna od aktivnosti unutar CARDS projekta je izrada „Gap analiza“ (analiza pravnih praznina) kojima se ocjenjuje uskladenost zakonodavstva Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije. Ove analize bila su osnova za donošenje novog Zakona o zaštiti potrošaca.

Donošenjem Zakona o zaštiti potrošaca ("Narodne novine", broj 96/03.), koji je temeljni Zakon i u primjeni od 8. rujna 2003. godine, Republika Hrvatska osigurala je svojim gradanima primjerenu zaštitu njihovih interesa prilikom kupnje roba i usluga za osobne potrebe. Zakon o zaštiti potrošaca jedan je od propisa kojim je započeo postupak implementacije smjernica Europske unije s područja zaštite potrošaca u hrvatski pravni sustav, kojim se preuzimaju europske norme ponašanja na tržištu, kako u pogledu informiranja i edukacije, tako i same zaštite potrošaca.

Obzirom na širinu područja u kojem interesi potrošaca dolaze do izražaja ovaj Zakon treba promatrati kao opći propis na području zaštite potrošaca, propis kojim je utvrđen okvir sustava zaštite potrošaca.

Zakon o zaštiti potrošaca na sustavan nacin ureduje zaštitu osnovnih prava potrošaca pri kupnji proizvoda i usluga, kao i pri drugim oblicima stjecanja proizvoda i usluga na tržištu u svrhe koje nisu namijenjene njihovoј poslovnoј, a ni poduzetnickoj djelatnosti. Naime, Zakonom je uredeno pravo na zaštitu gospodarskih interesa potrošaca, pravo na zaštitu od opasnosti za život, zdravlje i imovinu, pravo na pravnu zaštitu potrošaca, pravo na informiranje i edukaciju potrošaca i pravo na udruživanje potrošaca sa svrhom zaštite njihovih interesa.

Temeljem trogodišnje primjene Zakona o zaštiti potrošaca („Narodne novine“, broj 96/03.) te višegodišnjom primjenom drugih propisa koji sadrže odredbe o zaštiti potrošaca, kao i rezultate djelovanja udruga oslikava se današnji trenutak razvijenosti sustava zaštite potrošaca u Republici Hrvatskoj. Zakonom o zaštiti potrošaca stvoren je okvir politike zaštite potrošaca kroz koji su implementirane smjernice kojima se štite prava potrošaca. Implementacijom jednog dijela smjernica Europske unije u hrvatsko zakonodavstvo postavljen je pravni okvir za uspostavu sustava, koji se sastoji od upravnih, samostalnih i neovisnih tijela kojima je cilj izgradnja i sustavno ostvarivanje aktivne zaštite potrošaca.

Zaštita potrošaca dinamicno je područje te se i politika zaštite potrošaca ne može definirati na jedno duže razdoblje. Sukladno današnjim brzim promjenama na tržištu, koje se reflektiraju i na potrošace, kao posljedica javlja se potreba za stalnim pracenjem onih područja koja su prioritetsna kod provodenja politike zaštite potrošaca, a u tom pravcu usmjerjen je i ovaj Nacrt prijedloga Zakona o zaštiti potrošaca.

U primjeni Zakona o zaštiti potrošaca na konkretnе slučajevе, pokazalo se da su njegove odredbe manjkave te da se znacajan dio postojeće regulative, neovisno o tome što je u njoj cijeli niz slabosti i nedorecenosti, ne provodi, što koci ostvarenje temeljnih prava potrošaca, njegovo dostojanstvo i gospodarski interes. Dakle, donošenjem novog Zakona o zaštiti potrošaca, želi se unaprijediti svako područje koje se pokazalo manjkavim. U praksi su uoceni brojni problemi i nesnalaženje u primjeni Zakona o zaštiti potrošaca. Naime, kad je riječ o provedbi Zakona o zaštiti potrošaca, najveći broj pitanja u pocetnoj fazi njegove primjene nije bio upucen od potrošaca već od trgovaca, posebno u odnosu na obvezu isticanja cijena na svakom proizvodu, isticanju cijena za jedinicu mjere, vrecice s logotipom proizvodaca ili trgovca, deklariranje proizvoda, adrese proizvodaca i dr.

Što se pak pritužbi potrošaca tice, najveći broj odnosio se na neisticanje ili nepravilno isticanje cijena, isprava koje prate proizvode, nedeklariranje ili nepotpuno deklariranje proizvoda, neisticanje opcija i posebnih uvjeta prodaje, neizdavanje racuna, tehničke upute, rasprodaje robe suprotno propisu, nacin obracunavanja komunalnih usluga u pojedinim jedinicama lokalne samouprave, nacin obracuna telekomunikacijskih usluga, problem dialera, nedostatna zaštita korisnika javnih telekomunikacijskih usluga, problemi kupaca automobila, zavaravajuće oglašavanje, ugovori sklopljeni na daljinu, problemi korisnika finansijskih i bankarskih usluga, neizdavanje racuna na tržnicama i drugim otvorenim prostorima, kvalitetu obavljenih usluga, odbijanje pružanja jamstva za tehničke proizvode i dr.

U Zakonu o zaštiti potrošaca uocilo se najčešće kršenje odredbe clanca 8. koji propisuje isticanje cijena proizvoda i pružanje usluga, odredbe clanca 10. koji propisuje isticanje cijene pri oglašavanju, odredbe clanca 17. koji propisuje nacin deklariranja proizvoda, clanak 22. koji se propisuju javne usluge koje su pružaju potrošacima posebno vezano uz ukljucivanje predstavnika udrug potrošaca pri savjetodavnim tijelima lokalne samouprave u odnosu na obveze sukladno navedenom Zakonu, clanak od 89. do 95. kojima se propisuje oglašavanje proizvoda i usluga , a pogotovo zabrana zavaravajućeg oglašavanja.

Potreba za donošenjem novog Zakona uocila se i tijekom analitickog pregleda i ocjene usklađenosti zakonodavstva RH za područje zaštite potrošaca s europskim zakonodavstvom u Poglavlju 28. Zaštita potrošaca i zdravlja, kada su identificirana neusklađena područja te je Republika Hrvatska preuzela obvezu usklađivanja s jasno utvrđenim rokovima izloženim u Pregovarackom stajalištu za ovo Poglavlje, tj. IV kvartal 2006. godine.

Uz navedeno, sukladno raspravama provedenim između tijela državne uprave, strukovnim udruženjima trgovaca, udrugama za zaštitu potrošaca, neovisnim stručnjacima, predstavnicima akademiske zajednice i drugima, uključujući i korištenje stručne pomoći stranih konzultanata iz CARDS projekta, predstavnika Europske komisije, proucenom praksom u drugim državama, identificirana su i ostala područja koja bi valjalo podrobjnije ili nešto drugacije urediti u okviru Zakona o zaštiti potrošaca, a s tim u vezi poboljšati i pojednostaviti djelotvorniju provedbu sustava zaštite potrošaca u Republici Hrvatskoj kao cjeline.

Nadalje, sukladno Nacionalnom programu za pridruživanje EU za 2005. godinu utvrđena je obveza upucivanja Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti potrošaca u postupak

uskladivanja sa Smjernicama EU, tijekom 2005. zatražena je i odobrena odgoda za izmjenama Zakona iz razloga zapocinjanja CARDS Projekta u okviru kojeg je bila i zadaca analize pravnih praznina kojima se ocjenjuje uskladenost zakonodavstva Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, a koja je dovršena tijekom kolovoza 2006. godine. Obzirom na navedeno ovo Ministarstvo je, između ostalih propisa, u obvezi izraditi zaostatke iz NPPEU 2005. do kraja 2006. godine.

Potrebno je naglasiti da su prema Izvješću sa cetvrtog Pododbora za unutarnje tržište i tržišno natjecanje (Bruxelles, prosinac 2005.) Ministarstva vanjskih poslova i europskih integracija, kao i tijekom analitickog pregleda i ocjene uskladenosti zakonodavstva RH za područje slobode kretanja roba s europskim zakonodavstvom u Poglavlju 1. identificirana neuskladena područja te je Republika Hrvatska preuzeila obvezu uskladivanja s jasno utvrđenim rokovima izloženim u Pregovarackom stajalištu za ovo Poglavlje, a koje se odnosi i na područje zaštite potrošaca (IV. kvartal 2006.).

Isto tako, prema Operativnom programu Vlade Republike Hrvatske utvrđen je rok za IV kvartal 2006. godine radi upucivanja u proceduru novog Zakona o zaštiti potrošaca, a vezano uz sve prethodno navedeno.

2. Osnovna pitanja koja se uređuju zakonom

Nacrtom prijedloga Zakona o zaštiti potrošaca predlaže se urediti osobito:

- isticanje cijena proizvoda i usluga koje se nude potrošacima,
- sadržaj obavijesti o proizvodu odnosno deklaraciji na nacin da se iz ovog Zakona izuzmu svi proizvodi za koje je obavijest o proizvodu propisana posebnim propisom,
- pojam javnih usluga prema ovom Zakonu,
- prodaja izvan poslovnih prostorija trgovca,
- prodaja na daljinu (putem kataloga, tiskanih promidžbenih poruka s narudžbenicom, televizije, elektroničke pošte i slicno),
- korištenje potrošackog zajma sukladno Direktivi, Zakonu o bankama i drugim financijskim propisima,
- nepoštene odredbe u potrošackim ugovorima,
- ugovore o pravu na vremenski ogranicenu uporabu nekretnine (timesharing),
- odredbe o provodenju upravnog nadzora te propisati upravne mjere,
- kaznene odredbe koje imaju svoju osnovu u pojedinim materijalnim odredbama Zakona za koje je sada evidentno da nedostaju u Zakonu,
- kaznene odredbe radi uskladivanja sa Zakonom o prekršajima i Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o državnom inspektoratu,
- kriteriji za izdavanje odobrenja za rad savjetovališta za zaštitu potrošaca i donošenja odluka o njihovom osnivanju,
- postupak raspisivanja javnih natjecaja za udruge zaštite potrošaca.

Osim toga, novim Zakonom o zaštiti potrošaca ugraditi ce se:

- odredbe Direktive 2002/65/EC koje se odnose na prodaju na daljinu financijskih usluga potrošacima
- odredbe Direktive 98/27/EZ Europskog parlamenta i Vijeca od 19. svibnja 1998. o sudskim nalozima za zaštitu interesa potrošaca;
- odredbe Direktive 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeca od 11. svibnja 2005. u vezi s nepoštenim poslovnim djelovanjima trgovca prema potrošacu, kojom se zamjenjuju odredbe o zavaravajucem oglašavanju;
- odredbe Preporuke Europske komisije o nacelima izvansudskih tijela koja su ukljucena u sporazumno rješavanje potrošackih sporova 2001/310/EZ na nacin da ce Sud casti Hrvatske gospodarske komore i Sud casti obrtnicke komore postupati prema ovoj Preporuci (izvansudsko rješavanje sporova – ADR)

Struktura Zakona o zaštiti potrošaca može se podijeliti na sljedeci cjeline:

- 1) I. Opce odredbe (clanak 1. – 6.)
- 2) II. Prodaja proizvoda i pružanje usluga (clanak 7.-105.)
- 3) III. Nepoštena poslovna praksa (clanak 106.-119.)
- 4) IV. Nositelji zaštite potrošaca (clanak 120.-128.)
- 5) V. Zaštita potrošackih prava (clanak 129.-140.)
- 6) VI. Inspeksijski nadzor (clanak 141.-142.)
- 7) VII. Prekršajne odredbe (clanak 143.-146.)
- 8) VIII. Prijelazne i završne odredbe (clanak 147.-153.)

3. Posljedice koje ce donošenjem zakon proisteci

Buduci da se pravna zaštita potrošaca u Europskoj uniji kontinuirano dopunjuje proširivanjem na nova područja, donošenjem ovog Zakona unaprijediti ce se postojeci propisi te stvoriti povoljni uvjeti za stvaranje i poboljšavanje sustava aktivne zaštite potrošaca. Donošenjem ovog Zakona o zaštiti potrošaca uredit ce se nedorecenosti u Zakonu uocene kroz njegovu primjenu, te ce se izvršiti dodatno uskladivanje s pravnom stecevinom Europske unije što ce razinu zaštite potrošaca Republike Hrvatske uvelike približiti standardima zaštite u zemljama clanicama Europske unije.

Neke od novina koji se ovim Nacrtom prijedloga unose u sustav zaštite potrošaca, posebice u dijelu kojim se hrvatsko zakonodavstvo uskladuje sa zakonodavstvom Europske unije, ocituju se u reguliranju odnosa izmedu trgovca i potrošaca u pogledu potrošackih ugovora o financijskim uslugama koji su sklopljeni na daljinu. Sukladno tim odredbama trgovac mora u slučaju sklapanja ugovora o financijskim uslugama na daljinu (kreditiranje, osiguranja, usluge platnog prometa i sl.) potrošaca unaprijed u pisanoj formi obavijestiti o davatelju financijske usluge, financijskoj usluzi koja je predmet ugovora, pojedinostima ugovora te nacinu rješavanja sporova. Isto tako, potrošacu se daje pravu da u roku 14 dana od sklapanja ugovora isti raskine bez navodenja razloga.

Osim ove direktive, predložene su odredbe kojima se preuzimaju pravila u slučaju nepoštene poslovne prakse s ciljem zaštite potrošaca. Ovim odredbama zabranjuje se nepoštena poslovna praksa (zavaravajuće radnje i propuštanja te agresivna poslovna praksa).

Svrha odredbi Nacrta prijedloga kojima se preuzima pravna stecevina Europske unije u vidu sudskih naloga za zaštitu interesa potrošaćima, daje ovlaštenja osobama koje imaju opravdani interes za kolektivnu zaštitu potrošaca (udruge, državni inspektorat) da pokrenu postupak pred tijelima u drugoj državi na teritoriju Europske unije, a radi zaštite kolektivnih interesa potrošaca u Republici Hrvatskoj.

Republika Hrvatska nastoji kroz bolju pravnu urednost svih gospodarskih područja – uključujući i razvitak područja zaštite potrošaca, postici bolju zaštitu sudionika na svom tržištu, ne samo gospodarskih subjekata, već i zaštitu potrošaca. Bolja urednost i podizanje razine javne svijesti predstavlja veliko jamstvo ka boljim gospodarskim ucincima i cjelokupnom razvoju gospodarstva, što je jedino moguce kroz transparentan i ureden pravni sustav.

III. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovog Zakona predviđa se da će nastati izdaci u svezi provedbe clanca 129. u iznosu od 1.900.000,00 kuna. Odredbama ovog clanka u Nacrtu prijedloga novoga Zakona o zaštiti potrošaca predviđeno je da će potrošacke sporove rješavati sudovi casti Hrvatske obrtničke i Hrvatske gospodarske komore, u posebnim vijecima za rješavanje sporova potrošaca.

Sredstva za rad izvansudskog tijela za rješavanje potrošackih sporova potrebno je osigurati u Državnom proračunu Republike Hrvatske za 2008. godinu.

IV. TEKST PRIJEDLOGA ZAKONA

Tekst prijedloga zakona dan je u obliku Prijedloga Zakona o zaštiti potrošaca.

NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA

O ZAŠTITI POTROŠACA

Dio I.

OPCE ODREDBE

Svrha i sadržaj Zakona

Clanak 1.

Ovim se Zakonom ureduje zaštita osnovnih prava potrošaca pri kupnji proizvoda i usluga, kao i pri drugim oblicima stjecanja proizvoda i usluga na tržištu, i to:

1. pravo na zaštitu gospodarskih interesa potrošaca,
2. pravo na zaštitu od opasnosti za život, zdravlje i imovinu,
3. pravo na pravnu zaštitu potrošaca,
4. pravo na informiranje i edukaciju potrošaca,

5. pravo na udruživanje potrošaca sa svrhom zaštite njihovih interesa, pravo na predstavljanje potrošaca i sudjelovanje predstavnika potrošaca u radu tijela koja rješavaju pitanja od interesa za potrošace.

Odnos prema drugim zakonima

Clanak 2.

(1) Primjena odredaba ovoga Zakona ne utjece na prava koja potrošaci imaju na temelju drugih zakona.

(2) Ako ovim Zakonom nije drukcije određeno na obveznopravne odnose između potrošaca i trgovca primjenit će se odredbe Zakona o obveznim odnosima.

Definicije

Clanak 3.

- (1) U smislu ovog Zakona pojedini izrazi znace:

- „*potrošac*“ je svaka fizicka osoba koja sklapa pravni posao ili djeluje na tržištu u svrhe koje nisu namijenjene njegovoј poslovnoј djelatnosti niti obavljanju djelatnosti slobodnog zanimanja;

- „*trgovac*“ je bilo koja osoba koja sklapa pravni posao ili djeluje na tržištu u okviru svoje poslovne djelatnosti ili u okviru obavljanja djelatnosti slobodnog zanimanja;

- „*obavijest o proizvodu*“ je pisana obavijest (deklaracija) u kojem se navode osnovni podaci o proizvodu;

- „*proizvod u slobodnom (rasutom ili »rinfuza«) stanju*“ je proizvod koji je ponuden na prodaju potrošacima, a koji nije prethodno zapakiran i koji je izmijeren u nazocnosti potrošaca.

- „*prethodno zapakirani proizvod*“ je prodajna cjelina proizvoda i ambalaže koja se, bez daljnje obrade predaje krajnjem potrošacu;

(3) U smislu glave 6. dijela 2. ovog Zakona, trgovcem se smatra i osoba koja nastupa u ime ili za racun trgovca.

(4) U smislu dijela III. ovog Zakona, pojedini izrazi znace:

- „*proizvod*“ je svaka roba ili usluga, uključujuci nekretnine, prava i obveze;

- „*poslovna praksa trgovca u odnosu na potrošaca*“ (dalje: „*poslovna praksa*“) je svaka radnja, propuštanje, ponašanje, ocitovanje, poslovna komunikacija, uključujuci oglašavanje ili marketing, poduzete od strane trgovca, a koje su izravno povezane s promidžbom, prodajom ili dobavom proizvoda potrošacu;

- „*znacajan utjecaj na ekonomsko ponašanje potrošaca*“ znaci uporabljati poslovnu praksu kako bi se znatno umanjila sposobnost potrošaca da doneše odluku utemeljenu na potpunoj obavijesti (informiranu odluku), što dovodi do toga da potrošac donosi odluku o poslu koju inace ne bi donio;

- „*pravila postupanja trgovaca*“ je sporazum ili skup pravila koji nije donesen u obliku zakona ili nekog drugog propisa, a kojim je ureden nacin postupanja trgovaca koji su se obvezali da ce poštovati ta pravila postupanja u pogledu jedne ili više poslovnih praksi ili gospodarskih sektora;

- „*tvorac pravila postupanja trgovaca*“ je svaki subjekt, uključujuci pojedinog trgovca ili skupinu trgovaca, koji je nadležan za sastavljanje i izmjenu pravila postupanja te koji je nadležan za nadzor nad provodenjem tih pravila postupanja od strane onih koji su se obvezali provoditi ga;

- „*profesionalna pažnja*“ je standard strukovnih sposobnosti i stupanj pažnje za koje se razumno ocekuje da ce ih trgovac primjenjivati u odnosu s potrošacem, a koje su u skladu s poštenom tržišnom praksom i nacelom savjesnosti i poštenja na području djelovanja trgovca;

- „*poziv na kupnju*“ je svaki oblik poslovne komunikacije kojim se navode osnovne karakteristike proizvoda i njegova cijena i to na nacin koji odgovara sredstvu poslovne komunikacije koje se uporablja, cime se kupcu omogucava da kupi proizvod;

- „*nedopušteni utjecaj*“ je iskorištavanje premoci nad potrošacem i to uporabom pritiska, bez obzira jesu li pritom uporabljene sila ili prijetnja, na nacin kojim se u znacajnoj mjeri ogranicava sposobnost potrošaca da doneše odluku utemeljenu na potpunoj obavijesti;

- „*uredene profesije*“ je profesionalna djelatnost ili skupina profesionalnih djelatnosti za cije pokretanje, obavljanje ili određeni nacin obavljanja zakon ili drugi propis izravno ili neizravno zahtijeva odredenu profesionalnu kvalifikaciju.

Izbor stranog prava

Clanak 4.

Izborom mjerodavnog prava potrošac koji ima boravište u Republici Hrvatskoj ne može biti lišen zaštite na koju ima pravo po ovom Zakonu ili drugom zakonu kojim se ureduju pojedini aspekti zaštite potrošaca.

Obveza trgovca

Clanak 5.

(1) Trgovac je dužan potrošacu ispuniti ugovor u skladu s odredbama ugovora i propisima obveznog prava.

(2) Trgovac je dužan, na zahtjev i prema izboru potrošaca, proizvod koji ima nedostatak zamijeniti novim ispravnim proizvodom ili mu vratiti iznos placen za taj proizvod, odnosno sniziti cijenu ili uz suglasnost potrošaca, otkloniti nedostatak na proizvodu.

(3) Trgovac je u slučaju nedostatka kod obavljene usluge dužan, na zahtjev potrošaca, vratiti iznos koji je placen za tu uslugu, sniziti cijenu usluge ili otkloniti nedostatak obavljene usluge.

(4) Potrošac može u situaciji iz stavka 2. i 3. ovog članka zahtijevati povrat placenog iznosa, samo ako je prethodno dao trgovcu primjereni rok za ispunjenje ugovora.

(5) Nedostatak na proizvodu odnosno obavljenoj usluzi, kada je to nužno, dokazuje se vještacenjem u za to ovlaštenim ustanovama ili preko ovlaštenog sudskog vještaka, a troškove vještacenja snosi potrošac ili trgovac, ovisno o rezultatu vještacenja.

(6) Trgovac je dužan potrošacu za proizvod uz koji je predao jamstveni (garancijski) list potrošacu popraviti neispravni proizvod u razumnom roku ili ako to nije moguce, umjesto njega predati mu proizvod koji je ispravan te je dužan osigurati popravak odnosno zamjenu stvari u tijeku jamstvenog roka.

Pravna narav zakonskih odredbi kojima se ureduju potrošacki ugovori

Clanak 6.

Ugovorne odredbe kojima bi se pravila o zaštiti potrošaca, predvidena ovim Zakonom mijenjala na štetu potrošaca, ništetne su.

Dio II.

PRODAJA PROIZVODA I PRUŽANJE USLUGA

Glava 1.

OPCE ODREDBE O PRODAJI NA MALO

Uvjete prodaje proizvoda i pružanja usluga

Clanak 7.

(1) Ako se izlaganje proizvoda na prodajnome mjestu, prema općim propisima obveznog prava, ne smatra ponudom, trgovac može odbiti s potrošacem sklopiti ugovor o prodaji proizvoda koji izlaže na prodajnome mjestu samo ako to proizlazi iz okolnosti slučaja ili obicaja. Trgovac može odbiti pružiti uslugu koja je predmet njegovog poslovanja, samo ako to proizlazi iz okolnosti slučaja ili obicaja.

(2) Trgovac mora svoje prodajne uvjete jasno, vidljivo i citljivo istaknuti u prodajnom prostoru. Posebne uvjete koje trgovac daje za pojedine proizvode mora jasno, vidljivo i citljivo istaknuti na prodajnim mjestima tih proizvoda. Ako trgovac pojedinim skupinama potrošaca odobrava posebne uvjete (rodilje, mladenci, invalidi, umirovljenici i dr.), ti uvjeti trebaju biti jasno i vidljivo objavljeni u prodajnom prostoru.

(3) Trgovcu se zabranjuje davanje osobnih podataka potrošaca bilo kojoj trecoj osobi bez prethodnog izricitog i pisanih odobrenja potrošaca, osim ako je na to obvezan zakonom ili odlukom nadležnog tijela vlasti utemeljene na zakonu.

(4) Za usluge popravaka i održavanja proizvoda, cija je vrijednost veća od 500,00 kuna, trgovac mora ispostaviti potrošacu predracun i radni nalog s opisom radova te upotrijebljenog materijala i dijelova za popravak. Radni nalog potpisuje trgovac i potrošac, a jedan primjerak radnog naloga mora se predati potrošacu.

(5) Ako se, u situacijama iz stavka 4. ovoga clanka, tijekom popravka pojavi potreba za dodatnim radovima i ugradnjom dodatnih dijelova (proširenje radnog naloga), trgovac mora za to dobiti prethodni pisani pristanak potrošaca, osobno ili putem sredstava daljinske komunikacije, ako se proširenjem radnog naloga cijena povisuje za više od 10 posto.

Clanak 8.

(1) Svaki trgovac je dužan potrošacima omoguciti podnošenje pisanih prigovora, bilo u prodajnom prostoru ili putem pošte, telefaks uređaja ili elektronicke poštome, te na njih odgovoriti odmah po primitku, a najkasnije u roku od 15 dana od dana zaprimljenog prigovora .

(2) Svaki trgovac, dužan je voditi i cuvati pisanu evidenciju prigovora potrošaca iz stavka 1. ovog clanka najmanje godinu dana od dana primitka prigovora potrošaca.

Isticanje cijena proizvoda i pružanja usluga

Clanak 9.

(1) Trgovac mora jasno, vidljivo i citljivo istaknuti iznos utvrđene maloprodajne cijene i cijene za jedinicu mjere proizvoda ili usluge koje pruža i rezervnih dijelova koje prodaje s uslugom te označiti da je cijena u kunama. Uz isticanje cijene u kunama, trgovac može cijenu istaknuti i u drugim valutama.

(2) Pod maloprodajnom cijenom smatra se konacna cijena za pojedini proizvod ili uslugu, odnosno određenu kolicinu proizvoda, uključujući porez na dodanu vrijednost.

(3) Pod cijenom za jedinicu mjere smatra se konacna cijena, za jedan kilogram, cijena za jednu litru, jedan metar, jedan cetvorni metar ili jedan kubni metar proizvoda ili neka druga jedinica kolicine koja se općenito ili uobičajeno koristi kod prodaje proizvoda u pojedinom području Republike Hrvatske, uključujući porez na dodanu vrijednost.

(4) Kod proizvoda u slobodnom (rasutom) stanju istice se samo cijena za jedinicu mjere na prodajnome mjestu proizvoda.

(5) Cijenu za jedinicu mjere nije potrebno istaknuti ako je istovjetna s maloprodajnom cijenom proizvoda, kao ni za proizvode kod kojih takvi podaci, s obzirom na svojstva proizvoda, nemaju svrhe ili bi mogli izazvati zabunu.

(6) Ako je drugim propisima određeno isticanje podatka o neto težini, za prethodno zapakirane proizvode dovoljno je istaknuti cijenu za neto jedinicu mjere.

(7) Maloprodajna cijena mora biti napisana na proizvodu, odnosno ambalaži ili na prodajnome mjestu proizvoda, kao i na proizvodu u izlogu. Na proizvodu ili na prodajnom mjestu, osim cijena iz stavka 2. ovoga clanka, ne smiju se istaknuti druge cijene, osim u slučaju rasprodaje, sniženja te stecaja tvrtke. Cijena za jedinicu mjere prethodno zapakiranog proizvoda istice se na prodajnome mjestu proizvoda.

(8) Trgovac mora cijenu istaknuti na nacin da ne oštecuje proizvod.

(9) Odredba stavka 7. ovoga clanka ne primjenjuje se na javne dražbe i prodaje umjetnickih djela i antikviteta te na cijene usluga uredene drugim propisima.

Isticanje cijene pri oglašavanju

Clanak 10.

Pri svakom oglašavanju, u kojem se spominje maloprodajna cijena proizvoda ili usluga i cijena za jedinicu mjere proizvoda, mora biti istovjetna cijeni kako je definirano odredbom clanca 9. stavkom 1. ovoga Zakona.

Placanje novcanih obveza

Clanak 11.

Novcana obveza potrošaca koju placa putem pošte, banke ili neke druge ustanove za platni promet smatrat će se da je namirena s danom kada je takva ustanova primila od potrošaca nalog za placanje.

Racun

Clanak 12.

(1) Trgovac mora za prodani proizvod, odnosno obavljenu uslugu potrošacu izdati racun, koji mora biti točan, neizbrisiv te jasno, vidljivo i citljivo isписан.

(2) Trgovac mora potrošacu omoguciti provjeru ispravnosti zaračunatog iznosa u odnosu na kupljene proizvode, odnosno pružene usluge.

(3) Trgovac se mora pridržavati istaknute maloprodajne cijene i uvjeta prodaje.

(4) Izdavanje racuna, kao i ocitavanje mjernih uredaja, nije dopušteno naplacinati.

(5) Na odredbe stavaka 1. - 4., ovog clanca, u vezi s ispostavljanjem i neizbrisivošću racuna, na odgovarajući će se način primijeniti odredbe Zakona o porezu na dodanu vrijednost koje uređuju pitanja ispostavljanja i cuvanja racuna.

Proizvod s greškom

Clanak 13.

Ako trgovac prodaje proizvod koji ima grešku, mora takav proizvod fizicki odvojiti od ostalih proizvoda i jasno, vidljivo i citljivo obilježiti na proizvodu ili na prodajnom mjestu da se radi o prodaji proizvoda s greškom.

Isprave koje prate proizvod

Clanak 14.

(1) Trgovac mora prigodom prodaje proizvoda potrošacu predati, ili ako se radi o proizvodima u rasutom stanju, predociti propisane isprave i isprave koje je proizvodac priredio radi lakše i sigurnije uporabe proizvoda (jamstvo, tehnicku uputu, uputu za sklapanje, uputu za uporabu, popis ovlaštenih servisa, upozorenje o mogućoj opasnosti pri uporabi, izjavu o sukladnosti proizvoda i sl.).

(2) Isprave iz stavka 1. ovoga clanca moraju biti napisane jasno, vidljivo i citljivo na hrvatskom jeziku i latinicnim pismom, što ne isključuje mogućnost istodobne uporabe i

drugih jezika te znakova lako razumljivih potrošacu.

Ambalaža

Clanak 15.

(1) Ambalaža mora biti neškodljiva za zdravlje, prilagodena obliku i masi proizvoda i ne smije dovoditi potrošaca u zabludu glede mase i velicine proizvoda te sukladna posebnim propisima koji propisiju zahtjeve za ambalažu.

(2) U slučaju ponude zamatanja s posebnim papirom za zamatanje i dodatnim ukrasima, cijena tih proizvoda i usluge zamatanja, ako postoji, mora biti istaknuta jasno, vidljivo i citljivo.

(3) Vrecice i torbe koje služe za nošenje kupljenih proizvoda i imaju logotip i/ili naziv proizvodaca ili trgovca, smatraju se promidžbenim sredstvom. Takvu ambalažu trgovac ne smije naplatiti.

(4) Trgovac mora na zahtjev potrošaca zadržati ambalažu prodanog proizvoda.

Obecavanje dobitka

Clanak 16.

Trgovac koji prigodom ponude proizvoda ili usluge potrošacu obecava dobitak u obliku nagrade ili daje druge slicne izjave stvarajući dojam kod potrošaca da je dobio priopćenu nagradu, dužan je predati proizvod koji je namijenjen za nagradu.

Ostavljanje oglasnih poruka i materijala

Clanak 17.

Zabranjeno je ostavljanje oglasnih poruka i materijala na kućnim vratima i ulaznim vratima stana potrošaca, kao i u poštanskim sanducicima, ako je takva zabrana na njima jasno napisana.

Glava 2.

OBAVIEST O PROIZVODU

Clanak 18.

(1) Obavijest o proizvodu obvezna je za svaki proizvod.

(2) Obavijest o proizvodu iz stavka 1. ovog clanka mora sadržavati najmanje sljedeće podatke:

- proizvodacki naziv proizvoda, ime pod kojim se proizvod prodaje,
- tip i model proizvoda te oznaku mjere proizvoda, ako je to bitno obilježje proizvoda,
- datum proizvodnje i rok uporabe, ukoliko je isto propisano,
- za domace proizvode naziv i sjedište proizvodaca te zemlju podrijetla,
- za uvozne proizvode naziv i sjedište uvoznika, naziv proizvodaca te zemlju podrijetla.

(3) Iznimno, odredbe stavka 2. ovoga clanka, ne primjenjuju se na proizvode za koje su pravila o obavijesti o proizvodu propisana posebnim propisima.

(4) Sjedište iz stavka 2. podstavka 4. i 5. ovog clanka obvezno sadrži mjesto, ulicu i kucni broj.

(5) Zemlja podrijetla iz stavka 2. podstavka 4. i 5. ovog clanka smatra se zemlja u kojoj je proizvod proizведен, odnosno zemlja u kojoj je proizvod podvragnut procesu koji je posljednji bitno promijenio njegova svojstva.

Clanak 19.

(1) Obavijest o proizvodu se mora nalaziti na proizvodu ili ambalaži, a za njezino postojanje na proizvodu i potpunost odgovoran je trgovac.

(2) Svi podaci iz obavijesti o proizvodu moraju biti istiniti, jasni, vidljivi i citljivi te napisani hrvatskim jezikom i latinicnim pismom, što ne isključuje mogucnost istodobne uporabe i drugih jezika i znakova lako razumljivih potrošacu. Za podatke iz obavijesti o proizvodu odgovoran je proizvodac, a za uvozne proizvode uvoznik.

(3) Proizvodacki naziv proizvoda pod kojim se proizvod prodaje je oznaka ili opis proizvoda i ako je potrebno njegove uporabe, koja je dovoljno precizna da potrošacu omoguci prepoznati traženi proizvod i razlikovati ga od drugih sličnih proizvoda s kojima bi ga se moglo zamijeniti.

(4) Za proizvode u rasutom stanju obavijest o proizvodu se mora istaknuti na ambalaži u kojoj se proizvod stavlja u prodaju, ili na prodajnom mjestu ako se proizvod ne drži u posebnoj ambalaži.

(5) Obavijest o proizvodu se mora istaknuti na nacin da ne oštecuje proizvod.

(6) Iznimno, odredbe stavaka 1.- 5. ovoga clanka, ne primjenjuju se na proizvode za koje su pravila o obavijesti o proizvodu propisana posebnim propisima.

Glava 3.

SNIŽENJE, RASPRODAJA I AKCIJSKA PRODAJA

Oznacavanje sniženja, rasprodaje i akcijske prodaje

Clanak 20.

(1) Proizvod koji se prodaje na sniženju, rasprodaji odnosno akcijskoj prodaji mora biti jasno, vidljivo i citljivo ozначен cijenom prije i cijenom nakon sniženja, rasprodaje odnosno akcijske prodaje.

(2) Ako je postotak sniženja cijena objavljen u rasponu, najveći postotak sniženja na pocetku sniženja, rasprodaje odnosno akcijske prodaje mora se odnositi na najmanje jednu petinu svih proizvoda na sniženju, rasprodaji odnosno akcijskoj prodaji.

(3) Na cijene proizvoda na sniženju, rasprodaji odnosno akcijskoj prodaji odgovarajuce se primjenjuju odredbe clanka 9. stavka 7. ovoga Zakona.

Clanak 21.

Proizvod koji je na sniženju, rasprodaji odnosno akcijskoj prodaji, jer mu istjece rok uporabe, mora dodatno imati jasno, vidljivo i citljivo istaknut najkraci ili krajnji rok uporabe.

Fizicko odvajanje proizvoda na sniženju, rasprodaji odnosno akcijskoj prodaji

Clanak 22.

(1) Trgovac mora fizicki odvojiti proizvode koje je stavio na sniženje, rasprodaju odnosno akcijsku prodaju od proizvoda koji nisu na sniženju, rasprodaji odnosno akcijskoj prodaji te jasno, vidljivo i citljivo istaknuti da se radi o sniženju, rasprodaji odnosno akcijskoj prodaji.

(2) Ako trgovac stavi na sniženje, rasprodaju odnosno akcijsku prodaju proizvod s greškom, mora upoznati potrošaca u cemu se sastoji greška na proizvodu.

Glava 4.

JAVNE USLUGE KOJE SE PRUŽAJU POTROŠACIMA

Clanak 23.

(1) U smislu ovoga Zakona, javnim uslugama smatraju se one usluge koje se obavljaju kao javna služba i koje su kao takve odredene ovim Zakonom ili nekim drugim propisom, a njihova djelatnost nije u svrhu stjecanja dobiti te je dostupna svakome pod jednakim uvjetima, a to su narocito: opskrba elektricnom energijom, toplinskom energijom i prirodnim plinom, opskrba pitkom vodom i odvodnja otpadnih voda.

(2) **Prodaja potrošacima javnih usluga mora biti obracunata primjenom cijena utvrdenih posebnim propisima te tarifnim sustavom ako isti postoji.**

(3) Trgovac mora potrošacu omoguciti upoznavanje unaprijed sa svim uvjetima korištenja javnih usluga i te uvjete javno objaviti.

(4) Tijela koja odlučuju o obvezama i pravima potrošaca javnih usluga, moraju osnovati savjetodavna tijela u kojima ce biti ukljuceni predstavnici udruga potrošaca te odluke donositi nakon dobivenog mišljenja savjetodavnog tijela, na transparentan, objektivan i nediskriminirajući nacin.

(5) Trgovac koji pruža javnu uslugu dužan je osnovati povjerenstvo za reklamacije potrošaca u kojem trebaju biti zastupljeni predstavnici udruga za zaštitu potrošaca. Povjerenstvo mora pisano odgovoriti potrošacima na primljene reklamacije.

(6) Ministar nadležan za zaštitu potrošaca pravilnikom ce propisati broj clanova, strukturu i mandat clanova savjetodavnih tijela iz staka 4. ovog clanca i povjerenstva za reklamacije iz stavka 5. ovog clanca.

(7) Savjetodavna tijela iz stavka 4., ovoga clanca odnosno povjerenstva za reklamacije potrošaca iz stavka 5. ovog clanca financiraju se od strane tijela koja ih osnivaju.

Clanak 24.

Trgovac koji pruža javnu uslugu putem distributivne mreže, odnosno operator mreže, mora omoguciti potrošacima prikljucak na distributivnu mrežu i uporabu prikljucka, mreže i usluga u skladu s posebnim propisima i općim aktima jedinice lokalne samouprave na cijem području se usluga pruža, pod nediskriminirajućim, unaprijed poznatim i ugovorenim uvjetima.

Clanak 25.

Ako potrošac u sudskom postupku osporava racun pružatelja javne usluge a sve sljedeće nesporne racune uredno podmiruje, trgovac – pružatelj javne usluge ne smije potrošacu obustaviti pružanje usluge do okončanja sudskog postupka.

Održavanje kvalitete pružanja javnih usluga

Clanak 26.

Trgovac, odnosno operator mreže, mora održavati kvalitetu pružene javne usluge u skladu s pravilima struke.

Clanak 27.

(1) Tijela koja dodjeljuju ovlaštenje za obavljanje javnih usluga dužna su osigurati da nositelj navedenog ovlaštenja pruža usluge vodeći računa o sigurnosti, redovitosti usluge te da je javna usluga ravnopravno pristupacna svim potrošacima.

(2) Nadležna tijela državne uprave te lokalne i područne (regionalne) samouprave dužna su stvarati uvjete za tržišno natjecanje na području javnih usluga.

Glava 5.

PLACANJE PREDUJMOM

Kamate na predujam

Clanak 28.

(1) Ako trgovac zahtijeva ili izricito uvjetuje kupnju proizvoda ili pružanje usluge s djelomnicnim ili ukupnim jednokratnim ili obročnim predujmom i isporuci proizvod ili obavi uslugu nakon primjera predujma, dužan je potrošacu prigodom isporuke proizvoda ili pružene usluge obracunati i isplatiti kamate po kamatnjaku poslovne banke trgovca za orocene štedne uloge na tri mjeseca za cijelo razdoblje, računajući od dana primljenog predujma do dana isporuke proizvoda, ako je rok isporuke proizvoda ili usluge dulji od jednog mjeseca.

(2) Odredba stavka 1. ovoga clanka primjenjuje se i u slučaju kad trgovac ne može isporučiti ugovoreni proizvod ili obaviti uslugu.

Glava 6.
UGOVORI SKLOPLJENI IZVAN POSLOVNIH PROSTORIJA TRGOVCA

Područje primjene
Clanak 29.

(1) Odredbe ove glave Zakona primjenjuju se na ugovore koji su sklopljeni za vrijeme izleta organiziranog od strane trgovca izvan njegovih poslovnih prostora, za vrijeme posjete trgovca domu potrošaca, domu drugog potrošaca, ili radnome mjestu potrošaca, ako do posjeta nije došlo na izricit zahtjev potrošaca.

(2) Odredbe ove glave Zakona neće se primjenjivati na ugovore koji su sklopljeni tijekom posjeta trgovca potrošacu, ako je posjet uslijedio na izricit zahtjev potrošaca, osim ako potrošac nije znao niti je mogao znati da proizvodi ili usluge koje nudi trgovac predstavljaju njegovu komercijalnu ili poslovnu djelatnost.

(3) Odredbe ove glave Zakona primjenjuju se i na ugovore cije je sklapanje ponudio potrošac pod uvjetima koji su slični onima koji su opisani u stavku 1. ili stavku 2. ovog clanka, bez obzira da li je potrošac bio vezan tom ponudom ili ne prije njezina prihvatanja od strane trgovca.

(4) Trgovac koji sklapa ugovor na nacin opisan stavkom 1. ovoga clanka mora se potrošacu legitimirati identifikacijskom karticom.

Ugovori isključeni od primjene ove glave Zakona
Clanak 30.

(1) Odredbe ove glave Zakona ne primjenjuju se na ugovore:

- o građenju koji se sklapaju radi izgradnje na određenoj nekretnini,
- o prodaji, najmu, zakupu i drugim pravima na nekretninama,
- o periodičnoj dostavi hrane, pica ili drugih proizvoda namijenjenih dnevnoj uporabi u kućanstvu koji se putem pokretne prodaje na malo isporucuju u pravilnim vremenskim razmacima,
- sklopljene na temelju kataloga trgovca, ako ga je potrošac imao prilike pročitati bez prisustva trgovca ili njegova predstavnika, ako je predviđeno da će na temelju tog ugovora ili nekog kasnije sklopljenog ugovora trgovac i potrošac ostati u trajnijoj vezi te ako je i u katalogu i u ugovoru potrošac bio jasno obaviješten o njegovu pravu na raskid ugovora iz clanca 32. ovoga Zakona,
- o osiguranju,
- o prodaji vrijednosnih papira.

(2) Odredbe ove glave Zakona primjenjuju se na ugovore o prodaji proizvoda namijenjenog njegovoj ugradnji u nekretninu, kao i na ugovore o građenju kojima je svrha popravak ili obnova nekretnine.

Obavijest o pravu na raskid ugovora

Clanak 31.

(1) U slučaju sklapanja ugovora iz ove glave Zakona trgovac je dužan dati potrošacu pisani obavijest o njegovu pravu na raskid ugovora iz clanca 32. ovoga Zakona.

(2) Obavijest mora sadržavati ime, odnosno tvrtku ili naziv trgovca, njegovu adresu, datum slanja obavijesti, podatke potrebne radi identifikacije ugovora, poglavito naznaku ugovornih strana te predmet ugovora i njegovu cijenu, kao i rok za raskid ugovora iz clanca 32. stavka 1. ovoga Zakona.

(3) Obavijest mora biti urucena potrošacu najkasnije u trenutku sklapanja ugovora.

(4) U slučaju spora trgovac je dužan dokazati da je potrošacu na vrijeme predao obavijest iz stavaka 1. -3. ovoga clanca.

Raskid ugovora

Clanak 32.

(1) Potrošac ima pravo, ne navodeći razloge za to, jednostrano raskinuti ugovor iz ove glave Zakona u roku od 14 dana od dana primitka pisane obavijesti iz clanca 31. ovoga Zakona.

(2) Ugovor se raskida pisanom obaviještu o raskidu.

(3) Ugovor je raskinut u trenutku kada je trgovac primio obavijest o raskidu.

(4) Smatra se da je ugovor raskinut na vrijeme, ako je obavijest o raskidu upucena unutar roka iz stavka 1. ovoga clanca.

Raskid ugovora u slučaju da obavijest o pravu na raskid nije izdana

Clanak 33.

Ako potrošac nije primio pisani obavijest iz clanca 31. ovoga Zakona, njegovo pravo na raskid ugovora iz clanca 32. ovog Zakona, nije vremenski ograniceno.

Posljedice raskida ugovora

Clanak 34.

(1) U slučaju raskida ugovora, potrošac je dužan vratiti proizvod trgovcu o svom trošku.

(2) Potrošac ne odgovara za štetu koju je trgovac pretrpio zbog raskida ugovora.

(3) Trgovac je dužan, najkasnije u roku od 30 dana od dana primitka pisane obavijesti o raskidu, vratiti potrošacu cjelokupan iznos koji je potrošac do tog trenutka platio na temelju ugovora, uvecan za zatezne kamate od primitka pisane obavijesti o raskidu do isplate.

Glava 7.

UGOVOR SKLOPLJEN NA DALJINU

Pojam ugovora sklopljenog na daljinu

Clanak 35.

Ugovor na daljinu je ugovor sklopljen izmedu trgovca i potrošaca u okviru organizirane prodaje proizvoda ili organiziranog obavljanja usluga trgovca koji, u vrijeme sklapanja ugovora, za potrebe sklapanja takvih ugovora iskljucivo koristi jedno ili više sredstava daljinske komunikacije.

Sredstva daljinske komunikacije

Clanak 36.

(1) Sredstva daljinske komunikacije jesu ona sredstva koja su pogodna za sklapanje ugovora izmedu trgovca i potrošaca bez istodobne fizicke prisutnosti trgovca i potrošaca na jednome mjestu.

(2) Sredstva iz stavka 1. ovoga clanka, izmedu ostalih, jesu: adresirani i neadresirani tiskani materijali, standardna pisma i dopisnice, tiskana promidžbena poruka s narudžbenicom, katalog, telefon s ljudskim i telefon bez ljudskog posredovanja, radio, videofon, videotekst, telefaks uredaj, televizija i elektronicna pošta.

Operater sredstva daljinske komunikacije

Clanak 37.

Operater sredstva daljinske komunikacije je bilo koja osoba ciji posao, zanimanje ili djelatnost uključuje i omogucavanje korisniku uporabu jednog ili više sredstava daljinske komunikacije.

Područje primjene odredaba ove glave Zakona

Clanak 38.

Odredbe ove glave Zakona neće se primjenjivati na:

- ugovore u pogledu finansijskih usluga na koje se odnose odredbe glave 8. ovog dijela Zakona, osim odredaba clanaka 41., 52. i 53. ove glave Zakona,
- ugovore sklopljene kupnjom na automatima za prodaju,
- ugovore sklopljene s telekomunikacijskim operaterom uporabom javnih govornica,
- ugovore o gradenju,
- ugovore kojima je svrha stjecanje prava na nekretnini, osim na ugovore o najmu i zakupu nekretnine,
- ugovore sklopljene putem javne dražbe.

Iskljucenje primjene pojedinih odredaba ove glave Zakona

Clanak 39.

(1) Odredbe clanaka 42. – 51. stavka 1. ovoga Zakona nece se primjenjivati na:

– ugovore o kontinuiranoj dostavi hrane, pica i ostale robe namijenjene svakodnevnoj uporabi u kucanstvu ili na radnome mjestu potrošaca,

– ugovore o pružanju turistickih usluga kojima trgovac preuzima obvezu pružiti takvu uslugu točno odredenog datuma ili za točno odredeno razdoblje.

(2) Kod ugovora o pružanju usluga razonode na otvorenome, trgovac može ugovorom iskljuciti od primjene na taj ugovor odredbu clanka 51. stavka 2. ovoga Zakona u pojedinim, ugovorom odredenim situacijama.

Zabrana sklapanja određenih ugovora putem sredstava daljinske komunikacije

Clanak 40.

Sredstvima daljinske komunikacije nije dopušteno sklapati ugovore o prodaji lijekova, medicinskih i veterinarskih proizvoda te eksploziva.

Ogranicavanje uporabe sredstava daljinske komunikacije

Clanak 41.

(1) Uporaba telefona bez ljudskog posredovanja (automatskih govornih automata) i telefaks uređaja u svrhu sklapanja ugovora dopuštena je samo uz prethodnu suglasnost potrošaca.

(2) Uporaba ostalih sredstava daljinske komunikacije u svrhu sklapanja ugovora dopuštena je ako se potrošac tome izricito ne protivi.

(3) Uporabu sredstava daljinske komunikacije u slucajevima iz stavaka 1. i 2. ovog clanka nije dopušteno naplatiti potrošacu.

Prethodna obavijest

Clanak 42.

(1) U razumnom roku prije sklapanja ugovora potrošac mora biti obaviješten o:

– imenu, tvrtki ili nazivu, maticnom broju i punoj zemljopisnoj adresi trgovca ili osobe kojoj potrošac može iznijeti svoje prigovore,

– proizvodu ili usluzi koji se nude te njihovu nazivu,

– glavnim svojstvima proizvoda ili usluge,

– cijeni proizvoda ili usluge, uključujući sva porezna i druga davanja,

– troškovima dostave proizvoda,

– nacinu placanja te nacinu i roku isporuke proizvoda ili pružanja usluge,

– uslugama koje se nude nakon prodaje (servisiranje i prodaja zamjenskih dijelova),

– jamstvima koja se daju uz proizvod ili uslugu,

– pravu potrošaca na raskid ugovora iz clanca 44. ovoga Zakona i roku za raskid,

- situacijama u kojima je iskljuceno potrošacevo pravo na raskid ugovora,
- prepostavkama i postupku otkaza ugovora sklopljenog na neodredeno vrijeme ili za razdoblje duže od godinu dana,
- troškovima uporabe sredstava daljinske komunikacije, kada se taj trošak ne zaračunava po osnovnoj tarifi,
- razdoblju u kojem ponuda ili cijena vrijede,
- ako se radi o ugovorima o kontinuiranoj dobavi proizvoda ili ugovorima o kontinuiranom pružanju usluga, najkracem vremenu na koje trgovac pristaje sklopiti ugovor.

(2) Obavijest iz stavka 1. ovog clanka mora sadržavati jasno istaknuto komercijalnu namjeru trgovca te mora biti jednoznačna, jasna, lako razumljiva te prilagodena sredstvu daljinske komunikacije koja se koristi.

(3) U slučaju uporabe telefona, identitet trgovca, kao i komercijalna svrha poziva, moraju biti izričito navedeni prilikom započinjanja razgovora.

(4) Obavijest mora sadržavati upozorenje da ugovor u ime i za račun maloljetnika ili potpuno poslovno nesposobne osobe mogu sklopiti samo njihovi zakonski zastupnici, odnosno upozorenje da djelomично poslovno sposobne osobe mogu sklopiti ugovor samo uz suglasnost njihova zakonskog zastupnika.

Potvrda prethodne obavijesti

Clanak 43.

(1) Najkasnije u trenutku isporuke proizvoda, odnosno najkasnije na dan pocetka pružanja usluge, potrošacu mora biti predana potvrda prethodne obavijesti u pisanom ili u nekom drugom, potrošacu dostupnom, trajnom mediju.

(2) Potvrda prethodne obavijesti mora sadržavati sve podatke koje sadrži i prethodna obavijest.

(3) U slučaju sklapanja ugovora o usluzi koja se pruža jednokratnom uporabom sredstva daljinske komunikacije i koju naplaćuje operater sredstva daljinske komunikacije, trgovac neće biti dužan izdati potvrdu prethodne obavijesti iz stavka 1. ovoga clanca, međutim potrošac mora u svakom slučaju biti obaviješten o zemljopisnoj adresi trgovca ili drugoj adresi na koju može nasloviti prigovor.

(4) U slučajevima u kojima je dužan izdati potvrdu prethodne obavijesti, teret dokaza izdavanja te obavijesti leži na trgovcu.

Pravo na raskid ugovora

Clanak 44.

(1) Svaki ugovor sklopljen sredstvom daljinske komunikacije na koji se primjenjuju pravila sadržana u ovoj glavi Zakona, potrošac može, ne navodeći za to razlog, raskinuti u roku od 14 dana.

(2) U slučaju sklapanja ugovora o prodaji proizvoda, rok iz stavka 1. ovoga clanca pocinje teci od dana kada je potrošac primio proizvod, uz pretpostavku da je prije toga potrošacu bila dostavljena potvrda prethodne obavijesti iz clanca 43. ovoga Zakona.

(3) U slučaju sklapanja ugovora o pružanju usluge, rok iz stavka 1. ovoga clanca pocinje

teci od dana sklapanja ugovora, odnosno, ako do trenutka sklapanja ugovora potrošacu nije bila dostavljena potvrda prethodne obavijesti, od dana primitka potvrde prethodne obavijesti.

Rok za raskid ugovora ako prethodna obavijest nije dostavljena

Clanak 45.

(1) Ako trgovac nije potrošacu dostavio potvrdu prethodne obavijesti iz clanka 43. ovoga Zakona, potrošac ce imati pravo raskinuti ugovor u roku od tri mjeseca.

(2) U slučaju sklapanja ugovora o prodaji proizvoda, rok iz stavka 1. ovoga clanka pocinje teci od dana primitka proizvoda.

(3) U slučaju sklapanja ugovora o pružanju usluge, rok iz stavka 1. ovoga clanka pocinje teci od dana sklapanja ugovora.

(4) Ako trgovac, u roku iz stavka 1. ovoga clanka, dostavi potrošacu potvrdu prethodne obavijesti iz clanka 43. ovoga Zakona, potrošac ima pravo raskinuti ugovor u roku od 10 dana od dana primitka potvrde prethodne obavijesti.

Oblik raskida ugovora

Clanak 46.

(1) Ugovor se raskida pisanom obaviještu o raskidu poslanom trgovcu.

(2) Ugovor je raskinut u trenutku kada je trgovac primio obavijest o raskidu.

(3) Smatra se da je ugovor raskinut na vrijeme, ako je obavijest o raskidu upucena unutar rokova iz clanka 44. i 45. ovoga Zakona.

Posljedice raskida ugovora

Clanak 47.

(1) U slučaju raskida ugovora, potrošac je dužan o svom trošku vratiti proizvod trgovcu.

(2) Potrošac ne odgovara za štetu koju je trgovac pretrpio zbog raskida ugovora.

(3) Trgovac je dužan, u roku od 30 dana od dana primitka pisane obavijesti o raskidu, vratiti potrošacu cijelokupan iznos koji je potrošac do trenutka raskida platio na temelju ugovora.

Iskljucenje prava na raskid ugovora

Clanak 48.

Osim ako stranke nisu drugacije ugovorile, potrošac nema pravo na raskid na temelju clanca 44. i 45. ovoga Zakona ako se radi o:

- ugovoru o pružanju usluge, ako je pružanje usluge, uz izricit pristanak potrošaca, zapocelo prije isteka roka u kojem je potrošac imao pravo tražiti raskid ugovora,
- ugovoru o prodaji proizvoda ili obavljanju usluge cija je cijena ovisna o fluktuacijama

na finansijskom tržištu,

- ugovoru o prodaji proizvoda izrađenog na temelju potrošaceve specifikacije, proizvoda izrađenog iskljucivo za potrošaca ili proizvoda koji zbog svoje naravi ne može biti vracen ili je podložan brzom propadanju,
- ugovoru o prodaji audio ili video zapisa te racunalnih programa koje je potrošac otpakirao,
- ugovoru o prodaji novina, periodičnih publikacija i magazina,
- ugovoru o igrama na srecu.

Utjecaj raskida ugovora na odobreni zajam

Clanak 49.

Ako je, radi djelomice ili potpune isplate cijene iz ugovora o prodaji proizvoda ili usluge sklopljenog na daljinu, potrošacu odobren zajam od strane trgovca ili neke treće osobe koja je potrošacu zajam odobrila na temelju njezina sporazuma s trgovcem, raskidom ugovora o prodaji proizvoda ili usluge raskida se i ugovor o zajmu.

Posljedice raskida ugovora o zajmu

Clanak 50.

Ako potrošac, na temelju odredaba clanaka 44. – 49. ovoga Zakona, raskine ugovor o zajmu, trgovac ili treća osoba koja mu je odobrila zajam na temelju sporazuma s trgovcem, nema pravo zaračunati potrošacu nikakve troškove, kamate ili kaznu.

Ispunjeno ugovora u roku

Clanak 51.

(1) Osim ako su strane drukcije ugovorile, trgovac je dužan ispuniti ugovor o prodaji robe ili obavljanju usluge sklopljen na daljinu u roku od 30 dana od dana kad mu je potrošac poslao narudžbu.

(2) Ne ispuni li trgovac ugovor u roku, pa makar i zbog toga jer naruceni proizvod nema na zalihi ili nije u mogućnosti pružiti narucenu uslugu, mora potrošaca o tome obavijestiti, a potrošac može, po svom izboru, izjaviti da raskida ugovor ili ostaviti trgovcu primjereni naknadni rok za ispunjenje.

(3) Odluci li se potrošac, u slučaju iz stavka 2. ovoga clanka, raskinuti ugovor trgovac mu je dužan vratiti placeno što je moguce prije, a najkasnije u roku od 30 dana od kada je nastupilo zakašnjenje, uvecano za zatezne kamate od primitka pisane obavijesti o raskidu do isplate.

Zloupotreba kreditne kartice potrošaca od strane trgovca

Clanak 52.

Ako je u vezi s ugovorom iz ove glave Zakona zloporabljena kreditna ili debitna kartica odredenog potrošaca, ošteceni je potrošac ovlašten zahtijevati storniranje placanja odnosno, ako je placanje vec izvršeno, potrošac ima pravo zahtijevati od trgovca da mu vrati ili naknadi placeni iznos uvecan za zatezne kamate.

Zabrana slanja proizvoda bez narudžbe potrošaca

Clanak 53.

(1) Nije dopušteno isporuciti potrošacu proizvod ili pružiti uslugu koje potrošac nije unaprijed narucio, ako se radi o naplatnom poslu.

(2) Ako trgovac, suprotno stavku 1. ovoga clanka, pošalje potrošacu odredeni proizvod, smatra se da je taj proizvod promidžbeni dar trgovca.

(3) Ništetna je odredba u uvjetima poslovanja trgovca ili ponudi poslanoj bez prethodne narudžbe potrošaca prema kojoj bi šutnja potrošaca znacila prihvatanje ponude.

(4) Odredbama stavaka 1. do 3. ovog clanca ne dovode se u pitanje odredbe ovog ili drugih zakona o prešutnom obnavljanju ugovora.

Teret dokaza

Clanak 54.

U parnicnom postupku pokrenutom protiv trgovca ili operatera sredstva daljinske komunikacije zbog povrede prava potrošaca iz ove glave Zakona, teret dokaza glede postojanja prethodne obavijesti, pisane potvrde prethodne obavijesti i pridržavanja rokova ispunjenja ugovora sklopljenog putem sredstva daljinske komunikacije leži na trgovcu, odnosno operateru sredstva daljinske komunikacije.

Glava 8.

POTROŠACKI UGOVOR O FINANCIJSKIM USLUGAMA SKLOPLJEN NA DALJINU

Pojam

Clanak 55.

(1) Potrošacki ugovor o financijskim uslugama sklopljen na daljinu je ugovor izmedu trgovca - davatelja financijske usluge (u dalnjem tekstu: davatelj financijske usluge) i potrošaca kojemu je predmet pružanje financijskih usluga, a koji je sklopljen u okviru organizirane prodaje proizvoda ili usluga davatelja financijske usluge koji prije i za vrijeme

sklapanja ugovora, za potrebe sklapanja takvih ugovora, iskljucivo koristi jedno ili više sredstava daljinske komunikacije iz clanca 36. ovog Zakona.

(2) Financijske usluge na koje se odnosi ugovor iz stavka 1. ovog clanka jesu bankarske usluge, usluge kreditiranja, usluge osiguranja, uključujući usluge dobrovoljnog mirovinskog osiguranja, investicijske usluge te usluge platnog prometa.

(3) U slučaju da se na temelju potrošackog ugovora o financijskim uslugama potrošacu suksesivno pruža odredena usluga odnosno da mu se pruža niz odvojenih usluga, odredbe ove glave Zakona odnose se samo na pocetni ugovor.

(4) U slučaju da se potrošacu suksesivno pružaju odredene usluge odnosno da mu se pruža niz odvojenih usluga, a da između njega i trgovca nije sklopljen inicijalan ugovor, odredbe clanaka 56.-61. ovog Zakona primjenjivat će se samo kad se ta usluga pruža po prvi put.

(5) Ako, u slučaju iz stavka 4. ovog clanka, usluga odredene vrste potrošacu nije pružena u periodu od godinu dana, sljedeca usluga iste vrste smatraće se prvom uslugom te će se, sukladno odredbi stavka 4. ovog clanka, na tu uslugu primjenjivati odredbe clanaka 56.-61. ovog Zakona.

Prethodna obavijest

Clanak 56.

(1) U razumnom roku prije sklapanja ugovora, potrošac mora biti obaviješten o davatelju financijske usluge, financijskoj usluzi koja je predmet ugovora, pojedinostima ugovora te nacinu rješavanja sporova.

(2) Prethodna obavijest iz stavka 1. ovog clanka mora sadržavati podatke koji su predviđeni clancima 57.-60. ovog Zakona.

(3) Prethodna obavijest iz stavka 1. ovog clanka mora sadržavati jasno istaknutu komercijalnu namjeru davatelja financijske usluge te mora biti jednoznačna, jasna, lako razumljiva te prilagodena sredstvu daljinske komunikacije koje se uporablja.

(4) U slučaju uporabe telefona, identitet davatelja financijske usluge, kao i komercijalna svrha poziva moraju biti izricito navedeni prilikom započinjanja razgovora. Uz izriciti pristanak potrošaca, osoba koja u ime davatelja financijske usluge kontaktira potrošaca, dužna ga je obavijestiti o svom identitetu kao i prirodi odnosa između nje i davatelja financijske usluge, te podacima predviđenim podstavcima 1., 2. i 5. clanca 58. te podstavkom 1. clanca 59. ovog Zakona. Osoba koja kontaktira potrošaca obavijestit će ga o tome da mu na njegov zahtjev mogu biti dostavljene daljnje obavijesti te će ga obavijestiti o tome kakve su prirode te obavijesti. U svakom slučaju, davatelj financijske usluge dužan je dostaviti potrošacu obavijest koja sadrži sve podatke iz clanaka 57. – 60. ovog Zakona prilikom ispunjenja svoje obveze iz clanca 61. ovog Zakona.

(5) Obavijesti o ugovornim obvezama potrošaca, koje su mu dostavljene prije sklapanja ugovora moraju biti sukladne ugovornim obvezama koje bi za potrošaca proizlazile iz primjene prava koje će biti mjerodavno za taj ugovor, ako on naknadno bude sklopljen.

(6) Uz podatke koji su navedeni u stavcima 1. – 5. ovoga clanka te clancima 57. – 60. ovog Zakona, potrošac mora biti obaviješten i o svim ostalim podacima predviđenim propisima kojima se uređuju pojedine financijske usluge koje su predmet ugovora između potrošaca i davatelja financijske usluge.

Clanak 57.

(1) Obavijest o davatelju finansijske usluge sadrži: njegovo ime, naziv ili tvrtku, punu zemljopisnu adresu njegovog prebivališta ili sjedišta, bilo koju drugu zemljopisnu adresu koja je od utjecaja za njegov odnos s potrošacem te njegov maticni broj i registar u kojemu je upisan.

(2) Ako je djelatnost davatelja finansijske usluge podložna izdavanju odredene dozvole ili dopuštenja od strane tijela javne vlasti, obavijest o davatelju usluge uključuje i navodenje pojedinosti te dozvole ili dopuštenja, poput navodenja tijela koje je izdalo dozvolu ili dopuštenje, na koji je rok i s kojim sadržajem izdana ta dozvola ili dopuštenje.

(3) Ako davatelj finansijske usluge u Republici Hrvatskoj ima svog predstavnika, obavijest o davatelju finansijske usluge uključuje i ime, naziv ili tvrtku tog predstavnika kao i punu zemljopisnu adresu koja je od utjecaja za odnos potrošaca s tim predstavnikom.

(4) Ako potrošac stupa u ugovorni odnos s davateljem finansijske usluge putem neke druge osobe, koja nije njegov predstavnik, obavijest o davatelju finansijske usluge uključuje i ime, naziv ili tvrtku te osobe, svojstvo u kojemu ona djeluje te punu zemljopisnu adresu koja je od utjecaja za odnos potrošaca s tom osobom.

Clanak 58.

Obavijest o finansijskoj usluzi koja je predmet ugovora sadrži:

- opis osnovnih obilježja finansijske usluge,
- ukupnu cijenu koju je potrošac dužan platiti za tu uslugu, uključujući sve poreze, pristojbe, naknade i ostale troškove, odnosno, kad točan iznos ukupne cijene nije moguce utvrditi, elemente za izracun ukupne cijene, koji omogucavaju potrošacu da sam utvrdi cijenu,
- ako je to potrebno, naznaku da finansijska usluga uključuje finansijske instrumente povezane s posebnim rizikom koji proizlazi iz specifičnosti tog instrumenta odnosno finansijske usluge koja se nudi,
- ako je to potrebno, naznaku da cijena ili rezultati finansijske usluge ovise o promjenama na finansijskom tržištu na koje davatelj finansijske usluge nema utjecaja te naznaku da dosadašnja cijena i rezultati finansijske usluge nisu pokazatelj buduce cijene i budućih rezultata te finansijske usluge,
- naznaku o postojanju mogućnosti da potrošac bude obvezan na placanje nekih dodatnih poreza ili troškova koje ne placa davatelju finansijske usluge, odnosno koje ne placa putem davatelja finansijske usluge,
- bilo koje vremensko ogranicenje valjanosti obavijesti,
- pojedinosti u pogledu placanja cijene i ispunjenja finansijske usluge,
- naznaku bilo kojeg dodatnog troška koji je potrošac dužan platiti za uporabu sredstva daljinske komunikacije.

Clanak 59.

Obavijest o pojedinostima ugovora sadrži:

- naznaku postoji li ili ne pravo potrošaca na jednostrani raskid ugovora iz clanca 62. ovog Zakona, te, kad to pravo postoji, naznaku roka u kojem se to pravo može ostvariti, pretpostavke pod kojima se ono može ostvariti, uključujući i naznaku iznosa na cije bi placanje potrošac mogao biti obvezan na temelju clanca 65. stavka 3. ovog Zakona, kao i naznaku posljedica neostvarivanja prava na jednostrani raskid ugovora,

- minimalno trajanje ugovora o finansijskoj usluzi, ako se radi o usluzi koja se pruža trajno ili ponavljano,
- naznaku o pravu na ugovorni jednostrani raskid ili otkaz ugovora prije isteka vremena na koje je ugovor sklopljen, kao i naznaku ugovorne kazne ili bilo kojeg drugog oblika obeštecenja predvidenog ugovorom za te slučajeve,
- prakticne upute za ostvarivanje prava na jednostrani raskid iz clanca 62. ovog Zakona, uključujući adresu na koju se obavijest o raskidu dostavlja,
- naznaku države cije je pravo mjerodavno za uredenje odnosa davaljatelja finansijske usluge i potrošaca prije sklapanja ugovora,
- naznaku ugovorne odredbe o određivanju prava mjerodavnog za ugovor o finansijskoj usluzi, kao i naznaku ugovorne odredbe o određivanju suda nadležnog za rješavanje sporova iz tog ugovora,
- naznaku jezika na kojem ili na kojima su sastavljeni ugovor i prethodna obavijest te naznaku jezika na kojem ili na kojima će, uz pristanak potrošaca, davaljatelj usluga za vrijeme trajanja ugovora komunicirati s potrošacem.

Clanak 60.

Obavijest o nacinu rješavanja sporova sadrži:

- naznaku je li predviđen određeni mehanizam izvansudskog rješavanja sporova koji mogu proizvesti iz ugovora te na koji se nacin i pod kojim pretpostavkama potrošac može koristiti tim mehanizmom,
- naznaku je li predviđen određeni jamstveni fond ili neki drugi oblik obeštecenja potrošaca.

Oblik prethodne obavijesti

Clanak 61.

(1) U razumnom roku prije sklapanja ugovora ili predugovora, davaljatelj finansijske usluge dostaviti će potrošacu prethodnu obavijest iz clanca 56. ovog Zakona, koja sadrži sve podatke navedene u clancima 57. – 60. ovog Zakona, u pisanim oblicima ili na nekom drugom, potrošacu dostupnom, trajnom mediju.

(2) Ako je na izricit zahtjev potrošaca ugovor sklopljen uporabom sredstva daljinske komunikacije koje ne omogućava da mu se dostavi obavijest o svim podacima koji su navedeni u clancima 57. – 60. ovog Zakona, davaljatelj finansijske usluge ispuniti će svoju obvezu iz stavka 1. ovog clanca odmah nakon sklapanja ugovora.

(3) U svakom slučaju, potrošac je u bilo kojem trenutku tijekom trajanja ugovornog odnosa ovlašten zahtijevati da mu se dostavi primjerak ugovora koji je sklopio s davaljateljem finansijske usluge. Potrošac je isto tako ovlašten promijeniti sredstvo daljinske komunikacije koje se koristi, osim ako je to nespojivo sa sklopljenim ugovorom ili prirodom finansijske usluge koja mu se pruža.

Pravo na jednostrani raskid ugovora

Clanak 62.

(1) Svaki potrošacki ugovor o finansijskim uslugama sklopljen sredstvom daljinske komunikacije, potrošac je ovlašten, ne navodeći za to razloge, raskinuti u roku od 14 dana, odnosno u roku od 30 dana, ako se radi o ugovoru o životnom osiguranju.

(2) Rok za raskid ugovora iz stavka 1. ovog clanka zapocinje teci od dana sklapanja ugovora, odnosno, u slučaju sklapanja ugovora o životnom osiguranju, od dana kad je potrošac obaviješten da je ugovor sklopljen.

(3) Ako je, sukladno odredbi clanca 61. stavka 2. ovog Zakona, ugovor sklopljen prije nego što je potrošacu dostavljena prethodna obavijest sa svim podacima iz clanca 57. – 60. ovog Zakona, rok za raskid ugovora iz stavka 1. ovog clanka, zapocinje teci od dana kad mu je ta obavijest dostavljena sukladno clanku 61. stavku 2. ovog Zakona.

(4) Potrošac nema pravo na jednostrani raskid ugovora predviđen stavkom 1. ovog clanka ako je:

- sklopljen ugovor o finansijskim uslugama cija cijena ovisi o promjenama na finansijskom tržištu koje su izvan utjecaja davatelja finansijske usluge, kao što su usluge koje se odnose na kupoprodaju strane valute, instrumente novcarskog tržišta, prenosive obveznice, udjele u finansijskim fondovima, rocnice uključujući usporedive instrumente s ugovorenom gotovinskom namirom; kamatni terminski ugovor; kamatne, valutne i dionicke zamjene,

- sklopljen ugovor o osiguranju putnika i prtljage ili neka druga kratkorocna polica osiguranja koja se sklapa na rok kraci od mjesec dana,

- ugovor u potpunosti ispunjen na izricit zahtjev potrošaca prije nego što je potrošac iskoristio svoje pravo na raskid ugovora iz ovog clanka.

(5) Odredbe ovog clanka ne odnose se na ugovor o zajmu predviđen clankom 93. ovog Zakona, koji je sklopljen radi placanja cijene iz ugovora o pravu na vremenski ogranicenu uporabu nekretnine.

Oblik jednostranog raskida ugovora

Clanak 63.

(1) Ugovor se raskida obaviještu u pisanom obliku ili na nekom drugom, primatelju dostupnom, trajnom mediju, poslanom prije isteka roka za raskid ugovora, predviđenog clankom 62. ovog Zakona, s time da je potrošac dužan slijediti prakticne upute za ostvarivanje prava na jednostrani raskid, koje su mu dane u prethodnoj obavijesti iz clanca 56. ovog Zakona.

(2) Smatra se da je ugovor raskinut na vrijeme, ako je obavijest o raskidu upucena unutar rokova iz stavka 1. clanca 62. ovog Zakona.

(3) Ugovor je raskinut u trenutku kad je ovlaštena osoba primila obavijest u raskidu.

Pocetak ispunjenja ugovora

Clanak 64.

(1) Davatelj finansijske usluge može zapoceti s ispunjenjem ugovora prije isteka roka za jednostrani raskid ugovora iz clanca 62. ovog Zakona jedino uz izricit pristanak potrošaca.

(2) Davatelj finansijske usluge nije ovlašten zahtijevati ispunjenje potrošaceve obveze iz ugovora prije isteka roka za jednostrani raskid ugovora, predvidenog clankom 62. ovog Zakona.

Posljedice jednostranog raskida ugovora

Clanak 65.

(1) U slučaju jednostranog raskida ugovora iz clanka 62. ovog Zakona, potrošac ne odgovara za štetu koju je davatelj finansijske usluge zbog toga pretrpio, te nije dužan platiti nikakvu kaznu ili naknadu za raskid ugovora.

(2) U slučaju raskida ugovora, svaka je strana dužna vratiti drugoj ono što je na temelju tog ugovora primila od druge strane.

(3) Ako se priroda pružene usluge protivi vracanju, potrošac je dužan platiti cijenu dijela usluge koji mu je pružen do trenutka raskida ugovora.

(4) Iznos koji bi potrošac bio dužan platiti davatelju finansijske usluge na temelju stavka 3. ovog clanka mora biti proporcionalan pruženoj usluzi te niti u kojem slučaju ne smije biti takav da ga se može ocijeniti kao kaznu ili naknadu za raskid ugovora.

(5) Davatelj finansijske usluge nema pravo zahtijevati od potrošaca placanje bilo kojeg iznosa na temelju stavka 3. ovog clanka, ako nije u stanju dokazati da je o mogućnosti tog placanja potrošac bio obaviješten u prethodnoj obavijesti iz clanca 56. ovog Zakona, na nacin predviđen clankom 59. stavkom 1. podstavkom 1. ovog Zakona.

(6) Davatelj finansijske usluge nema pravo zahtijevati od potrošaca placanje cijene dijela usluge koji je ispunjen prije jednostranog raskida ugovora iz clanca 62. ovog Zakona, ako je usluga pružena suprotno odredbi clanca 64. stavka 1. ovog Zakona.

(7) Raskine li potrošac ugovor na temelju clanca 62. ovog Zakona, davatelj finansijske usluge dužan je bez odgadanja, a najkasnije u roku od 30 dana od dana kad je ovlaštena osoba obaviještена o raskidu ugovora, vratiti potrošacu sve što je na temelju tog ugovora od njega primio, umanjeno za iznos koji je davatelj finansijske usluge ovlašten, na temelju stavka 3. ovog clanca, naplatiti od potrošaca.

(8) Raskine li potrošac ugovor na temelju clanca 62. ovog Zakona dužan je bez odgadanja, a najkasnije u roku od 30 dana od dana odašiljanja obavijesti o raskidu, vratiti davatelju finansijske usluge ono što je od njega primio na temelju tog ugovora.

Utjecaj raskida potrošackog ugovora o finansijskoj usluzi na druge ugovore

Clanak 66.

Iskoristi li potrošac svoje pravo na jednostrani raskid ugovora iz clanca 62. ovog Zakona, raskidom ugovora o finansijskoj usluzi raskida se i svaki drugi ugovor koji je, na temelju ili u svezi s ugovorom o finansijskoj usluzi, potrošac sklopio s davateljem finansijske usluge ili nekom drugom osobom koja je ugovor s potrošacem sklopila na temelju prethodnog sporazuma s davateljem finansijske usluge.

Postupanje protivno odredbama ove glave Zakona

Clanak 67.

(1) Ako davatelj finansijske usluge ne ispuni bilo koju dužnost predvidenu ovom glavom Zakona, potrošac ima pravo raskinuti ugovor u bilo kojem trenutku.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovog clanka, potrošac neće biti dužan naknaditi davatelju finansijske usluge štete koju je ovaj zbog raskida pretrpio, niti mu platiti bilo koju drugu naknadu za raskid ugovora.

Teret dokaza

Clanak 68.

(1) U parnicnom postupku pokrenutim u pogledu sporova vezanih uz ugovore iz ove glave Zakona, davatelj finansijske usluge dužan je dokazati da je ispunio svoju obvezu prethodnog obavještavanja potrošaca, te da je potrošac pristao sklopiti ugovor, odnosno pristao na to da mu davatelj finansijske usluge pocne pružati ugovorenou uslugu prije isteka roka za jednostrani raskid ugovora iz clanca 62. ovog Zakona.

(2) Ugovorna odredba kojom je predvideno da će teret dokaza u pogledu cinjenica navedenih u stavku 1. ovog clanka ležati na potrošacu, smatrat će se nepoštenom ugovornom odredbom, u smislu odredaba glave 11. ovog Zakona.

Odgovarajuća primjena

Clanak 69.

Odredbe clanaka 41., 52. i 53. ovog Zakona na odgovarajući se nacin primjenjuju i na ugovore iz ove glave Zakona.

Glava 9.

POTROŠACKI ZAJAM

Pojam ugovora o potrošackom zajmu

Clanak 70.

(1) Ugovorom o potrošackom zajmu obvezuje se zajmodavac da potrošacu stavi na raspolaganje određeni iznos novca, a potrošac se obvezuje da mu placa određenu kamatu i dobiveni iznos vrati u vrijeme i na nacin kako je utvrđeno ugovorom.

(2) Ugovor o kupnji proizvoda i usluga, kojim se ovlaštuje potrošaca da plati kupovinu u nekoliko obroka, s tim da je zbroj iznosa svih obroka viši od cijene proizvoda ili usluge, smatra se, za potrebe ovoga Zakona, ugovorom o potrošackom zajmu. Ugovori o kontinuiranom pružanju usluga kada potrošac ima pravo otpacivati ih obrocno za vrijeme njihova pružanja ne smatraju se ugovorima o zajmu.

(3) Zajmodavac je svaka osoba ili skupina osoba koja u okviru svoje djelatnosti ili svoga zanimanja sklapa s potrošacima ugovore o zajmu.

(4) Za potrebe ovoga Zakona, zajmodavac se smatra trgovcem.

Ugovori o zajmu isključeni od primjene ove glave Zakona

Clanak 71.

(1) Odredbe ove glave Zakona ne primjenjuju se na:

– ugovore o zajmu namijenjene zakupu stvari, osim ako je ugovorom o zakupu predvideno da će na kraju ugovorenog roka zakupa stvar prijeti u vlasništvo zakupnika,

– ugovore o zajmu kojima je predvideno da se kamate ne placaju ako potrošac isplati kredit odjednom,

– ugovore o dopuštenom prekoracenju na tekucem racunu, osim clanaka 76., 84. i 85. ovog Zakona,

– ugovore o zajmu kojima se potrošac obvezuje vratiti zajam u razdoblju kracem od 3 mjeseca,

– ugovore o zajmu kojima se potrošac obvezuje vratiti zajam u najviše 4 obroka u razdoblju kracem od 12 mjeseci.

(2) Odredba clanca 83. ovoga Zakona neće se primjenjivati na ugovore o zajmu u kojima je tražbina zajmodavca osigurana založnim pravom na nekretnini.

(3) Odredba clanca 83. ovoga Zakona ne primjenjuje se na ugovore o zajmu sklopljene radi kupnje, izgradnje, dogradnje, obnove, zakupa ili stjecanja nekog drugog prava na nekretnini ili posebnom dijelu nekretnine.

Oblik ugovora o potrošackom zajmu

Clanak 72.

Da bi bio valjan, ugovor o potrošackom zajmu mora biti sklopljen u pisanom obliku, a najmanje jedan primjerak ugovora mora se uruciti potrošacu.

Sadržaj ugovora o potrošackom zajmu

Clanak 73.

(1) Ugovor o potrošackom zajmu mora sadržavati podatke potrebne za identifikaciju ugovora, odredbe o uvjetima pod kojima se zajam odobrava, a poglavito:

– odredbu o iznosu zajma,

– odredbu o nominalnoj godišnjoj kamatnoj stopi i prepostavkama pod kojima se godišnja nominalna kamatna stopa može promijeniti,

– odredbu o troškovima koji se u vrijeme sklapanja ugovora naplaćuju te prepostavkama pod kojima se ti troškovi mogu promijeniti,

– odredbu o efektivnoj kamatnoj stopi,

– odredbu o prepostavkama pod kojima efektivna kamatna stopa na zajam može biti promijenjena,

- odredbu o iznosu, broju i razdoblju ili datumu otplate pojedinih obroka zajma, kao i kamate i ostale troškove koje potrošac mora platiti kako bi otplatio kredit te ako je moguce ukupni iznos tih uplata
- odredbu o ukupnom trošku zajma,
- odredbu o obvezi i uvjetima štednje ili pologa novca, ako je to prepostavka za odobrenje zajma,
- nominalni godišnji kamatnjak za zajam i nominalni godišnji kamatnjak za sredstva pologa ako je polog prepostavka za odobrenje zajma,
- odredbu o sredstvima osiguranja placanja,
- odredbu o prepostavkama i postupku raskida ugovora o zajmu.

(2) U slučaju kada nije moguce izraziti efektivnu kamatnu stopu, pisani ugovor mora sadržavati odgovarajucu obavijest potrošacu koja mora sadržavati najmanje obavijest o nominalnoj godišnjoj kamatnoj stopi i troškovima koji se u vrijeme sklapanja ugovora naplaćuju te prepostavkama pod kojima se oni mogu izmijeniti.

Efektivna kamatna stopa

Clanak 74.

(1) Efektivna kamatna stopa na zajam jest ukupan trošak zajma za potrošaca, izražen kao postotak od iznosa odobrenog zajma, iskazan na godišnjoj razini.

(2) Efektivna kamatna stopa izracunava se s obzirom na okolnosti koje postoje u trenutku sklapanja ugovora o zajmu.

(3) Za potrebe izracuna efektivne kamatne stope, smatra se da je ugovor o zajmu valjan te da zajmodavac i potrošac ispunjavaju ugovorom preuzete obveze na ugovoren nacin i u ugovorenem vrijeme.

(4) U slučaju da ugovor o zajmu sadrži odredbu kojom je predvidena mogucnost promjene nominalne kamatne stope i iznosa, odnosno razine ostalih troškova zajma, za potrebe izracuna efektivne kamatne stope, smatra se da će do ispunjenja ugovora o zajmu kamate i ostali troškovi zajma ostati nepromijenjeni.

(5) Ako se u ugovoru o zajmu ne navodi iznos odobrenog zajma, za potrebe izracuna efektivne kamatne stope, smatra se da je odobren zajam u iznosu od 10.000,00 kuna.

(6) Ako u ugovoru o zajmu nije izricito navedeno vrijeme na koje je odobren zajam, niti se ono može odrediti na temelju ostalih odredaba ugovora, za potrebe izracuna efektivne kamatne stope, smatra se da je zajam odobren na godinu dana.

(7) Kada je ugovorom o zajmu predvideno da će zajmodavac isplatiti potrošacu odobreni iznos u nekoliko rata, za potrebe izracuna efektivne kamatne stope na zajam, smatra se da je cjelokupan iznos zajma isplacen na dan isplate prvog obroka.

(8) Ministar nadležan za poslove zaštite potrošaca, u suglasnosti s ministrom nadležnim za financije, propisat će odlukom jedinstvenu metodu obracuna efektivne godišnje kamate.

Ukupni troškovi zajma

Clanak 75.

(1) Ukupni troškovi zajma jesu svi troškovi, uključujući kamate i sva druga davanja koja je potrošac dužan platiti za odobreni zajam.

(2) Ukupni troškovi zajma ne obuhvacaju:

- iznose koje je potrošac dužan platiti u slučaju neispunjena neke od odredaba ugovora o zajmu,
- troškove transfera novca na racun potrošaca,
- troškove racuna na koji je potrošac dužan uplacivati obroke zajma, kamate i ostale troškove, osim ako potrošac nije bila ostavljena mogućnost odabira želi li otvaranje takvog posebnog racuna, a troškovi tog racuna nerazumno su visoki,
- troškove doznaka,
- troškove clanarina za sudjelovanje u određenim udruženjima ili skupinama koji ne proizlaze iz ugovora o zajmu, a utjecu na uvjete ugovora o zajmu,
- troškove osiguranja otplate zajma, osim troškova osiguranja ugovorenog za slučaj smrti, bolesti ili gubitka zaposlenja potrošaca, ako je iznos troškova osiguranja ugovorenog za te slučajeve, uključujući kamate i druge troškove, jednak ili manji od ukupnog iznosa zajma te ako je to osiguranje bilo uvjet za odobrenje zajma,
- troškove razlike od prodajne cijene proizvoda ili usluge za ciju se kupnju zajam odobrava, a koje bi potrošac, na temelju ugovora o kupnji tih proizvoda ili usluga, bio dužan platiti bez obzira placa li ih svojim ili pozajmljenim novcem.

Obavještavanje potrošaca

Clanak 76.

(1) U razumnom roku prije sklapanja ugovora, zajmodavac je dužan, u pisanom obliku, obavijestiti potrošaca o najvišem iznosu zajma, ako takav postoji, o nominalnoj godišnjoj kamatnoj stopi te pretpostavkama pod kojima se ona može promijeniti, o troškovima koji se u vrijeme sklapanja ugovora naplačuju te pretpostavkama pod kojima se oni mogu promijeniti, kao i o pretpostavkama i postupku raskida ugovora.

(2) Nakon sklapanja ugovora o zajmu, zajmodavac je dužan obavijestiti potrošaca o svakoj promjeni nominalne godišnje kamatne stope ili bilo kojeg drugog troška, u razumnom roku nakon izvršene promjene.

(3) Obavijest iz stavka 2. ovoga clanka bit će potrošacu dostavljena u izvještu o stanju racuna, u obliku pisane obavijesti ili na drugi nacin koji su stranke ugovorile.

Oglašavanje

Clanak 77.

Svako oglašavanje, bez obzira radi li se o ponudi za sklapanje ugovora ili ne, istaknuto u poslovnim prostorijama ili dostavljeno potrošacu na neki drugi nacin, a kojim netko nudi odobravanje potrošackog zajma, bilo neposredno ili putem neke druge osobe, mora sadržavati nominalnu godišnju kamatnu stopu, navod o svim drugim troškovima zajma, te navod o efektivnoj kamatnoj stopi.

Ispunjavanje ugovora o zajmu prije roka

Clanak 78.

(1) Potrošac može vratiti zajam i prije roka određenog za vracanje.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga clanka, potrošac ima pravo na razmjerno sniženje ukupnog troška zajma koje se sastoji od razlike iznosa kamata koje je trebalo platiti do trenutka u kojem je, prema ugovoru, trebalo izvršiti placanje i iznosa kamata placenih do trenutka vracanja zajma.

Promjene na strani zajmodavca

Clanak 79.

Dode li, na temelju ustupa tražbine ili ustupanja ugovora, do promjene na strani zajmodavca, potrošac ima pravo istaknuti novom zajmodavcu sve prigovore koje bi imao i prema starom zajmodavcu, osim strogo osobnih prigovora.

Otplata zajma sredstvima bezgotovinskog placanja

Clanak 80.

(1) Ako je ugovoren da potrošac može otpacivati zajam mjenicom, cekom ili nekim drugim sredstvom bezgotovinskog placanja, zajmodavac je dužan koristiti ta sredstva placanja iskljucivo za otplatu zajma.

(2) Iskoristi li zajmodavac mjenicu, cek ili drugo bezgotovinsko sredstvo placanja za neku drugu svrhu, odgovara za štetu koju je time uzrokovao potrošacu.

Zabrana prenošenja prava na zajmodavca

Clanak 81.

Ugovorom o zajmu potrošaca se ne može obvezati da će na zajmodavca ili neku trecu osobu prenijeti ili u njihovu korist ograniciti svoja prava koja, u slučaju neispunjena ili neurednog ispunjenja ugovora, ima prema osobi s kojom je sklopio ugovor koji se financira ugovorom o zajmu.

Odgovornost zajmodavca za trgovca

Clanak 82.

(1) Ako je, radi kupnje određenog proizvoda ili odredene usluge, potrošac sklopio ugovor o zajmu s osobom razlicitom od trgovca tog proizvoda ili usluge, a ugovor o zajmu sklopljen je na temelju prethodnog sporazuma zajmodavca i trgovca proizvoda ili usluge prema kojem se zajmodavac obavezuje potrošacima odobravati zajam iskljucivo za kupnju proizvoda ili usluga tog trgovca, potrošac može, ne uspije li ostvariti prava koja ima prema trgovcu zbog neispunjena ili neurednog ispunjenja ugovora o kupoprodaji, zahtijevati od zajmodavca naknadu štete koju je pretrpio zbog neispunjena ili neurednog ispunjenja ugovora o kupoprodaji.

(2) Ako, u slučaju iz stavka 1. ovoga clanca, ugovor o kupoprodaji bude raskinut, raskida se i ugovor o zajmu, a zajmodavac ne može od potrošaca zahtijevati naknadu štete koju je zbog toga pretrpio.

(3) Zajmodavac koji je, na temelju stavka 1. ovoga clanka, naknadio potrošacu štetu koju je ovaj pretrpio zbog neispunjena ili neurednog ispunjenja ugovora o kupoprodaji, može zahtijevati od trgovca da mu nadoknadi sve što je isplatio za njegov racun, kamate od dana isplate, troškove nastale u sporu s potrošacem od trenutka kada je obavijestio trgovca o tom sporu, kao i naknadu štete koju je zajmodavac time pretrpio.

Zakonsko založno pravo

Clanak 83.

Zajmodavac koji je s potrošacem sklopio ugovor o potrošackom zajmu, ima, radi osiguranja naplate svojih tražbina iz ugovora o zajmu, zakonsko založno pravo na stvari koju je potrošac kupio pozajmljenim novcem.

Zajam u obliku dopuštenog prekoracenja na tekucem racunu

Clanak 84.

(1) Ako banka ili druga finansijska institucija kao zajmodavac odobrava potrošacu zajam u obliku dopuštenog prekoracenja na tekucem racunu, potrošac mora, prije ili u trenutku sklapanja ugovora o dopuštenom prekoracenju, biti obaviješten o dopuštenoj gornjoj granici prekoracenja na tekucem racunu, o nominalnoj godišnjoj kamatnoj stopi te prepostavkama pod kojima se ona može promijeniti, o troškovima koji se u vrijeme sklapanja ugovora naplakuju te prepostavkama pod kojima se oni mogu promijeniti, kao i o prepostavkama i postupku raskida ugovora.

(2) Nakon sklapanja ugovora o zajmu, zajmodavac je dužan obavijestiti potrošaca o svakoj promjeni nominalne godišnje kamatne stope ili bilo kojeg drugog troška, u razumnom roku nakon izvršene promjene.

(3) Obavijest iz stavaka 1. i 2. ovoga clanka bit će potrošacu dostavljena u izvješcu o stanju racuna, u obliku pisane obavijesti ili na drugi nacin koji su stranke ugovorile.

Prešutno dopuštenje prekoracenja na tekucem racunu

Clanak 85.

(1) Ako banka ili druga finansijska institucija prešutno dopušta prekoracenje tekuceg racuna, dužna je potrošaca obavijestiti o nominalnoj godišnjoj kamatnoj stopi i ostalim troškovima kojima će teretiti tekuci racun potrošaca zbog prekoracenja, kao i o promjeni visine kamatne stope ili troškova u slučaju da prekoracenje traje duže od tri mjeseca.

(2) Obavijest iz stavka 1. ovoga clanka bit će dostavljena potrošacu u izvješcu o stanju racuna, u obliku pisane obavijesti ili na drugi nacin koji su stranke ugovorile.

Glava 10.

UGOVOR O PRAVU NA VREMENSKI OGRANICENU UPORABU NEKRETNINE

Područje primjene

Clanak 86.

(1) Odredbama ove glave Zakona ureduju se jedan ili više ugovora koji se sklapaju za razdoblje koje ne može biti krace od 3 godine, a kojim trgovac, izravno ili neizravno, za potrošaca osniva ili na njega prenosi pravo uporabe jedne ili više nekretnina, odnosno jednog ili više posebnih dijelova nekretnine tijekom određenog ili određivog dijela godine, dok se potrošac obvezuje za to mu platiti ukupnu cijenu.

(2) Odredbe ove glave Zakona primjenjivat će se i kad su zaobidene drukcijim formulacijama ugovornih odredaba te bez obzira na to je li, po mjerodavnom pravu, pravo iz stavka 1. ovoga clanka stvarnopravne ili obveznopravne prirode.

(3) Da bi bio valjan, ugovor iz stavka 1. ovoga clanka mora biti u pisanom obliku.

(4) Da bi bio valjan, ugovor iz stavka 1. ovoga clanka mora biti napisan na službenom jeziku države u kojoj potrošac ima prebivalište ili boravište, odnosno, prema potrošacevu izboru, službenom jeziku države ciji je on državljanin te na službenom jeziku države na cijem se području nekretnina nalazi.

(5) Najmanje tri primjerka ugovora moraju biti urucena potrošacu.

Upis prava na vremenski ogranicenu uporabu nekretnine

Clanak 87.

(1) Tko ugovorom iz clanca 86. ovoga Zakona stekne pravo na vremenski ogranicenu uporabu nekretnine, ovlašten je, ako se nekretnina nalazi na području Republike Hrvatske, to pravo upisati u zemljišnu knjigu.

(2) Pravo na vremenski ogranicenu uporabu nekretnine ne može biti protivno pravu onoga koji je, postupajuci s povjerenjem u zemljišne knjige, u dobroj vjeri upisao svoje pravo na nekretnini, dok pravo na vremenski ogranicenu uporabu nekretnine još nije bilo upisano.

Prethodna obavijest

Clanak 88.

(1) Trgovac je dužan svakoj osobi koja traži obavijest o pravu na vremenski ogranicenu uporabu nekretnine dostaviti pisani obavijest koja, uz opciju opisa nekretnine, sadrži barem kratku i točnu obavijest o podacima navedenim u clanku 89. stavku 1. podstavku 1.- 8., 10., 13. i 14., a ako na nekretnini još nije izgradena zgrada, podacima navedenim u clanca 89. stavku 2. podstavku 1.- 5. ovoga Zakona, te uputu o tome gdje i na koji nacin je moguce dobiti detaljnije obavijesti.

(2) Obavijest iz stavka 1. ovog clanka mora biti napisana na službenom jeziku države u kojoj potrošac ima prebivalište ili boravište, odnosno, prema izboru potrošaca, službenom jeziku države ciji je on državljanin te na službenom jeziku države na cijem se području nekretnina nalazi.

(3) U svakom oglasu koji se odnosi na ugovor o pravu na vremenski ogranicenu uporabu

nekretnine mora biti navedena mogucnost dobivanja prethodne obavijesti, kao i mjesto na kojem se ta obavijest može dobiti.

Sadržaj ugovora ili predugovora

Clanak 89.

(1) Ugovor o pravu na vremenski ogranicenu uporabu nekretnine, kao i predugovor kojim se strane obvezuju sklopiti taj ugovor, treba sadržavati sljedeće:

- ime, tvrtku ili naziv te prebivalište ili sjedište stranaka,
- pravo koje trgovca ovlaštuje da raspolaže nekretninom na nacin predviden clankom 86. stavkom 1. ovoga Zakona,
- ime, tvrtku ili naziv te prebivalište ili sjedište vlasnika nekretnine, ako trgovac koji s potrošacem sklapa ugovor iz ove glave Zakona nije vlasnik nekretnine,
- pravnu narav prava koje je predmet ugovora iz ove glave Zakona te ovlaštenja koja za potrošaca proizlaze iz tog prava, kao i prepostavke pod kojima se u državi u kojoj se nekretnina nalazi to pravo može izvršavati te navod jesu li te prepostavke ostvarene, a ako nisu, koje se prepostavke tek trebaju ispuniti,
- ako je nekretnina ugovorom odredena, tocan opis nekretnine i njezinu lokaciju,
- komunalne usluge, poput primjerice elektricne energije, vode, održavanja, telefona, odvoza smeća, koje stoje potrošacu na raspolaganju, kao i prepostavke pod kojima mu te usluge stoje na raspolaganju,
- zajednicke prostorije, poput primjerice bazena ili saune, kojima se potrošac ima pravo koristiti te prepostavke pod kojima ima pravo koristiti se zajednickim prostorijama,
- pravila o održavanju i upravljanju nekretninom,
- točno vremensko razdoblje unutar kojeg potrošac može koristiti nekretninu te datum od kojeg potrošac može poceti koristiti nekretninu,
- ugovorenu cijenu, okvirni iznos troškova uporabe zajednickih prostorija i komunalne usluge, podatke za izracun troškova vezanih uz uporabu nekretnine, obvezatna zakonska davanja, poput poreza i pristojbi, iznos troškova za održavanje nekretnine i njezino upravljanje,
- odredbu kojom trgovac izjavljuje da uporaba nekretnine nije povezana ni sa kakvim drugim troškovima osim onih navedenih u ugovoru,
- odredbu o tome je li dopušteno zamijeniti ili prodati pravo na vremenski ogranicenu uporabu nekretnine, kao i odredbu o troškovima u slučaju da zamjenu ili prodaju tog prava provodi trgovac, odnosno osoba koju on ugovorom na to ovlasti,
- obavijest o pravu potrošaca na jednostrani raskid ugovora iz clanca 91. ovoga Zakona, nacinu raskida te roku za raskid, osobi kojoj se pisana obavijest o raskidu treba poslati te prirodi i iznosu troškova koje će potrošac, u slučaju raskida ugovora, biti dužan platiti,
- nacin raskida ugovora o zajmu sklopljenom u svezi s ugovorom o pravu na vremenski ogranicenu uporabu nekretnine,
- datum i mjesto potpisivanja ugovora svake ugovorne strane.

(2) Ako u vrijeme sklapanja ugovora ili predugovora na nekretnini još nije izgradena zgrada, uz podatke navedene u stavku 1. ovoga clanka, ugovor o pravu na vremenski ogranicenu uporabu nekretnine, kao i predugovor kojim se strane obvezuju sklopiti taj ugovor, mora sadržavati sljedeće:

- stanje dovršenosti zgrade,

- razumnu procjenu roka završetka zgrade,
- broj gradevinske dozvole te naziv i adresu tijela koje ju je izdalo,
- stanje dovršenosti električne, plinovodne, vodovodne i telekomunikacijske mreže,
- jamstvo da će zgrada biti izgradena na vrijeme te jamstvo kojim se trgovac obvezuje da će, u slučaju da zgrada ne bude izgradena na vrijeme, potrošacu vratiti iznos koji je ovaj na temelju ugovora platio, kao i pretpostavke pod kojima se ta jamstva mogu ostvariti.

Utjecaj prethodne obavijesti na ugovor

Clanak 90.

(1) Podaci navedeni u prethodnoj obavijesti iz članka 88. ovog Zakona cine dio ugovora, osim ako se strane ugovorom izricito sporazume da će odstupiti od podataka iz prethodne obavijesti.

(2) Osim ako su se strane izricito sporazumjele suprotno, podaci dani u prethodnoj obavijesti iz članka 88. ovog Zakona ugovorom mogu biti promjenjeni jedino ako su te izmjene rezultat okolnosti na koje trgovac nije mogao utjecati.

(3) Trgovac je dužan prije sklapanja ugovora obavijestiti potrošaca o promjeni svakog podatka navedenog u prethodnoj obavijesti, te u ugovoru moraju izricito biti navedene te promjene.

Pravo potrošaca na jednostrani raskid ugovora

Clanak 91.

(1) Potrošac može, iz bilo kojeg razloga, raskinuti ugovor ili predugovor, i to pisanom obaviješću poslanoj osobi navedenoj u prethodnoj obavijesti, ugovoru ili predugovoru:

- a) bez navodenja razloga, u roku od 14 dana od dana sklapanja ugovora ili predugovora,
- b) u roku od tri mjeseca od dana sklapanja ugovora ili predugovora, kada ugovor ili predugovor ne sadrže sve podatke propisane člankom 89. ovoga Zakona,
- c) u roku od jednog mjeseca od dana sklapanja ugovora ili predugovora, ako mu trgovac nije urucio prethodnu obavijest s podacima iz članka 88. stavka 1. ovoga Zakona,
- d) ako, unutar roka od tri mjeseca, racunajući od sklapanja ugovora ili predugovora, trgovac pisano priopci potrošacu podatke koji su u trenutku potpisa ugovora ili predugovora nedostajali, potrošac, ako u meduvremenu vec nije poslao obavijest o raskidu, ima pravo raskinuti ugovor ili predugovor u roku od 14 dana racunajući od dana kada mu je zadnji podatak koji nedostaje pisano priopcen,
- e) ako potrošac ne zaprimi podatke koji nedostaju u roku od tri mjeseca od sklapanja ugovora ili predugovora, ima pravo raskinuti ugovor u roku od 14 dana od proteka roka od tri mjeseca.

(2) Smatra se da je obavijest o raskidu pravodobna ako je poslana unutar rokova iz stavka 1. ovoga članka.

(3) U slučaju raskida ugovora ili predugovora iz tocke a) stavka 1. ovoga članka, potrošac je dužan trgovcu naknaditi samo troškove ovjere ugovora ili predugovora, ako je to ugovorom izricito određeno.

(4) U slučaju raskida ugovora ili predugovora iz tocke od b) do e) stavka 1. ovoga članka, potrošac nije dužan trgovcu nadoknaditi nikakve troškove.

Teret dokaza

Clanak 92.

U slučaja spora je li i s kojim datumom potrošacu urucena prethodna obavijest, ugovor ili predugovor, teret dokaza leži na trgovcu.

Utjecaj jednostranog raskida na ugovor o zajmu

Clanak 93.

(1) Ako je, radi placanja cijene iz ugovora o pravu na vremenski ogranicenu uporabu nekretnine, potrošacu odobren zajam od strane trgovca ili treće osobe koja mu je taj zajam odobrila na temelju sporazuma s trgovcem, jednostranim raskidom ugovora o pravu na vremenski ogranicenu uporabu nekretnine raskida se i ugovor o zajmu.

(2) U slučaju iz stavka 1. ovoga clanka, potrošac nije dužan platiti ugovorenu kamatu, eventualnu štetu ili kaznu, a osoba koja je odobrila zajam dužna je vratiti potrošacu ono što je, na temelju ugovora o zajmu, od njega primila.

Zabrana prethodnog placanja

Clanak 94.

Trgovcu nije dopušteno zahtijevati od potrošaca nikakva placanja na osnovi potpisanih ugovora ili predugovora prije isteka roka za raskid ugovora iz clanca 91. stavka 1. ovoga Zakona.

Glava 11.

NEPOŠTENE ODREDBE U POTROŠACKIM UGOVORIMA

Pojam nepoštene ugovorne odredbe

Clanak 95.

(1) Ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinacno pregovaralo smatra se nepoštenom ako, suprotno nacelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje znacajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošaca.

(2) Smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinacno pregovaralo, ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošac nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranoga standardnog ugovora trgovca.

(3) Ako se pojedinacno pregovaralo o pojedinim aspektima neke ugovorne odredbe, odnosno o pojedinoj ugovornoj odredbi, a cjelokupna ocjena ugovora ukazuje na to da se radi o unaprijed formuliranom standardnom ugovoru trgovca, to nece utjecati na mogućnost da se ostale odredbe tog ugovora ocijene nepoštenima.

(4) Ako trgovac tvrdi da se o pojedinoj ugovornoj odredbi u unaprijed formuliranom

standardnom ugovoru pojedinacno pregovaralo, dužan je to dokazati.

(5) Odredbe ove glave Zakona ne primjenjuju se na ugovorne odredbe kojima se u ugovor unose zakonske odredbe prisilne naravi, odnosno kojima se u ugovor unose odredbe i nacela konvencija koje obvezuju Republiku Hrvatsku.

Pojedine ugovorne odredbe koje se mogu smatrati nepoštenima

Clanak 96.

Ugovorne odredbe koje bi se, uz ispunjenje pretpostavki iz clanca 95. ovoga Zakona, mogle smatrati nepoštenima jesu, primjerice:

- odredba o ogranicenju ili iskljucenju odgovornosti trgovca za štetu uzrokovana smrcu ili tjelesnom povredom potrošaca, ako je šteta posljedica štetne radnje trgovca,
- odredba o ogranicenju ili iskljucenju prava koja potrošac ima prema trgovcu ili nekoj trecoj osobi u slučaju potpunog ili djelomičnog neispunjerenja ugovora, uključujući i odredbu o iskljucenju prijevoja potrošaceva dugovanja s dugom kojeg trgovac ima prema potrošacu,
- odredba kojom se potrošac obvezuje na ispunjenje ugovorne činidbe, dok je ispunjenje obveze trgovca uvjetovano okolnošću cije ispunjenje ovisi iskljucivo o volji trgovca,
- odredba kojom se predviđa da trgovac zadrži placeno od strane potrošaca kada ovaj odluci da neće sklopiti, odnosno ne ispuniti ugovor, dok se isto pravo ne predviđa za potrošaca u slučaju da trgovac ne želi sklopiti, odnosno ne ispuniti ugovor,
- odredba kojom se potrošac obvezuje platiti naknadu štete zbog neispunjerenja koja je znatno veca od stvarne štete,
- odredba kojom se trgovca ovlaštuje na raskid ugovora na temelju njegove diskrecijske ocjene, dok isto pravo nije predvideno i za potrošaca,
- odredba kojom se trgovca ovlaštuje da, u slučaju kada raskine ugovor, zadrži placeno za usluge koje još nije obavio,
- odredba kojom se trgovca ovlaštuje na otkaz ugovora sklopljenog na neodređeno vrijeme bez ostavljanja razumnoga otkaznog roka, osim u slučajevima kada postoje opravdani razlozi za otkaz,
- odredba kojom se određuje da će se ugovor na određeno vrijeme produžiti na neodređeno ili određeno vrijeme ne izjaviti li potrošac, prije prestanka ugovora, da ne želi produženje ugovora, ako je rok u kojem potrošac to može izjaviti nerazumno kratak,
- odredba kojom se potrošacu namecu odredene obveze, a da potrošac prije sklapanja ugovora nije bio u mogućnosti upoznati se s tom odredbom,
- odredba kojom se trgovcu dopušta da jednostrano mijenja ugovorne odredbe bez valjanog, ugovorom predvidenog, razloga,
- odredba kojom se trgovcu dopušta da jednostrano mijenja karakteristike proizvoda ili usluge koji su predmet ugovora, bez valjanog razloga,
- odredba kojom se cijena robe ili usluge utvrđuje u vrijeme isporuke robe odnosno pružanja usluge ili odredba kojom se trgovcu dopušta povecanje cijene, u oba slučaja ne priznajuci, pritom potrošacu pravo na raskid ugovora, ako je stvarna cijena znatno viša od cijene dogovorene u vrijeme sklapanja ugovora,
- odredba kojom se trgovcu daje pravo ocijeniti je li prodani proizvod ili pružena usluga u skladu s ugovorom,
- odredba kojom se trgovcu daje iskljucivo pravo tumačenja svih ili pojedinih odredaba ugovora,

- odredba kojom se isključuje ili ogranicava odgovornost trgovca za obveze koje je za njega preuzeo njegov zastupnik ili odredba kojom se dužnost poštovanja tih obveza uvjetuje ispunjenjem određenih formalnosti,
- odredba kojom se obvezuje potrošaca na ispunjenje njegovih ugovornih obveza cak i u slučajevima kada trgovac nije ispunio svoje ugovorne obveze,
- odredba kojom se trgovcu dopušta da, bez prethodnog pristanka potrošaca, prenese prava i obveze iz ugovora na trecu osobu, ako se potrošac time dovodi u nepovoljniji položaj,
- odredba kojom se isključuje, ogranicava ili otežava pravo potrošaca da prava iz ugovora ostvari pred sudom ili drugim nadležnim tijelom, a poglavito odredba kojom se obvezuje potrošaca na rješavanje spora pred arbitražom koja nije predvidena mjerodavnim pravom, odredba koja onemogucava izvodenje dokaza koji idu u prilog potrošacu ili odredba kojom se teret dokaza prebacuje na potrošaca kada bi, prema mjerodavnom pravu, teret dokaza ležao na trgovcu.

Okolnosti koje se uzimaju u obzir prilikom ocjene ugovora

Clanak 97.

Prilikom ocjene je li odredena ugovorna odredba poštена uzimat će se u obzir narav robe ili usluge koji predstavljaju predmet ugovora, sve okolnosti prije i prilikom sklapanja ugovora, ostale ugovorne odredbe, kao i neki drugi ugovor koji, u odnosu na ugovor koji se ocjenjuje, predstavlja glavni ugovor.

Nedopuštenost ocjene pojedinih ugovornih odredaba

Clanak 98.

Nije dopušteno ocjenjivati jesu li ugovorne odredbe o predmetu ugovora i cijeni poštene, ako su te odredbe jasne, lako razumljive i uocljive.

Odredbe ugovora u pisanim oblicima

Clanak 99.

Ako, na temelju zakona ili sporazuma stranaka, ugovor mora biti u pisanim oblicima, njegove odredbe moraju biti napisane jasno i razumljivo te moraju biti lako uocljive.

Tumacenje ugovora

Clanak 100.

(1) Dvojbene ili nerazumljive ugovorne odredbe tumace se u smislu koji je povoljniji za potrošaca.

(2) Pravilo iz stavka 1. ovoga clanka ne primjenjuje se u postupcima pokrenutim na temelju clanca 102. ovoga Zakona.

Posljedice nepoštenosti ugovorne odredbe

Clanak 101.

- (1) Nepoštena ugovorna odredba je ništetna.
(2) Ništetnost pojedine odredbe ugovora ne povlaci ništetnost i samog ugovora ako on može opstati bez ništetne odredbe.

Zahtjev da se zabrani korištenje nepoštenih ugovornih odredaba

Clanak 102.

(1) Svaka ovlaštena osoba ima pravo zahtijevati od suda da zabrani korištenje odredene ugovorne odredbe u standardnim ugovorima koja je nepoštena u smislu ove glave Zakona, i to bez obzira jesu li tim odredbama povrijedena prava i interesi potrošaca u Republici Hrvatskoj ili u nekoj državi clanici Europske unije.

(2) Postupak iz stavka 1. ovog clanka može se pokrenuti protiv pojedinog trgovca ili skupine trgovaca iz istog gospodarskog sektora koji u svojim standardnim ugovorima koriste odredenu nepoštenu odredbu, protiv komorskih i interesnih udruga trgovaca koje promicu korištenje odredenih nepoštenih odredaba te protiv tvorca pravila postupanja trgovaca postupanja kojim se promice korištenje nepoštenih ugovornih odredaba.

Osobe ovlaštene na pokretanje postupka

Clanak 103.

(1) Tužbu kojom se postavlja zahtjev iz clanca 102. ovog Zakona ovlaštena su podignuti tijela i organizacije koja su osnovana u skladu s propisima kojima se ureduje osnivanje i djelatnost tih osoba, a koja imaju opravdani interes za kolektivnu zaštitu potrošaca, kao što su, primjerice, udruge za zaštitu potrošaca, državna tijela nadležna za zaštitu potrošaca i komorska i interesna udruženja trgovaca.

(2) Vlada Republike Hrvatske ce na prijedlog ministra nadležnog za zaštitu potrošaca uredbom odrediti osobe koje imaju opravdani interes za kolektivnu zaštitu potrošaca.

(3) Uredbu iz stavka 1. ovog clanka Vlada Republike Hrvatske ce objaviti u „Narodnim novinama“ te ju dostaviti Komisiji Europske unije.

(4) Ako nepoštene odredbe u standardnim ugovorima određenog trgovca ili skupine trgovaca koji imaju poslovni nastan u Republici Hrvatskoj, utjecu ili mogu utjecati na položaj potrošaca u nekoj državi clanici Europske unije, postupka iz clanca 102. ovog Zakona može pokrenuti udruga za zaštitu potrošaca iz te države ili neko drugo neovisno tijelo koje je po propisima te države osnovano radi zaštite kolektivnih interesa potrošaca.

(5) U slučaju iz stavka 4. ovog clanka, svoje ovlaštenje na pokretanje postupka iz clanca 102. ovog Zakona ovlaštena ce osoba dokazati popisom osoba koje imaju opravdani interes za kolektivnu zaštitu potrošaca sastavljenom od strane Komisije Europske unije, a u kojem je navedena i ta osoba.

(6) Popis iz stavka 5. ovog clanka bit ce dostavljen sudu u obliku preslike Službenog lista Europskih zajednica u kojemu je taj popis objavljen, uz ovjereni prijevod na hrvatski jezik.

(7) Popis iz stavka 5. ovog clanka sudu ce bit dostavljen zajedno s tužbom.

Clanak 104.

Ako sud presudom zabrani korištenje odredene nepoštene ugovorne odredbe, naložit će tuženiku da o svom trošku objavi tu presudu u sredstvima javnog priopćavanja.

Clanak 105.

Odredbe clanaka 102.- 104. ovog Zakona ne utjedu na primjenu pravila medunarodnog privatnog prava u pogledu određivanja mjerodavnog prava.

Dio III.

NEPOŠTENA POSLOVNA PRAKSA

Glava 1.

OPĆE ODREDBE

Područje primjene

Clanak 106.

(1) Odredbe ovog dijela Zakona primjenjuju se na nepoštenu poslovnu praksu trgovca u odnosu na potrošaca, kako je ona odredena clancima 108.-114. ovog Zakona, a koja se koristi prije, za vrijeme i nakon sklapanja pravnog posla u pogledu određenog proizvoda.

(2) Odredbe ovog dijela Zakona ne utjedu na primjenu pravila ugovornog prava, poglavito pravila o sklapanju, valjanosti i pravnim učincima ugovora.

(3) Odredbe ovog dijela Zakona ne utjedu na primjenu propisa kojima se uređuje zdravstvena ispravnost i sigurnost proizvoda.

(4) Odredbe ovog dijela Zakona ne utjedu na primjenu propisa kojima se određuje nadležnost sudova.

(5) Odredbe ovog dijela Zakona ne utjedu na primjenu propisa kojima se određuju uvjeti obavljanja ili sustavi odobravanja uredenih profesija, kao ni na primjenu propisom predviđenih deontoloških pravila uredenih profesija ili nekih drugih posebnih pravila kojima se uređuju uredene profesije, a kojima je svrha održati visok stupanj profesionalnog integriteta tih profesija.

(6) Odredbe ovog dijela Zakona ne odnose se na primjenu zakona i drugih propisa koji se odnose na izdavanje potvrda i označavanje cistoce predmeta izrađenih od plemenitih kovina.

(7) Ako su pojedini aspekti nepoštene poslovne prakse uredeni posebnim propisima, odredbe ovog dijela Zakona neće se primjenjivati na te aspekte nepoštene poslovne prakse.

Zabrana nepoštene poslovne prakse

Clanak 107.

Nepoštena poslovna praksa je zabranjena.

Pojam nepoštene poslovne prakse

Clanak 108.

(1) Poslovna je praksa nepoštena:

- ako je suprotna zahtjevima profesionalne pažnje i
- ako, u pogledu određenog proizvoda, znacajno utječe ili je vjerojatno da će znacajno utjecati na ekonomsko ponašanje prosjecnog potrošaca prema kojemu je ta praksa usmjerena ili do kojega dolazi, odnosno prosjecnog clana odredene skupine potrošaca na koju je ta praksa usmjerena.

(2) Poslovna praksa koja će vjerojatno znacajno utjecati na ekonomsko ponašanje samo jasno odredive skupine potrošaca koji su zbog tjelesnih ili duševnih mana, starosti ili lakomislenosti narocito izloženi određenoj poslovnoj praksi ili određenom proizvodu, i to na nacin koji je trgovac morao predvidjeti, procjenjivat će se iz perspektive prosjecnog clana te skupine potrošaca.

(3) Odredbom stavka 2. ovog clanka ne dovodi se u pitanje dopuštenost korištenja uobicajene i zakonite promidžbene prakse preuvelicavanja ili davanja izjava za koje se ne očekuje da budu shvacene doslovno.

(4) Nepoštenom se, posebno, smatra ona poslovna praksa koje je zavaravajuća u smislu odredaba dijela III. glave 2. ovog Zakona, odnosno koja je agresivna u smislu odredaba dijela III. glave 3. ovog Zakona.

Glava 2.

ZAVARAVAJUĆA POSLOVNA PRAKSA

Zavaravajuće radnje

Clanak 109.

(1) Poslovna praksa smatra se zavaravajućom ako sadrži pogrešne obavijesti zbog cega je neistinita ili ako na neki drugi nacin, uključujući cjelokupno predstavljanje, zavarava ili je vjerojatno da će zavarati prosjecnog potrošaca u pogledu okolnosti navedenih u stavku 2. ovog clanka i to unatoč tome da je obavijest o poslu sadržana u toj poslovnoj praksi cinjenično točna te koja u svakom slučaju dovodi ili je vjerojatno da će dovesti do toga da potrošac donese odluku koju inace ne bi donio.

(2) Okolnosti na koje se zavaravajuća poslovna praksa iz stavka 1. ovog clanca odnosi jesu:

- postojanje ili narav proizvoda,

- osnovne znacajke proizvoda, kao što su njegova raspoloživost, njegove koristi, njegovi rizici, njegova izvedba, njegov sastav, njegovi pripatci, postojanje post-prodajne pomoci potrošacu i sustava rješavanja pritužbi, metode i datum izrade ili dobave proizvoda, njegova dostava, njegova primjerenošć za ostvarivanje odredene svrhe, njegova uporaba, njegova kolicina, njegova specifikacija, zemljopisno ili tržišno podrijetlo, rezultati koji se očekuju od njegove uporabe ili rezultati i stvarni pokazatelji testova ili provjera provedenih na ili glede proizvoda,

- obujam obveza trgovca, motivi trgovacke prakse te narav postupka prodaje, bilo koja izjava ili simbol u pogledu izravnog ili neizravnog sponzorstva ili odobrenja trgovca ili proizvoda,

- cijena proizvoda i nacin na koji je ona izracunata ili postojanje odredene cjenovne pogodnosti,

- potreba servisiranja, rezervnih dijelova, zamjene ili popravka,

- narav, obilježja ili prava trgovca ili njegovog zastupnika, kao što su njegov identitet, njegova imovina, njegove kvalifikacije, njegov status, odobrenja, njegovo clanstvo u određenim udruženjima ili povezanost s nekim drugim subjektima, njegovo industrijsko, komercijalno ili intelektualno vlasništvo, nagrade i priznanja koje je dobio,

- prava potrošaca, uključujući prava koja potrošac ima na temelju pravila o odgovornosti za materijalne nedostatke,

- rizici kojima potrošac može biti izložen.

(3) Poslovna praksa, se isto tako smatra zavaravajucom ako, uzimajući u obzir sve njezine znacajke i ostale okolnosti slučaja, u konkretnom slučaju dovodi do toga ili je vjerojatno da će dovesti do toga da prosjecni potrošac donese odluku o kupnji koju inace ne bi donio te koja uključuje

- bilo koji oblik stavljanja proizvoda na tržište, uključujući i putem komparativnog oglašavanja, koje dovodi do poistovjećivanja tog proizvoda s nekim drugim proizvodom ili do poistovjećivanja sa žigom ili nekim drugim znakom raspoznavanja konkurenta na tržištu,

- nepoštovanje obveza, od strane trgovca, koje proizlaze iz pravila postupanja trgovaca koji obvezuje tog trgovca, pod pretpostavkom da njegova obveza na poštovanje tih pravila postupanja trgovaca nije tek namjeravana, vec se radi o cvrstoj obvezi koju je moguce provjeriti te pod pretpostavkom da je trgovac u okviru poslovne prakse naznacio da je vezan tim pravilima postupanja trgovaca postupanja.

Zavaravajuca propuštanja

Clanak 110.

(1) Poslovna praksa smatra se zavaravajucom ako u konkretnom slučaju, a uzimajući u obzir sve znacajke te prakse, ostale okolnosti slučaja, kao i ogranicenja komunikacijskog medija koji se uporablja, ne sadrži važne obavijesti koje su, ovisno o kontekstu, potrebne prosjecnom potrošaću, kako bi mogao donijeti odluku o poslu utemeljenu na potpunoj obavijesti, te koja zbog toga dovodi ili je vjerojatno da će dovesti do toga da prosjecni potrošac donese odluku o poslu koju inace ne bi donio.

(2) Vodeći racuna o okolnostima iz stavka 1. ovog clanka, zavaravajućim se propuštanjem isto tako smatra ako trgovac skriva obavijesti iz stavka 1. ovog clanca ili ako su dostavljene obavijesti nejasne, nerazumljive, dvosmislene ili nepravovremene ili ako trgovac ne navede poslovnu svrhu poslovne prakse - ako ta svrha ne proizlazi vec iz samog konteksta njezina

provodenja - te ako, u svakom od navedenih slucajeva, takva praksa dovodi do toga da prosjecni potrošac doneše odluku o poslu koju inace ne bi donio.

(3) Ako medij koji se uporablja pri provodenju poslovne prakse nameće odredena vremenska ili prostorna ogranicenja, prilikom ocijene je li odredena važna obavijest izostavljena, vodit će se racuna o tim ogranicenjima, kao i o ostalim mjerama koje je trgovac poduzeo kako bi se te obavijesti dostavile potrošacu na neki drugi nacin.

(4) U slučaju poziva na kupnju, ako to vec nije razvidno iz konteksta poslovne prakse, važnim obavijestima smatra se obavijesti o:

- osnovnim svojstvima proizvoda, u obujmu koji je prikidan s obzirom na komunikacijski medij koji se koristi i s obzirom na proizvod,
- zemljopisnoj adresi i identitetu trgovca, što uključuje njegovu tvrtku, naziv ili ime te, ako je to potrebno, zemljopisnu adresu i identitet osobe u cije ime nastupa,
- cijeni proizvoda, uključujući sve poreze ili, kad narav proizvoda ne omogucava da cijena bude izracunata unaprijed, nacinu na koji će cijena biti izracunata uključujući, ako je to potrebno, sve poštanske troškove te troškove prijevoza i dostave, a kad ti troškovi ne mogu biti izracunati unaprijed, naznaku da se placaju i ti dodatni troškovi,
- uvjetima placanja, dostave, ostalim elementima ispunjenja ugovora, kao i o sustavu rješavanja pritužbi, ako ti elementi odstupaju od zahtjeva profesionalne pažnje,
- postojanju prava na raskid ili otkaz ugovora, ako se radi o proizvodima ili pravnim poslovima u pogledu kojih su predvidena i ta prava.

(5) Važnima se smatraju i one obavijesti koje je, temeljem ovog Zakona i ostalih propisa, trgovac dužan dostaviti potrošacu prilikom bilo koje vrste poslovne komunikacije, uključujući oglašavanje i marketing.

(6) Odluka o poslu iz stavka 1. i 2. ovog clanka odnosi se na svaku odluku koju donosi potrošac, a koja se odnosi na to da li ce, kako i pod kojim uvjetima sklopiti posao, hoće li cijenu platiti u cijelosti ili u obrocima, hoće li proizvod zadržati ili s njime dalje raspolagati, hoće li se koristiti određenim pravima koja ima na temelju ugovora, i to bez obzira na to je li se potrošac odludio djelovati ili suzdržati od djelovanja.

Postupci koji predstavljaju zavaravajuću poslovnu praksu

Clanak 111.

U svakom slučaju, nepošteni su sljedeci oblici zavaravajuće poslovne prakse:

- tvrdnja trgovca da je potpisnik određenog pravila postupanja trgovaca, iako u stvarnosti to nije slučaj;
- korištenje znakova povjerenja, znakova kvalitete ili sličnih znakova bez potrebnog odobrenja;
- tvrdnja trgovca da su pravila postupanja trgovaca koji taj trgovac primjenjuje odobren ili preporučen od strane nekog javnog ili drugog tijela, iako u stvarnosti to nije slučaj;
- tvrdnja trgovca da su njegova djelatnost, njegova poslovna praksa ili njegov proizvod odobreni, preporučeni ili dopušteni od strane nekog javnog ili privatnog tijela, iako to u stvarnosti nije slučaj odnosno iako trgovac, njegova praksa ili proizvod ne udovoljavaju zahtjevima tog odobrenja, preporuke ili dopuštenja;
- pozivanje na kupnju proizvoda po određenoj cijeni, a da se pritom ne navede kako postoje opravdani razlozi zbog kojih trgovac vjeruje da neće biti u mogućnosti ponuditi dostavu tog ili sličnog proizvoda po navedenoj cijeni, u vrijeme i u kolicini koji su razumni s obzirom na proizvod, obujam oglašavanja proizvoda i ponudenu cijenu, odnosno da neće biti

u mogucnosti osigurati da drugi trgovac dobavi taj ili slican proizvod po navedenoj cijeni, u vrijeme i u kolicini koji su razumi s obzirom na navedene okolnosti;

- pozivanje na kupnju proizvoda po određenoj cijeni, a zatim odbijati pokazati kupcu oglašavani proizvod ili odbijati prihvatići narudžbu potrošaca odnosno dostaviti proizvod u razumnom roku ili pokazivati neispravan primjerak proizvoda, s namjerom promidžbe nekog drugog proizvoda;

- lažno tvrditi da će proizvod biti dostupan samo u vrlo ogranicenom periodu, odnosno da će biti dostupan pod nekim posebnim uvjetima u vrlo ogranicenom periodu, kako bi se navelo potrošaca da se odmah odluci na kupnju, cime mu se uskracuje mogucnost ili vrijeme potrebno da doneše odluku na temelju spoznaje svih relevantnih okolnosti;

- obvezati se potrošacu na pružanje nekih post-prodajnih usluga, i to na jeziku koji nije službeni jezik države u kojoj se trgovac nalazi, a zatim omoguciti pružanje tih usluga samo na nekom drugom jeziku, a da potrošac na to nije bio jasno upozoren prije sklapanja ugovora;

- tvrditi ili na drugi nacin stvarati utisak da se proizvod može zakonito prodati, iako u stvarnosti to nije slučaj;

- predstavljati prava koja potrošacu pripadaju na temelju zakona kao posebnost ponude trgovca;

- koristiti urednicke sadržaje u medijima radi placene promidžbe proizvoda, a da u tim sadržajima nije jasno izraženo, bilo rijecima, znakovima ili zvukovima koje potrošac može jasno prepoznati, da se radi o promidžbi;

- iznositи cinjenicno netocne tvrdnje u pogledu naravi i obujma rizika kojem bi mogla biti izložena osobna sigurnost potrošaca ili članova njegove obitelji u slučaju da potrošac ne kupi proizvod;

- oglašavati proizvod koji je slican proizvodu proizvedenom od strane nekog drugog proizvodaca i to na nacin da se namjerno navodi potrošaca na pogrešan zaključak da je oglašavani proizvod proizведен od tog drugog proizvodaca;

- uspostavljanje, vodenje ili promidžba piramidalnog sustava promidžbe, pri cemu potrošac mora dati odredenu cinidbu kako bi mogao dobiti odredenu naknadu, i to prije svega zbog toga što je uveo u sustav nove potrošace, a ne zbog toga što je kupio ili konzumirao proizvod;

- tvrditi da će trgovac uskoro prestati sa svojom djelatnošću ili da će preseliti u drugi poslovni prostor, iako u stvarnosti to nije slučaj;

- tvrditi da proizvod može povecati izglede dobitka u igrama na srecu;

- lažno tvrditi da proizvod može izlijeciti odredenu bolest, disfunkcionalnost ili malformaciju;

- prenošenje cinjenicno netocnih obavijesti u pogledu stanja na tržištu ili u pogledu dostupnosti proizvoda, s namjerom da se navede potrošaca da pribavi proizvod pod uvjetima koji su nepovoljniji od uobičajenih tržišnih uvjeta;

- tvrditi u okviru poslovne prakse da se raspisuje nagradna igra ili promocija, a da se ne dodijeli opisana nagrada ili njezin razumni ekvivalent;

- označavanje proizvoda oznakama „gratis“, „besplatno“, „bez naknade“ ili slicnim oznakama, ako potrošac mora za taj proizvod platiti bilo koji iznos razlicit od neizbjježnih troškova odgovora na poslovnu praksu, troškova dostave ili primitka proizvoda;

- uvrštavanje u promidžbene materijale racuna ili nekog drugog zahtjeva za placanje kojim se kod potrošaca stvara dojam da je vec narucio proizvod koji se promice, iako u stvarnosti to nije slučaj;

- lažno tvrditi ili stvarati dojam da trgovac ne djeluje u okviru svoje poslovne djelatnosti odnosno djelatnosti slobodnog zanimanja ili lažno predstavljanje trgovca kao potrošaca;

- stvaranje lažnog dojma da su post-prodajne usluge u pogledu proizvoda dostupne i u državi koja je razlicita od one u kojoj je proizvod prodan.

Glava 3.
AGRESIVNA POSLOVNA PRAKSA

Pojam
Clanak 112.

(1) Poslovna praksa smatra se agresivnom ako u konkretnom slučaju, a uzimajući u obzir sva njezina svojstva i ostale okolnosti slučaja, zbog korištenja uznemiravanja, prisile, uključujući fizicku silu ili prijetnju te nedopuštenog utjecaja, u znacajnoj mjeri umanjuje ili je vjerojatno da će umanjiti slobodu izbora ili postupanja prosjecnog potrošaca u pogledu proizvoda te koja, zbog toga, dovodi ili je vjerojatno da će dovesti do toga da potrošac donese odluku o poslu koju inace ne bi donio.

(2) Odluka o poslu iz stavka 1. ovog clanka odnosi se na svaku odluku koju donosi potrošac, a koja se odnosi na to da li ce, kako i pod kojim uvjetima sklopiti posao, hoće li cijenu platiti u cijelosti ili u obrocima, hoće li proizvod zadržati ili s njime dalje raspolagati, hoće li se koristiti određenim pravima koja ima na temelju ugovora, i to bez obzira na to je li se potrošac odlucio djelovati ili suzdržati od djelovanja.

Uznemiravanje, prisila i nedopušteni utjecaj
Clanak 113.

Prilikom odlucivanja o tome je li u poslovnoj praksi korišteno uznemiravanje, prisila, uključujući silu ili prijetnju, ili nedopušteni utjecaj, vodit će se racuna o:

- vremenu, mjestu ili naravi poslovne prakse, kao i ustrajnosti koju je trgovac pritom iskazao,
- tome je li se trgovac koristio prijetecim ili uvredljivim rječnikom ili ponašanjem,
- tome je li trgovac iskorištavao nesretne ili druge okolnosti u kojima se potrošac nalazio, a koje su bile tolikog znacenja da su umanjile sposobnost potrošaca da razumno rasuduje, ako je trgovac bio svjestan da će te okolnosti utjecati na odluku potrošaca u pogledu proizvoda,
- postojanju bilo kojeg otežavajućeg ili nerazmijernog ogranicenja izvanugovorne naravi koje je trgovac nametnuo potrošacu za slučaj da potrošac želi ostvariti neko svoje pravo iz ugovora, uključujući pravo na raskid ili pravo na otkaz ugovora ili pravo da izabere drugi proizvod ili drugog trgovca,
- korištenju prijetnje poduzimanja nedopuštenih radnji.

Postupci koji predstavljaju agresivnu poslovnu praksu
Clanak 114.

U svakom slučaju, nepošteni su sljedeci oblici agresivne poslovne prakse:

- stvaranje utiska da potrošac ne može izaci iz poslovnog prostora sve dok ne sklopi ugovor;
- posjecivanje potrošaca u njegovu domu, ignorirajuci pritom zahtjev potrošaca da se napusti njegov dom odnosno ignorirajuci njegov zahtjev da ga se više ne posjecuje, osim u slučaju i u mjeri u kojoj je to potrebno radi ispunjenja ugovorne obveze;
- ustrajno i neželjeno komuniciranje s potrošacem putem telefona, fax-a, elektronske pošte ili drugog sredstva daljinske komunikacije, osim u slučajevima i u mjeri u kojoj je to potrebno radi ispunjenja ugovorne obveze. Ova odredba ne utječe na primjenu pravila ovog Zakona ili drugih propisa o ogranicenju ili zabrani korištenja određenih sredstava daljinske komunikacije u određenim okolnostima;
- traženje od potrošaca koji postavlja odštetni zahtjev na temelju police osiguranja da dostavi odredene dokumente koji, po razumnoj ocjeni, nisu relevantni za ocjenu opravdanosti tog zahtjeva ili sustavno izbjegavanje davanja odgovora na ustrajnu prepisku potrošaca, s namjerom da ga se odvrati od ostvarivanja prava koja mu pripadaju na temelju ugovora;
- oglašavanje kojim se djecu izravno navodi na to da kupe oglašavani proizvod ili da nagovore svoje roditelje ili ostale punoljetne osobe da im kupe oglašavani proizvod;
- zahtijevanje od potrošaca da odmah ili uz odgodu plati proizvod, vracanje proizvoda ili cuvanje proizvoda od strane trgovca, a proizvod je dostavljen kupcu bez njegove narudžbe;
- izravno obavještavanje potrošaca da će posao ili opstanak trgovca biti ugrožen ako potrošac ne kupi proizvod;
- stvaranje pogrešne predodžbe da je potrošac osvojio, ili da će osvojiti, bezuvjetno ili uz ispunjenje odredene cinidbe, odredenu nagradu ili neku drugu odgovarajuću korist, a da u stvarnosti nikakva nagrada ili druga odgovarajuća korist nisu predviđeni odnosno stvaranje pogrešne predodžbe da je poduzimanje bilo kakve radnje usmjereni na ostvarivanje te nagrade ili druge koristi uvjetovano određenom isplatom ili naknadnom troškova od strane potrošaca.

Glava 3.

KOMPARATIVNO OGLAŠAVANJE

Clanak 115.

- (1) Komparativno oglašavanje jest svako oglašavanje koje, u svrhu promocije nekog proizvoda ili usluge, izravno ili neizravno upućuje na konkurenta na tržištu, odnosno koje, izravno ili neizravno upućuje na konkurenčki proizvod ili uslugu.
- (2) Komparativno oglašavanje dopušteno je samo uz ispunjenje pretpostavki iz clanca 116. stavka 1. ovoga Zakona.

Pretpostavke dopuštenog komparativnog oglašavanja

Clanak 116.

- (1) Komparativno oglašavanje dopušteno je:
- ako nije zavaravajuće u smislu odredb clanca 111. ovoga Zakona,
 - ako se usporeduju proizvodi ili usluge kojima se zadovoljavaju iste potrebe ili ako se usporeduju proizvodi ili usluge iste namjene,
 - ako su objektivno usporedene odlike razlicitih proizvoda ili usluga koje su materijalne,

bitne, usporedive i provjerljive,

- ako ne stvara zabunu na tržištu glede odnosa oglašivaca i njegovih konkurenata, odnosno ne stvara zabunu na tržištu glede odnosa proizvoda ili usluge koja se oglašava te konkurentskog proizvoda ili usluge,
- ako ne obezvrjeduje konkurenta na tržištu, njegove aktivnosti, njegove proizvode, njegove usluge, njegove žigove ili zašticena imena,
- ako se, kod proizvoda s oznakom podrijetla, usporeduju proizvodi istoga podrijetla,
- ako nije usmjereno na nepoštano iskorištavanje ugleda žiga, zašticenog imena ili drugih obilježja konkurenta na tržištu, njegovog proizvoda ili usluge,
- ako nije usmjereno na nepoštano iskorištavanje oznake podrijetla konkurentskog proizvoda ili usluge,
- ako se ne odnosi na proizvod ili uslugu koji se oglašavaju kao imitacije proizvoda ili usluge sa zašticenim znakom ili imenom.

(2) Ako se komparativno oglašavanje odnosi na proizvod ili uslugu koji se nude u okviru posebne ponude, u oglasu mora, na jasan i nedvojben nacin, biti istaknuto vremensko razdoblje unutar kojeg vrijedi posebna ponuda te ovisi li kupnja proizvoda ili usluge pod uvjetima iz posebne ponude o njihovoj raspoloživosti.

Zahtjev za prekid ili zabranu nedopuštenog komparativnog oglašavanja

Clanak 117.

(1) Osobe koje za to imaju opravdani interes ovlaštene su od Držanog inspektorata ili drugog nadležnog tijela zahtijevati da naloži prekid nedopuštenoga komparativnog oglašavanja.

(2) Ako oglas još nije objavljen, ali je njegovo objavlјivanje izvjesno, osobe koje za to imaju opravdani interes ovlaštene su od nadležnog tijela iz stavka 1. ovog clanka zahtijevati zabranu objavlјivanja nedopuštenoga komparativnog oglašavanja.

(3) Na zahtjev stranke, nadležnog tijela iz stavka 1. ovog clanca može, uz nalog da se prekine nedopušteno komparativno oglašavanje, naložiti da se o trošku oglašivaca objavi presuda u cijelosti ili djelomично, odnosno naložiti da se o trošku oglašivaca objavi ispravak oglasa.

O cemu se ne raspravlja

Clanak 118.

Prilikom odlucivanja o zahtjevima iz clanaka 117., nadležno tijelo iz clanca 117. stavka 1. nece uzimati u obzir je li spornim oglašavanjem nekome pocinjena šteta, odnosno je li vjerojatno da ce nekome biti pocinjena šteta, kao niti je li oglašivac kriv što je komparativno oglašavanje nedopušteno.

Predmjete netocnosti navoda u oglasu

Clanak 119.

(1) Nadležno tijelo iz clanca 117. stavka 1. može zahtijevati od oglašivaca da, u roku od 7 dana, dostavi dokaze koji potvrđuju točnost spornih cinjeničnih navoda iznesenih u oglasu.

(2) Ako oglašivac ne dostavi tražene dokaze u roku iz stavka 1. ovoga clanka ili ako nadležno tijelo iz clanka 117. stavka 1. smatra da su dostavljeni dokazi nepotpuni, smatra se da su sporni cinjenicni navodi izneseni u oglasu netocni.

**Dio IV.
NOSITELJI ZAŠTITE POTROŠACA**

**Glava 1.
NACIONALNI PROGRAM ZAŠTITE POTROŠACA**

Clanak 120.

(1) Nacionalnim programom zaštite potrošaca odreduju se temelji politike zaštite potrošaca i obavlja izbor i opseg prioritetnih poslova na području zaštite potrošaca, koji ce se financirati iz proračuna Republike Hrvatske.

(2) Nacionalni program zaštite potrošaca donosi Hrvatski sabor za razdoblje od cetiri godine.

(3) Vlada Republike Hrvatske, povodom Svjetskog dana prava potrošaca, koji se obilježava 15. ožujka, izvještuje Hrvatski sabor o ostvarivanju politike zaštite potrošaca iz Nacionalnog programa zaštite potrošaca, za proteklu godinu dana.

(4) Poslove vezane za provodenje politike zaštite potrošaca i koordinaciju rada svih nositelja zaštite potrošaca u vezi s provedbom Nacionalnog programa zaštite potrošaca provodi ministarstvo nadležno za poslove zaštite potrošaca.

**Glava 2.
NOSITELJI ZAŠTITE POTROŠACA**

Clanak 121.

Nositelji zaštite potrošaca su: Hrvatski sabor, Vlada Republike Hrvatske, ministarstvo nadležno za poslove zaštite potrošaca, Državni inspektorat i druge nadležne inspekcije, Vijeće za zaštitu potrošaca, općinska odnosno gradska Vijeca i skupština Grada Zagreba, Hrvatska gospodarska komora, Hrvatska obrtnicka komora, Hrvatska udruga poslodavaca i ostala tijela javne vlasti iz svoje nadležnosti za područje zaštite potrošaca te udruge za zaštitu potrošaca.

Vijeće za zaštitu potrošaca

Clanak 122.

(1) Vlada Republike Hrvatske, na prijedlog ministra nadležnog za poslove zaštite potrošaca, osniva i imenuje Vijeće za zaštitu potrošaca (u dalnjem tekstu: Vijeće) na

razdoblje od dvije godine. Vijece se sastoji od predstavnika tijela državne uprave, predstavnika Hrvatske gospodarske komore, Hrvatske obrtnicke komore, Hrvatske udruge poslodavaca, neovisnih strucnjaka i udruge za zaštitu potrošaca. Jednu trećinu clanova Vijeca cine predstavnici udruge za zaštitu potrošaca.

(2) Broj clanova, sastav i nacin izbora clanova Vijeca propisati ce pravilnikom ministar nadležan za poslove zaštite potrošaca.

(3) Vlada Republike Hrvatske može na prijedlog ministra nadležnog za poslove zaštite potrošaca, razriješiti clana Vijeca, prije isteka mandata i predložiti imenovanje novog clana.

(4) Vijece je savjetodavno tijelo ministru nadležnom za poslove zaštite potrošaca. Vijecu predsjeda ministar nadležan za poslove zaštite potrošaca ili osoba koju on ovlasti.

(5) Vijece sudjeluje u izradi Nacionalnog programa za zaštitu potrošaca i godišnjeg izvješća o ostvarivanju Nacionalnog programa za zaštitu potrošaca.

(6) Clanovi Vijeca mogu, radi pojašnjenja pojedinih pitanja o kojima Vijeca raspravlja zatražiti sudjelovanje strucnjaka za pojedina područja zaštite potrošaca.

(7) Vijece po potrebi može osnovati radne grupe za raspravljanje o pojedinim pitanjima iz nadležnosti zaštite potrošaca.

(8) Rad Vijeca je javan. Vijece donosi poslovnik o svom radu.

(9) Naknada za rad clanova Vijeca za zaštitu potrošaca osigurava se u Državnom proracunu Republike Hrvatske, a ministar nadležan za poslove zaštite potrošaca odlukom utvrduje visinu.

(10) Odluka o osnivanju Vijeca za zaštitu potrošaca objavljuje se u »Narodnim novinama«.

Tijela jedinice lokalne i podrucne (regionalne) samouprave

Clanak 123.

Tijela jedinice lokalne i podrucne (regionalne) samouprave dužna su sustavno promicati zaštitu potrošaca na svom području te podupirati djelovanja udruge za zaštitu potrošaca.

Osnivanje i udruživanje udruge za zaštitu potrošaca

Clanak 124.

(1) Udruge za zaštitu potrošaca osnivaju potrošaci radi promicanja i zaštite svojih prava i interesa.

(2) Na udruge za zaštitu potrošaca odgovarajuce se primjenjuju odredbe Zakona o udružgama.

(3) Udruge za zaštitu potrošaca su neovisne u svom djelovanju od interesa trgovaca te ne smiju stjecati sredstva od trgovaca.

(4) Udruge za zaštitu potrošaca u Republici Hrvatskoj mogu se udruživati radi provodenja politike zaštite potrošaca, uzajamne potpore i ostvarivanja zajednickih interesa na nacionalnoj i medunarodnoj razini.

Poslovi udruga

Clanak 125.

Udruge za zaštitu potrošaca mogu na području zaštite potrošaca obavljati osobito sljedeće poslove:

- pružati preventivnu zaštitu putem pružanja obavijesti i savjeta potrošacima u svrhu edukacije potrošaca,
- pružati informacije potrošacima o njihovim pravima i obvezama te pojavama na tržištu,
- provoditi, putem ovlaštenih osoba, usporedne testove proizvoda i rezultate objavljivati putem medija,
- provoditi preko ovlaštenih laboratorija u zemlji, a po potrebi i u inozemstvu, naknadna ispitivanja proizvoda stavljenih na tržište,
- pružati pomoć oštecenom potrošacu u nastupu prema trgovcu,
- voditi evidencije o primljenim prijavama potrošaca i postupcima poduzetim za njihovo rješavanje,
- izvještavati ministarstvo nadležno za zaštitu potrošaca, Državni inspektorat i druge nadležne inspekcije svaka 3 mjeseca o primljenim prijavama, poduzetim postupcima i postignutim rješenjima,
- davati primjedbe i prijedloge kod donošenja propisa koji se odnose na područje zaštite potrošaca,
- inicirati pred nadležnim tijelom pokretanje postupaka iz clanca 130. ovoga Zakona,
- pokretati, pred nadležnim sudom, postupke kojima od suda traži da odredenom trgovcu, skupini trgovaca iz istog sektora gospodarstva ili njihovim interesnim udrugama, zabrani korištenje nepoštenih ugovornih odredbi u standardnim ugovorima,
- obavljati i druge poslove iz područja zaštite potrošaca.

Clanak 126.

(1) Poslove na području zaštite potrošaca odredene Nacionalnim programom zaštite potrošaca, narocito pružanje obavijesti i savjeta potrošacima, obavljaju udruge potrošaca u suradnji s nadležnim tijelima državne uprave i tijelima jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave.

(2) Ministar nadležan za poslove zaštite potrošaca na temelju javnog natjecaja, odlukom dodjeljuje finansijska sredstva udrugama za zaštitu potrošaca, za projekte koji imaju za cilj promicanje zaštite potrošaca, a narocito za obavljanje poslova iz clanca 125. ovog Zakona.

(3) Ministar nadležan za poslove zaštite potrošaca pravilnikom će propisati postupak o dodjeli finansijskih sredstava iz stavka 2. ovog clanca.

Savjetovališta za zaštitu potrošaca

Clanak 127.

(1) Ministar nadležan za poslove zaštite potrošaca, radi pružanja organizirane pomoci potrošacima donosi odluku o osnivanju Savjetovališta za zaštitu potrošaca (u dalnjem tekstu: Savjetovalište) i izdaje odobrenja za rad savjetovališta, sukladno kriterijima koje će

pravilnikom propisati, a utvrđene prema potrebama Nacionalnog programa zaštite potrošaca za određeno razdoblje.

(2) Savjetovališta za zaštitu potrošaca pružaju strucne savjete potrošacima, vode evidenciju o broju i vrsti pruženih savjeta te o svom radu izvješćuju ministarstvo nadležno za poslove zaštite potrošaca i nadležna inspekcijska tijela, svaka tri mjeseca.

(3) Ministarstvo nadležno za poslove zaštite potrošaca daje ocjenu strucne osposobljenosti osoba za rad u savjetovalištu sukladno pravilniku o postupku ocjenjivanja strucne osposobljenosti osoba za rad u Savjetovalištu koje će propisati ministar nadležan za poslove zaštite potrošaca.

(4) Prostor za rad Savjetovališta osigurava u svojim proracunu jedinica lokalne odnosno područne (regionalne) samouprave u mjestu Savjetovališta, a sredstva za rad osiguravaju se u Državnom proracunu Republike Hrvatske.

Glava 3.

INFORMIRANJE I EDUKACIJA POTROŠACA

Nastavni planovi i programi

Clanak 128.

(1) Nastavni planovi i programi osnovnog i srednjeg školovanja trebaju sadržavati osnovna znanja o pravima i obvezama vezana uz zaštitu potrošaca.

(2) Ministarstvo nadležno za poslove zaštite potrošaca zajedno s ministarstvom nadležnim za poslove obrazovanja sudjeluje u pripremanju odgojnih i obrazovnih programa zaštite potrošaca u okviru nastavnih planova i programa.

(3) Ministarstvo nadležno za poslove zaštite potrošaca i udruge za zaštitu potrošaca mogu suradivati s odgojno obrazovnim institucijama, kao i provoditi druge odgojno obrazovne aktivnosti informiranja i edukacije iz područja zaštite potrošaca.

Dio V.

ZAŠTITA POTROŠACKIH PRAVA

Glava 1.

IZVANSUDSKO RJEŠAVANJE POTROŠACKIH SPOROVA

Clanak 129.

(1) Radi rješavanja sporova između potrošaca i trgovca nastalih zbog povreda pravila dobre poslovne prakse potrošaci mogu, osim ovlasti danih sukladno posebnim propisima, podnijeti Sudu casti Hrvatske gospodarske komore i Sudu casti Hrvatske obrtničke komore prijavu radi zaštite svojih prava zajamceni zakonima i drugim propisima.

(2) Ministar nadležan za poslove zaštite potrošaca će na zajednicki prijedlog Hrvatske gospodarske komore i Hrvatske obrtničke komore pravilnikom propisati nacin izbora sudaca

posebnih vijeca za izvansudsko rješavanje potrošackih sporova pri Sudovima casti iz stavka 1. ovog clanka, njihov sastav i organizaciju te postupak i mjere koje se mogu izreci.

(3) Sredstva za rad Sudova casti iz stavka 1. ovog clanca za izvansudsko rješavanje potrošackih sporova osiguravaju se u proracunu Republike Hrvatske.

Glava 2.

KOLEKTIVNA ZAŠTITA POTROŠACA

Clanak 130.

(1) Svaka ovlaštena osoba ima pravo predložiti Državnom inspektoratu ili drugom nadležnom tijelu pokretanje postupka u kojem ce se naložiti prestanak postupanja koje je u suprotnosti s odredbama clanaka 29.-94., odredbama clanaka 106.-119. ovog Zakona, odredbama clanaka 400.-437. i odredbama clanaka 881.-903. Zakona o obveznim odnosima te odredbama Pravilnika o nacinu oglašavanja i obavješćivanja o lijekovima, homeopatskim i medicinskim proizvodima, i to bez obzira jesu li tim postupanjem povrijedena prava i interesi potrošaca u Republici Hrvatskoj ili u nekoj državi clanici Europske unije.

(2) Postupak iz stavka 1. ovog clanca može se pokrenuti protiv pojedinog trgovca ili skupine trgovaca iz istog gospodarskog sektora koji postupaju u suprotnosti s odredbama ovog Zakona i drugih propisa koji su navedeni u stavku 1. ovog clanca, komorskih i interesnih udruga trgovaca koje promicu protupravno postupanje ili protiv tvorca pravila postupanja trgovaca kojim se promice korištenje nepoštene poslovne prakse, kako je ona definirana odredbama dijela III. ovog Zakona.

(3) Ako je odredbe clanaka 35.-54. ovog Zakona povrijedio operater sredstva daljinske komunikacije, ovlaštena osoba ima pravo predložiti Državnom inspektoratu ili drugom nadležnom tijelu da pokrene postupak iz stavka 1. ovog clanca protiv tog operatera sredstva daljinske komunikacije.

(4) Odredbama stavaka 1. - 3. ovog clanca ne dovodi se u pitanje ovlaštenje Državnog inspektorata ili drugog nadležnog tijela da samoinicijativno pokrene postupak protiv osoba navedenih u stvcima 1. - 3. ovog clanca koje postupaju suprotno odredbama ovog Zakona i drugih propisa, navedenih u stavku 1. ovog clanca.

Osobe ovlaštene predložiti pokretanje postupka

Clanak 131.

(1) Pokretanje postupka iz clanca 130. ovog Zakona ovlaštena su predložiti tijela i organizacije koja su osnovana u skladu s propisima kojima se ureduje osnivanje i djelatnost tih osoba, a koja imaju opravdani interes za kolektivnu zaštitu potrošaca, kao što su, primjerice, udruge za zaštitu potrošaca, državna tijela nadležna za zaštitu potrošaca te komorska i interesna udruženja trgovaca.

(2) Vlada Republike Hrvatske ce na prijedlog ministra nadležnog za poslove zaštite potrošaca uredbom odrediti osobe koje imaju opravdani interes za kolektivnu zaštitu potrošaca.

(3) Uredba iz stavka 2. ovog clanca bit ce objavljena u „Narodnim novinama“ te ce biti dostavljena Komisiji Europske unije.

(4) Ako postupanje odredenog trgovca ili skupine trgovaca koji imaju poslovni nastan u Republici Hrvatskoj, koje je u suprotnosti s odredbama ovog Zakona i drugih propisa koji su navedeni u clanku 130. ovog Zakona, utjece ili može utjecati na položaj potrošaca u nekoj državi clanici Europske unije, pokretanje postupka iz clanca 130. ovog Zakona, Državnom inspektoratu ili drugom nadležnom tijelu može predložiti udruga za zaštitu potrošaca iz te države ili neko drugo neovisno tijelo koje je po propisima te države osnovano radi zaštite kolektivnih interesa potrošaca.

(5) U slučaju iz stavka 4. ovog clanka, svoje ovlaštenje da predloži Državnom inspektoratu ili drugom nadležnom tijelu pokretanje postupka iz clanca 130. ovog Zakona, ovlaštena će osoba dokazati popisom osoba koje imaju opravdani interes za kolektivnu zaštitu potrošaca sastavljenom od strane Komisije Europske unije, a u kojem je navedena i ta osoba.

(6) Popis iz stavka 5. ovog clanka bit će dostavljen Državnom inspektoratu ili drugom nadležnom tijelu u obliku fotokopije Službenog lista Europskih zajednica u kojemu je taj popis objavljen, uz ovjereni prijevod na hrvatski jezik.

(7) Popis iz stavka 5. ovog clanka bit će dostavljen Državnom inspektoratu ili drugom nadležnom tijelu istodobno s prijedlogom za pokretanje postupka iz clanca 130. ovog Zakona.

Teret dokaza

Clanak 132.

(1) Ako je postupak iz clanca 130. ovog Zakona pokrenut povodom povrede odredaba clanaka 35.-54. ovog Zakona, trgovac odnosno operater sredstva daljinske komunikacije dužan je dokazati da je potrošacu dostavio prethodnu obavijest te pisano potvrde prethodne obavijesti odnosno da se pridržavao rokova za ispunjenje ugovora sklopljenog putem sredstva daljinske komunikacije.

(2) Ako je postupak iz clanca 130. ovog Zakona pokrenut povodom povrede odredaba clanaka 55.-69. ovog Zakona, davatelj finansijske usluge dužan je dokazati da je ispunio svoju obvezu prethodnog obavještavanja potrošaca, te da je potrošac pristao sklopiti ugovor odnosno pristao na to da mu davatelj finansijske usluge pocne pružati ugovorenou uslugu prije isteka roka za jednostrani raskid ugovora iz clanca 62. ovog Zakona.

(3) U slučaju iz stavka 2. ovog clanka, ugovorna odredba kojom je predvideno da ce teret dokaza u pogledu cinjenica navedenih u stavku 2. ovog clanka ležati na potrošacu, smatra se nepoštenom ugovornom odredbom, u smislu odredaba glave 11. dijela II. ovog Zakona.

Clanak 133.

Ako je postupak iz clanca 130. ovog Zakona pokrenut povodom povrede odredaba clanaka 106.-114. ovog Zakona, prilikom odlucivanja o tome je li poslovna praksa nepoštena, neće se uzimati u obzir je li tom praksom nekome prouzrocena šteta, odnosno je li vjerojatno da će nekome biti prouzrocena šteta, kao niti je li osoba protiv koje se vodi postupak kriva za nedopuštenost poslovne prakse.

Predmnenjeva netocnosti cinjenicnih navoda

Clanak 134.

(1) Ako je postupak iz clanca 130. ovog Zakona pokrenut povodom povrede odredaba clanaka 106.-114. ovog Zakona, Državni ce inspektorat ili drugo nadležno tijelo, ako je to primjereni s obzirom na okolnosti slučaja te uzimajući u obzir opravdane interese trgovca, zahtijevati od trgovca protiv kojeg se postupak vodi da u roku od sedam dana dostavi dokaze koji potvrduju istinitost cinjenicnih navoda iznesenih u okviru poslovne prakse.

(2) Ako dokazi iz stavka 1. ovog clanca ne budu dostavljeni Državnom inspektoratu ili drugom nadležnom tijelu u ostavljenom roku ili ako Državni inspektorat ili drugo nadležno tijelo smatra da su dostavljeni dokazi nepotpuni ili nedostatni, smatra se da su cinjenici navodi izneseni u okviru poslovne prakse neistiniti.

Rješenje

Clanak 135.

(1) Ako nadležni inspektor u provodenju inspekcijskog nadzora utvrdi da je osoba protiv koje se vodi postupak postupala suprotno odredbama ovog Zakona i drugih propisa koji su navedeni u clanku 130. ovog Zakona, rješenjem ce naložiti toj osobi da prestane s takvim postupanjem te da otkloni utvrđene nepravilnosti odreducujući ujedno rok u kojem se nepravilnosti moraju otkloniti.

(2) Ako se postupak iz clanca 130. ovog Zakona vodi povodom povrede odredaba clanaka 106.-114. ovog Zakona, a osoba protiv koje se postupak vodi još nije zapocela s odredenom poslovnom praksom, ali je započinjanje te poslovne prakse izvjesno, nadležni ce inspektor, ako utvrdi da je ta poslovna praksa nepoštena u smislu odredaba dijela III. ovog Zakona, rješenjem zabraniti osobi protiv koje se postupak vodi korištenje tom poslovnom praksom.

(3) Ako se postupak iz clanca 130. ovog Zakona vodi povodom povrede odredaba clanaka 400.-429. Zakona o obveznim odnosima, nadležni ce inspektor rješenjem naložiti osobi protiv koje se postupak vodi da ispunji svoju obvezu prema potrošacu jedino ako je na temelju okolnosti konkretnog slučaja nesporno da potrošacu u konkretnom slučaju pripadaju prava predviđena tim odredbama.

Objavlјivanje rješenja ili ispravka

Clanak 136.

Ako nadležni inspektor rješenjem naloži prestanak postupanja koje je suprotno odredbama ovog Zakona i drugih propisa, navedenih u clanku 130. ovog Zakona, ili ako zabrani takvo postupanje, naložit će osobi protiv koje se postupak vodi da o svom trošku javno objavi to rješenje odnosno ispravak netocnih obavijesti, ako se povreda sastojala u objavlјivanju zavaravajućih obavijesti.

Žalba

Clanak 137.

(1) Protiv rješenja iz clanca 135. ovog Zakona, osoba protiv koje se vodi postupak može u roku od osam dana od dana dostave rješenja izjaviti žalbu.

(2) Žalba protiv rješenja iz clanca 135. ovog Zakona odgada izvršenje.

Privremene mjere

Clanak 138.

(1) Nadležni je inspektor ovlašten rješenjem privremeno, do donošenja konacne odluke, naložiti prekid odredenog postupanja za koje postoji opravdana sumnja da je suprotno odredbama ovog Zakona i drugih propisa, navedenih u clanku 130. ovog Zakona.

(2) Žalba protiv rješenja iz stavka 1. ovog clanka ne odgada izvršenje.

Clanak 139.

Pokretanje ili vodenje postupka pokrenutog na temelju clanca 130. ovog Zakona ne sprjecava osobu kojoj je, postupanjem trgovca koje je suprotno odredbama ovog Zakona i drugih propisa koji su navedeni u clanku 130. ovog Zakona, prouzrocena šteta da pokrene pred nadležnim sudom postupak za naknadu štete protiv osobe koja joj je nedopuštenim postupanjem prouzrocila štetu, da pred sudom pokrene postupak za poništenje ili utvrđivanje ništetnosti ugovora koji je sklopljen pod utjecajem nedopuštenog postupanja odnosno da pred sudom pokrene bilo koji drugi postupak kojim ce zahtijevati ostvarenje prava koja joj pripadaju na temelju pravila sadržanih u ovom ili drugim zakonima.

Dobrovoljna kontrola

Clanak 140.

(1) Pokretanje postupka iz clanca 130. ovog Zakona ne iskljucuje mogucnost dobrovoljne kontrole postupanja trgovaca od strane odredenih samostalnih organizacija niti iskljucuju mogucnost da osobe navedene u clanku 131. ovog Zakona pokrenu pred tim samostalnim organizacijama odgovarajuci postupak protiv onih clanova tih organizacija koji postupaju suprotno odredbama ovog i drugih zakona, navedenih u clanku 130. ovog Zakona.

(2) Ako se postupak iz clanca 130. ovog Zakona pokrece radi povrede odredaba clanova 106.-114. ovog Zakona, pokretanja tog postupka ne iskljucuje mogucnost kontrole nepoštene poslovne prakse od strane tvorca pravila postupanja trgovaca niti iskljucuje mogucnost da osobe ili organizacije navedene u clanku 131. ovog Zakona pokrenu pred tvorcem pravila postupanja trgovaca ili nekim njegovim tijelom odgovarajuci postupak protiv onih trgovaca koji postupaju suprotno pravilima postupanja trgovaca.

(3) Pokretanje postupaka iz stavaka 1. i 2. ovog clanka niti u kojem slučaju ne predstavlja odricanje od prava da se protiv odredenog trgovca, skupine trgovaca ili interesnih udruga trgovaca pokrene postupak predviđen clankom 130. ovog Zakona.

Dio VI.
INSPEKCIJSKI NADZOR

Clanak 141.

Nadzor nad provodenjem ovoga Zakona obavljaju nadležni inspektori ministarstava i Državnog inspektorata (u dalnjem tekstu: inspektor), u skladu s ovlastima utvrđenim zakonom.

Clanak 142.

(1) U provedbi inspekcijskog nadzora inspektor ce rješenjem trgovcu privremeno zabraniti prodaju proizvoda do otklanjanja nalazom utvrđenih nepravilnosti ako;

- uvjeti prodaje nisu istaknuti jasno, vidljivo i citljivo u prodajnom prostoru, a posebni uvjeti za pojedine proizvode nisu istaknuti jasno, vidljivo i citljivo na prodajnim mjestima tih proizvoda (clanak 7. stavak 2.),
- cijena proizvoda i usluge nije istaknuta jasno, vidljivo i citljivo u kunama na nacin kako je to propisano clankom 9. stavkom 1., 7. i 8. ovoga Zakona,
- istaknuta cijena nije konacna za potrošaca (clanak 9. stavak 2. i 3.),
- trgovac prodaje proizvod koji ima grešku, a nije ga fizicki odvojio od ostalih proizvoda i jasno vidljivo i citljivo obilježio na proizvodu i na prodajnome mjestu da se radi o prodaji proizvoda s greškom (clanak 13.),
- uz proizvode trgovac nije potrošacu predao i predocio propisane isprave (clanak 14.) ovoga Zakona,
- obavijest o proizvodu ne sadrži sve potrebne podatke (clanak 18. st. 2.),
- podaci na obavijesti o proizvodu nisu istiniti, jasni, vidljivi i citljivi i ako nisu napisani hrvatskim jezikom latinicnim pismom (clanak 19. stavak 2.)
- proizvod na sniženju, rasprodaji odnosno akcijskoj prodaji nije jasno, vidljivo i citljivo ozначен cijenom prije i cijenom nakon sniženja, rasprodaje odnosno akcijske prodaje (clanak 20. stavak 1.),
- najveći postotak sniženja cijena proizvoda na sniženju, rasprodaji odnosno akcijskoj prodaji ne iznosi najmanje jednu petinu vrijednosti svih proizvoda na pocetku sniženja, rasprodaje odnosno akcijske prodaje (clanak 20. stavak 2.),
- proizvod koji je na sniženju, rasprodaji odnosno akcijskoj prodaji jer mu uskoro istječe rok uporabe, nema jasno, vidljivo i citljivo istaknut najmanji ili krajnji rok uporabe (clanak 21.),
- trgovac nije fizicki odvojio proizvode na sniženju, rasprodaji odnosno akcijskoj prodaji od proizvoda koji nisu na sniženju, rasprodaji odnosno akcijskoj prodaji i jasno, vidljivo i citljivo istaknuo da se radi o sniženju, rasprodaji odnosno akcijskoj prodaji (clanak 22. stavak 1.),

(2) Nadležni inspektor ce rješenjem narediti trgovcu otklanjanje utvrđene nepravilnosti odredujuci rok u kojem se ta nepravilnost mora ukloniti, ako tijekom inspekcijskog nadzora utvrdi da trgovac:

- proizvod koji ima nedostatak nije zamijenio novim proizvodom ili potrošacu nije vratio iznos placen za taj proizvod, odnosno nije snizio cijenu ili uz suglasnost potrošaca nije otklonio nedostatak na proizvodu, a bio je dužan to uciniti (clanak 5. stavak 2.),

- u slučaju nedostatka u obavljanju usluge, nije vratio iznos koji je potrošac platio za tu uslugu, nije snizio cijenu ili nije otklonio nedostatak, a bio je dužan to učiniti (članak 5. stavak 2.),
- bez opravdanog razloga nije ispunio ugovor koji je sklopio s potrošacem ili ga nije ispunio na vrijeme (članak 5. stavak 1.),
- proizvod za koji je predao jamstveni (garancijski) list potrošacu nije popravio u razumnom roku ili ako to nije učinio, umjesto njega predao proizvod koji je ispravan (članak 5. stavak 6.),
- nije osigurao popravak odnosno zamjenu stvari u tijeku jamstvenog roka (članak 5. stavak 6.),
- nije predao proizvod potrošacu koji je namijenjen za nagradu (članak 16.),
- zahtjeva ili izricito uvjetuje kupnju proizvoda ili pružanje usluge s djelomnicnim ili ukupnim predujmom i isporuci proizvod ili pruži uslugu nakon primitka predujma, te potrošacu nakon isporuke proizvoda ili pružene usluge nije obracunao i isplatio kamate po kamatnjaku poslovne banke trgovca za orocene štedne uloge na tri mjeseca, ako je rok isporuke bio dulji od jednog mjeseca (članak 28.),
- u slučaju raskida ugovora, nije vratio u roku cjelokupan iznos koji je potrošac platio na temelju ugovora koji je sklopljen izvan poslovnih prostorija trgovca, uvecan za zatezne kamate (članak 34. stavak 3.)
- u slučaju raskida ugovora, nije vratio u roku cjelokupan iznos koji je potrošac platio na temelju ugovora koji je sklopljen na daljinu (članak 47. stavak 3.),
- u slučaju raskida ugovora, potrošacu nije vratio u roku placeni iznos uvecan za zatezne kamate (članak 51. stavak 3.).

- (4) Žalba izjavljena protiv rješenje iz stavka 1. i 2. ovoga clanka ne odgada izvršenje rješenja.
- (5) Rješenje iz stavka 1. i 2. ovoga clanka inspektor neće donositi ako su utvrđene nepravilnosti otklonjene tijekom inspekcijskog nadzora, odnosno do donošenja rješenja što će inspektor utvrditi i navesti u zapisniku o obavljenom inspekcijskom nadzoru.

Dio VII.

PREKRŠAJNE ODREDBE

Članak 143.

(1) Novcanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako:

- na zahtjev potrošaca, proizvod koji ima nedostatak ne zamjeni novim proizvodom ili potrošacu ne vrati iznos placen za taj proizvod, odnosno ne snizi cijenu ili uz suglasnost potrošaca, ne otkloni nedostatak na proizvodu, a bio je dužan to učiniti (članak 5. stavak 2.),
- u slučaju nedostatka u obavljanju usluge, na zahtjev potrošaca ne vrati iznos koji je potrošac platio za tu uslugu, ne snizi cijenu ili ne otkloni nedostatak, a bio je dužan to učiniti (članak 5. stavak 2.),
- bez opravdanog razloga ne ispuni ugovor koji je sklopio s potrošacem ili ga ne ispuni na vrijeme (članak 5. stavak 1.),
- ako na zahtjev potrošaca proizvod za koji mu je predao jamstveni (garancijski) list ne popravi proizvod u razumom roku ili umjesto nje predla proizvod koji je isprava ili predla

nepotpuni jamstveni (garancijski) list (clanak 5. stavak 6.),

– ako ne osigura popravak odnosno zamjenu stvari u tijeku jamstvenog roka (clanak 5. stavak 6.),

– bez opravdanog razloga odbije s potrošacem zaključiti ugovor o prodaji proizvoda koji izlaže na prodajnome mjestu ili usluge koja je predmet njegovog poslovanja (clanak 7. stavak 1.),

– uvjete prodaje ne istakne jasno, vidljivo i citljivo u prodajnom prostoru, a posebne uvjete za pojedine proizvode ne istakne jasno, vidljivo i citljivo na prodajnim mjestima tih proizvoda (clanak 7. stavak 2.),

– za usluge popravaka i održavanja proizvoda cija je vrijednost veca od 500 kuna, trgovac ne ispostavi potrošacu predracun i radni nalog s opisom radova te upotrijebljenog materijala i dijelova za popravak te nepotpisani radni nalog uruci potrošacu (clanak 7. stavak 4.),

– tijekom popravka proširi radni nalog bez prethodnoga pisanog pristanka potrošaca (clanak 7. stavak 5.),

– ne vodi evidenciju o prigovorima potrošaca sukladno clanku 8. stavku 2. ovog Zakona,

– prodajnu cijenu proizvoda i usluge ne istakne jasno, vidljivo i citljivo u kunama na nacin kako je to propisano clankom 9. stavkom 1., 7. i 8. ovoga Zakona,

– istice cijenu koja nije konacna za potrošaca (clanak 9. stavak 2. i 3.),

– oglašavanje ne sadrži cijenu na nacin propisan clankom 10. ovoga Zakona,

– potrošacu ne omoguci provjeru ispravnosti zaračunatog iznosa u odnosu na kupljene proizvode, odnosno pružane usluge (clanak 12. stavak 2.),

– se ne pridržava prodajne cijene proizvoda ili usluga i uvjeta prodaje (clanak 12. stavak 3.),

– prodaje proizvod koji ima grešku, a nije ga fizicki odvojio od ostalih proizvoda i jasno vidljivo i citljivo obilježio na proizvodu i na prodajnome mjestu da se radi o prodaji proizvoda s greškom (clanak 13.),

– cijenu posebnog papira za zamatanje i uporabu dodatnih ukrasa te usluge zamatanja ne istakne jasno, vidljivo i citljivo (clanak 15. stavak 2.),

– ne postupi sukladno odredbi clanca 15. stavka 3. ovog Zakona

– na zahtjev potrošaca ne zadrži ambalažu prodanog proizvoda (clanak 15. stavak 4.),

– postupi suprotno odredbi clanca 17. ovog Zakona,

– proizvod na sniženju, rasprodaji odnosno akcijskoj prodaji nije jasno, vidljivo i citljivo ozначен cijenom prije i cijenom nakon sniženja, rasprodaje odnosno akcijske prodaje (clanak 20. stavak 1.),

– najveći postotak sniženja cijena proizvoda na sniženju, rasprodaji odnosno akcijskoj prodaji ne iznosi najmanje jednu petinu vrijednosti svih proizvoda na pocetku sniženja, rasprodaje odnosno akcijske prodaje (clanak 20. stavak 2.),

– proizvod koji je na sniženju, rasprodaji odnosno odnosno akcijskoj prodaji jer mu uskoro istječe rok uporabe, nema jasno, vidljivo i citljivo istaknut najmanji ili krajnji rok uporabe (clanak 21.),

– ako potrošac najkasnije u trenutku zaključivanja ugovora ne dobije pisani obavijest o njegovom pravu na otkazivanje ugovora zaključenog izvan poslovnih prostorija trgovca (clanak 31. stavak 3.),

– vracen novac ne uveca za zatezne kamate obracunate od trenutka primjeka pisane obavijesti u raskidu ugovora do isplate (clanak 34. stavak 3.),

– naplati uporabu sredstava daljinske komunikacije suprotno odredbi clanca 41. stavku 3.,

– ne postupi sukladno clanku 44. ovoga Zakona,

- potrošacu zaracunava troškove, kamate ili kaznu, suprotno propisanom u clanku 50. ovoga Zakona,
- postupi protivno odredbama clanka 53. ovog Zakona,
- potrošacu ne uputi prethodnu obavijest ili ako je prethodna obavijest upucena nepravovremeno (clanak 56. stavak 1.),
- prethodna obavijest ne sadrži podatke propisane clankom 56. stavak 2. ovog Zakona
- postupi suprotno odredbi clanka 65. stavaka 7. i 8. ovog Zakona,
- u pisanom obliku ne obavijesti potrošaca prije ili u vrijeme zaključenja ugovora o odredbama iz clanca 76. stavka 1. ovoga Zakona,
- postupi suprotno odredbama clanca 80. ovoga Zakona,
- onemogucuje potrošacu da dode do podataka kojima može dokazati poseban odnos između zajmodavca i trgovca (clanak 82. stavak 1.).
- postupi suprotno odredbama clanca 85. ovoga Zakona,
- ugovor nije u pisanom obliku i nije napisan na jeziku države prebivališta potrošaca (clanak 86. stavak 3. i 4.) ovoga Zakona,
- osobi koja traži obavijest ne dostavi obavijest ili je ne dostavi sukladno clanku 88. ovoga Zakona,
- ugovor ne sadrži podatke sukladno clanku 89. ovog Zakona
- zahtijeva od potrošaca placanja suprotno propisanom u clanku 94. ovoga Zakona,
- nameće ugovorne odredbe nepoštene u smislu clanca 95. ovoga Zakona.
- se koristi praksom koja je nepoštena u smislu odredaba dijela III. ovog Zakona.

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovog clanka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novcanom kaznom od 3.000,00 do 15.000,00 kuna.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovog clanka kaznit će se fizicka osoba novcanom kaznom od 3.000,00 do 15.000,00 kuna.

(4) Novcanom kaznom u iznosu od 300,00 kuna inspektor može kazniti na mjestu dogadaja prekršaja iz stavka 1. ovoga clanka fizicku osobu – trgovca.

Clanak 144.

(1) Novcanom kaznom u iznosu od 15.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba ako:

- pruži podatke o potrošacu trecoj strani ili strani koja kao pravna ili fizicka osoba djeluje unutar iste skupine poduzeca kojoj pripada trgovac, osim ako to potrošac odobri u pisanom obliku (clanak 7. stavak 3.),
- ne omoguci potrošacu podnošenje pisanih prigovora, odnosno ne odgovori u roku na pisani prigovor potrošaca (clanak 8. stavak 1.),
- potrošacu ne prizna da je racun placen sukladno propisanom u clanku 11. ovoga Zakona,
- potrošacu ne izda tocan, neizbrisiv te jasno vidljiv i citljivo ispisani racun (clanak 12. stavak 1),
- dodatno naplati izdavanje racuna (clanak 12. stavak 4.),
- prigodom prodaje potrošacu ne predala ili ne predoci isprave iz clanca 14. stavka 1. ovoga Zakona,
- isprave koje prate proizvod nisu napisane sukladno clanku 14. stavku 2.ovoga Zakona,
- stavi u promet proizvod cija je ambalaža škodljiva za zdravlje ili nije prilagodena obliku i masi proizvoda te dovodi u zabludu potrošaca glede mase i velicine proizvoda (clanak 15.

stavak 1.),

- ne predaje proizvod potrošacu koji je namijenjen za nagradu sukladno odredbi clanca 16. ovoga Zakona,
- ako fizicki ne odvoji proizvode na sniženju, rasprodaji odnosno akcijskoj prodaji od ostalih proizvoda i ne istakne da se radi o sniženju, rasprodaji odnosno akcijskoj prodaji (clanak 22. stavak 1.)
- stavi na sniženje, rasprodaju odnosno akcijsku prodaju proizvod s greškom, a odbije upoznati kupca u cemu se sastoji greška na proizvodu (clanak 22. stavak 2.),
- prodaju javnih usluga, potrošacu ne obracuna prema stvarnoj potrošnji sukladno propisanom u clanaku 23. stavku 2.,
 - ne omoguci potrošacu upoznavanje unaprijed sa svim uvjetima korištenja javnih usluga i te uvjete javno ne objavi (clanak 23. stavak 3.),
 - za odluke o pravima i obvezama potrošaca ne pribavi mišljenje savjetodavnog tijela te ako u savjetodavnom tijelu nisu ukljeceni predstavnici udruga za zaštitu potrošaca (clanak 23. stavak 4.),
 - pruža javnu uslugu a ne osnuje povjerenstvo za reklamacije potrošaca te ako u povjerenstvu za reklamacije potrošaca nisu zastupljeni predstavnici udruga za zaštitu potrošaca (clanak 23. stavak 5.),
 - ako trgovac koji pruža javnu uslugu iz clanca 23. stavka 1. ovog Zakona ne omoguci potrošacu prikljucak na distributivnu mrežu i uporabu prikljucka, mreže i usluga pod nediskriminirajucim, unaprijed poznatim i ugovorenim uvjetima (clanak 24.),
 - postupi suprotno odredbama clanca 25. ovog Zakona,
 - ne održava kvalitetu pružene javne usluge u skladu s pravilima struke (clanak 26.),
 - zahtijeva ili izricito uvjetuje kupnju proizvoda ili pružanje usluge s djelomincnim ili ukupnim predujmom i isporuci proizvod ili pruži uslugu nakon primitka predujma, te potrošacu nakon isporuke proizvoda ili pružene usluge ne obracuna i ne isplati kamate po kamatnjaku poslovne banke trgovca za orocene štedne uloge na tri mjeseca, ako je rok isporuke dulji od jednog mjeseca (clanak 28.),
 - nema identifikacijsku karticu (clanak 29. stavak 4.),
 - potrošacu ne predaje ili predaje nepotpunu obavijest o pravu na raskid ugovora (clanak 31. stavak 1. i 2.),
 - bez prethodnog pristanka potrošaca, prema potrošacu uporabi pojedinacna sredstva za daljinske komunikacije (clanak 41. stavak 1.),
 - prije sklapanja ugovora na daljinu putem sredstva za daljinsku komunikaciju ne obavijesti potrošaca o svim odredbama iz clanca 42. stavka 1. ovoga Zakona
 - ako ta obavijest nije u skladu s odredbama iz clanca 42. stavak 2., 3. i 4. ovoga Zakona,
 - potrošacu ne predaje potvrdu prethodne obavijesti sukladno clanku 43. ovoga Zakona,
 - potrošacu ne vrati placeni iznos novca u roku od 30 dana po primitku obavijesti potrošaca da raskida ugovor (clanak 47. stavak 3.),
 - potrošacu ne uveca vraceni iznos novca za kamate od primitka pisane obavijesti o raskidu do isplate (clanak 51. stavak 3.),
 - prijevarno iskoristi kreditnu ili debitnu karticu potrošaca kojom potrošac placa ugovoreni proizvod ili uslugu (clanak 52.),
 - ugovor o potrošackom zajmu nije bio sklopljen u pisanim obliku (clanak 72.),
 - ugovor o potrošackom zajmu ne sadrži potrebne podatke (clanak 73.)
 - potrošaca ne obavijesti na nacin kako je to propisano clankom 76. stavkom 2. i 3. ovoga Zakona,

– oglašavanje kojim trgovac nudi odobravanje potrošackog zajma ne sadrži godišnju kamatnu stopu i navod o svim drugim troškovima zajma te navod o realnim godišnjim kamatama (clanak 77.)

– onemoguci potrošaca da svoje obveze iz ugovora o potrošackom zajmu ispunii prijevremeno ili mu ne omoguci razmjerno sniženje ukupnih troškova zajma (clanak 78.),

– ne postupi sukladno propisanom u clanku 84. ovoga Zakona,

– postupi sukladno clanku 93. ovog Zakona.

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovog clanka kaznit ce se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novcanom kaznom od 3.000,00 do 15.000,00 kuna.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovog clanka kaznit ce se fizicka osoba – trgovac novcanom kaznom od 3.000,00 do 15.000,00 kuna.

Clanak 145.

(1) Novcanom kaznom u iznosu od 80.000,00 do 200.000,00 kuna kaznit ce za prekršaj pravna osoba ako stavi u prodaju proizvod koji nema obavijest o proizvodu ili ako obavijest o proizvodu ne sadrži sve podatke propisane u clanku 18. stavku 2. i clanku 19. stavnica 1., 2., 3., 4. i 5. ovoga Zakona.

(2) Za prekršaje iz stavka 1. ovog clanka kaznit ce se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novcanom kaznom od 5.000,00 do 15.000,00 kuna.

(3) Za prekršaje iz stavka 1. ovog clanka kaznit ce se fizicka osoba – trgovac novcanom kaznom od 5.000,00 do 15.000,00 kuna.

Clanak 146.

Nadležni inspektor iz clanca 141. ovog Zakona nece podnijeti zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka, ako trgovac najkasnije u roku od 8 dana od dana provedenog inspekcijskog nadzora otkloni utvrđene nepravilnosti sukladno uputama nadležnog inspektora iz rješanja nadležnog inspektora.

Dio VIII.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Clanak 147.

Vlada Republike Hrvatske donijeti ce uredbu iz clanka 103. stavka 2. i 131. stavaka 2. 6 mjeseci od dana stupanja na snagu ovog Zakona

Clanak 148.

Vlada Republike Hrvatske osnovat ce i imenovati Vijece iz clanca 122. ovog Zakona najkasnije tri mjeseca od stupanja na snagu ovog Zakona. Postojeci saziv Vijeća za zaštitu potrošaca obavljaće svoju dužnost do donošenja odluke o osnivanju i imenovanju novog saziva Vijeća za zaštitu potrošaca.

Clanak 149.

Ministar nadležan za poslove zaštite potrošaca pravilnike za cije je donošenje ovlašten ovim Zakonom u clancima 23. stavak 4., 122. stavak 2., 126. stavak 3. i 129. stavak 3., donijet ce u roku 6 mjeseci od dana stupanja na snagu ovog Zakona.

Clanak 150.

Ministar nadležan za poslove zaštite potrošaca odluke za cije je donošenje ovlašten ovim Zakonom u clanku 74. stavku 8. i clanku 122. stavku 9. donijet ce u roku 6. mjeseci od dana stupanja na snagu ovog Zakona.

Clanak 151.

Do dana stupanja na snagu propisa iz clanaka 147.-150. ovog Zakona primjenjivati ce se podzakonski akti doneseni na temelju clanca 60. stavka 8. i 102. stavka 4. Zakona o zaštiti potrošaca („Narodne novine“, broj 96/03.),

Clanak 152.

Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o zaštiti potrošaca („Narodne novine“, broj 96/2003).

Stupanje na snagu

Clanak 153.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«.

O B R A Z L O Ž E N J E

Clanak 1.

Ovim clankom je propisan predmet uredenja ovog Zakona.

Clanak 2.

Ovim clankom propisan je odnos Zakona o zaštiti potrošaca prema drugim zakonima.

Clanak 3.

Ovim clankom uredeno je znacenje pojmove koji se koriste u Zakonu, kao što su pojam potrošaca i trgovaca.

Nadalje, definira se znacenje izraza proizvod, poslovna praksa trgovca u odnosu na potrošaca, znacajan utjecaj na ekonomsko ponašanje potrošaca, pravila postupanja trgovaca, tvorac pravila postupanja trgovaca, profesionalna pažnja, poziv na kupnju, nedopušteni utjecaj, odluka o poslu i uredene profesije.

Ove odredbame uskladjuju se sa Smjernicom 2005/29/EC Europskog parlamenta i Vijeca o nepoštenim poslovnim djelovanjima od 11. svibnja 2005. godine.

Clanak 4. – 5.

Ovim clancima je propisan izbor mjerodavnog prava i obveza trgovca za ispunjenje ugovora u skladu s propisima obveznog prava. Pravilo koje je implementirano u clanku 4. Nacrta prijedloga predviden je gotovo svim direktivama EU kojima su uredeni obveznopravni aspekti zaštite potrošaca, od kojih su neke implementirane i drugim zakonima. U tom kontekstu Zakon o zaštiti potrošaca predvio je isto pravilo za sve situacije obveznopravnog karaktera, bez obzira jesu li obuhvacene tim ili nekim drugim propisima.

Clanak 6.

Ovim clankom propisuje se pravna narav zakonskih odredbi kojima uredaju potrošacki ugovori, na nacin da se ugovorne odredbe kojim bi se obveznopravna pravila predvidena ovim Zakonom mijenjala na štetu potrošaca, smatruju ništetnim.

Ova odredba uskladuje se sa clankom 6. Smjernice Vijeca 85/577/EEC od 20. prosinca 1985. koja štiti potrošace pri sklapanju ugovora izvan poslovnih prostorija trgovca, clankom 12. Smjernice 97/7/EC Europskog parlamenta i Vijeca od 20. svibnja 1997. o zaštiti potrošaca pri sklapanju ugovora na daljinu i clankom 8. Smjernice 94/47/EC Europskog parlamenta i Vijeca od 26. listopada 1994. o zaštiti pri sklapanju ugovora o pravu na vremenski ogranicenu uporabu nekretnine (time-share osnova).

Clanak 7.

Odredbe ovog clanka propisuju uvjete prodaje proizvoda i pružanja usluga na temelju kojih trgovac mora svoje prodajne uvjete jasno, vidljivo i citljivo istaknuti u prodajnom prostoru. Isto tako, trgovcu se zabranjuje davanje osobnih podataka potrošaca trećim osobama bez

prethodnog odobrenja potrošaca te ispostavljanje predracuna i radnog naloga za usluge popravaka i održavanje proizvoda, cija je vrijednost veca od 500,00 kuna.

Clanak 8.

Ovim clankom propisuje se obveza trgovcu da potrošacima omoguci podnošenje pisanih prigovora te da na iste potrošacu odgovori najkasnije u roku 15 dana. Na taj nacin potrošaci ce imati mogucnost odmah na licu mjesta reklamirati uslugu prema trgovcu, po uzoru na knjigu žalbe u ugostiteljskim i turistickim djelatnostima. Isto tako, vodeci evidenciju o zaprimljenim prigovorima trgovci ce, sukladno najcešće zaprimljenim primjedbama moci poboljšati svoje poslovanje.

Clanak 9. – 10.

Ovim clancima propisan je nacin isticanja cijena proizvoda i pružanja usluga te nacin isticanja cijena pri oglašavanju. Ovaj clanak uskladuje se s odredbama Smjernice 98/6/EC Europskog parlamenta i Vijeca od 16. veljace 1998. o zaštiti potrošaca, vezana uz isticanje cijena na ponudenim proizvodima.

Clanak 11.

Odredbom ovog clanka propisuje se, kako se novcana obveza potrošaca koju placa putem pošte, banke ili neke druge ustanove za platni promet smatra namirenom s danom kad je takva ustanova zaprimila nalog za placanje.

Clanak 12.

Ovim clankom propisuju se obveze trgovca u vezi s izdavanjem racuna potrošacu. Odredba ovog clanka sadrži i upucujući odredbu na Zakon o porezu na dodanu vrijednost kojim je ureden sadržaj racuna te rokove cuvanja racuna, a u vezi s neizbrisivošću racuna.

Clanak 13.

Odredba ovog clanka propisuje obvezu trgovcu da fizicki odvoji proizvod koji ima grešku ili kojem istjece rok uporabe pri prodaji od ostalih proizvoda.

Clanak 14.

Ovaj clanak propisuje obvezu trgovca da preda ili predoci isprave koje je proizvodac priredio radi lakše i sigurnije uporabe proizvoda. Isto tako navodi nacin na koji te moraju biti napisane (jasno, vidljivo i citljivo na hrvatskom jeziku i latinicnim pismom).

Clanak 15.

Odredbama ovog clanka propisuju se obveze trgovca u vezi s ambalažom proizvoda te se zabranjuje naplacivanje vrecica i torbi koji služe za nošenje kupljenih proizvoda, a koje imaju logotip i/ili naziv proizvodaca ili trgovca.

Clanak 16.

Odredbom ovog clanka propisuje se obveza trgovcu da preda proizvod potrošacu, koji je prigodom ponude obecao kao dobitak u obliku nagrade.

Clanak 17.

Odredbom ovog clanka zabranjuje se trgovcu ostavljanje oglasnih poruka i materijala na kucnim i ulaznim vratima potrošaca u slučaju da potrošac istakne takvu zabranu.

Clanak 18. – 19.

Odredbama ovih clanaka propisuje se sadržaj pisane obavijesti o proizvodu, mjesto isticanja obavijesti o proizvodu, odgovornost za postojanje obavijesti o proizvodu i odgovornost za podatke iz obavijesti o proizvodu. Ovim Nacrtom prijedloga zakona izraz „obavijest o proizvodu“ zamjenio je izraz „deklaracija“ kakav je bio u Zakonu o zaštiti potrošaca iz 2003. godine iz razloga što naziv „deklaracija“ ne odgovara ni sadržaju ni svrsi dokumenata koji daje obavijest o proizvodu. Isto tako, izraz „deklaracija“ na unutarnjem tržištu Europske unije („declaration“) upucuje na hrvatski izraz „izjave o sukladnosti proizvoda“.

Nadalje, ovaj Nacrt prijedloga Zakona ne ureduje velicinu slova podataka na obavijesti o proizvodu. Naime, sukladno uputama od strane strucnjaka Europske unije, dobivene tijekom eksplanatorne faze screeninga za poglavlje 1. Sloboda kretanja roba, pojašnjeno je da bi propisivanje obveze vrste i velicine slova na obavijesti o proizvodu svakako predstavljalo ogranicenje slobodnom kretanju roba jer bi se time prisiljavalo proizvodaca da se prilagodi pojedinom tržištu. Bitno je to da je obavijest o proizvodu lako citljiv, ali ne i u propisanom fontu.

Clanak 20. – 22.

Odredbe ovih clanaka propisuju nacin označavanja proizvoda u slučaju sniženja, rasprodaje i prodaje robe s nedostacima na nacin da se proizvod koji se prodaje na sniženju odnosno rasprodaji mora biti označen cijenom prije i nakon sniženja proizvoda te mora biti fizicki odvojen od ostalih proizvoda koji nisu na sniženju.

Clanak 23. -26.

Odredbama ovih clanaka definiraju se javne usluge, te se propisuje nacin obracunavanja prodaje javnih usluga.

Isto tako, ovdje se obvezuju tijela koja odlučuju o obvezama i pravima potrošaca javnih usluga na osnivanje savjetodavnih tijela te trgovci koji pružaju javnu uslugu da osnuju povjerenstvo za reklamacije.

Nadalje, ove odredbe trgovcu onemogucuju obustavljanje javne usluge koje pruža prije odluke suda kojom bi sud utvrdio je li prigovor potrošaca osnovan, te se obvezuju trgovci koji pružaju javnu uslugu putem distributivne mreže da osiguraju potrošacima pristup istih te da održavaju propisane standarde i kvalitetu pružene javne usluge.

Clanak 27.

Odredbom ovog clanka obvezuju se tijela koja pružaju javnu uslugu da ih pružaju na socijalno prihvatljiv nacin. Isto tako, obvezuju se nadležna tijela državne uprave na stvaranje uvjeta za tržišno natjecanje na području javnih usluga.

Clanak 28.

Odredbama ovog clanka ureduje se placanje predujmom, na nacin da je trgovac koji zahtijeva kupnju proizvoda ili usluge s predujmom dužan prilikom isporuke proizvoda, odnosno usluge obracunati i isplatiti kamate za razdoblje racunajuci od dana primljenog predujma do dana isporuke, ako je rok isporuke dulji od jednog mjeseca.

Clanak 29. – 34.

Ovim odredbama ureduju se ugovori sklopljeni izvan poslovnih prostorija trgovca (tzv. „doorstep selling“). Definirano je područje primjene ovih odredbi, ugovori koji su iskljuceni od primjene ove glave Zakona, obveza trgovca na slanje potrošacu obavijesti o pravu na raskid ugovora, propisano je pravo potrošaca na raskid ugovora u roku 8 radnih dana od dana primitka pisane obavijesti, raskid ugovora u slučaju da obavijest o pravu na raskid nije izdana te posljedice raskida ugovora.

Ove odredbe uskladjuju se sa Smjernicom Vijeca 85/577/EEC od 20. prosinca 1985. koja štiti potrošace pri sklapanju ugovora izvan poslovnih prostorija trgovca.

Clanak 35. – 54.

Odredbama ove glave Zakona uredeni su ugovori sklopljeni na daljinu. Tako je definiran pojam ugovora sklopljenog na daljinu, što se smatra sredstvom daljinske komunikacije i operaterom sredstva daljinske komunikacije, koje je područje primjene odredbi ove glave Zakona te iskljucenje od primjene pojedinih odredbi ove glave Zakona.

Nadalje, ureduje se zabrana sklapanja određenih ugovora putem sredstava daljinske komunikacije, ogranicavanje uporabe sredstava daljinske komunikacije, obveza trgovca da potrošacu preda prethodnu obavijest i potvrdu prethodne obavijesti, zatim pravo potrošaca na raskid ugovora, rok za raskid ugovora ako prethodna obavijest nije dostavljena, oblik i posljedice raskida ugovora, iskljucenje prava na raskid ugovora, utjecaj raskida ugovora na odobreni zajam i posljedice raskida ugovora o zajmu.

Isto tako, definirana je obveza trgovca na ispunjenje ugovora sklopljenog na daljinu u roku od 30 dana od dana kada mu je potrošac poslao narudžbu, posljedice zlouporabe kreditne kartice potrošaca od strane trgovca, zabrana slanja proizvoda bez narudžbe potrošaca te da teret dokaza u parnicnom postupku pokrenutom protiv trgovca da postoji prethodna obavijest i pridržavanja rokova ispunjenja ugovora na trgovcu.

Ove odredbe uskladjuju se sa Smjernicom 97/7/EC Europskog parlamenta i Vijeca od 20. svibnja 1997. o zaštiti potrošaca pri sklapanju ugovora na daljinu.

Clanak 55. – 69.

Odredbama ove glave Zakona uredeni su potrošacki ugovori o financijskim uslugama koji su sklopljeni na daljinu. Tako je definiran pojam potrošackog ugovora o financijskim uslugama

sklopljenog na daljinu, pravu potrošaca na dobivanje prethodne obavijesti o davatelju finansijske usluge, o finansijskoj usluzi koja je predmet ugovora, o nacinu rješavanja sporova i drugim pojedinostima ugovora te oblik prethodne obavijesti.

Nadalje, propisano je pravo potrošaca na jednostrani raskid ugovora u roku 14 odnosno 30 dana, ako se radi o ugovoru o životnom osiguranju, oblik jednostranog raskida ugovora, pocetak ispunjenja ugovora, posljedice jednostranog raskida ugovora, utjecaj raskida potrošackog ugovora o finansijskoj usluzi na druge ugovore, teret dokaza u parnicnom postupku pokrenutom protiv trgovca u pogledu sporova vezanih uz ugovore o finansijskim uslugama na daljinu.

Ove odredbe uskladjuju se sa Smjernicom 2002/65/EC Europskog parlamenta i Vijeca od 23. rujna 2002. godine o finansijskim uslugama na daljinu.

Clanak 70. – 85.

Odredbama ove glave Zakona ureden je odnos trgovca i potrošaca u vezi s potrošackim zajmom. Tako je propisano što se smatra ugovorom o potrošackom zajmu te koji su ugovori iskljuceni od primjene ove glave Zakona.

Nadalje, propisan je oblik i sadržaj ugovora o potrošackom zajmu, definirane su efektivne kamatne stope na zajam, definirani su ukupni troškovi zajma te je propisana obveza trgovcu da potrošaca prije sklapanja ugovora obavijesti o najvišem iznosu zajma, o godišnjoj kamatnoj stopi o troškovima koji se naplačuju u vrijeme sklapanja ugovora i pretpostavkama i postupku raskida ugovora.

Isto tako propisan je nacin oglašavanja potrošackog zajma, ispunjenje ugovora o zajmu prije roka, posljedice promjena na strani zajmodavca, otplata zajma sredstvima bezgotovinskog placanja, zabrana prenošenja prava na zajmodavca, odgovornost zajmodavca za trgovca, zakonsko založno pravo, zajam u obliku dopuštenog prekoracenja na tekucem racunu te prešutno dopuštenje prekoracenja na tekucem racunu.

Središnje zauzima pojam "efektivne kamatne stope" koji se u tekstu Zakona o zaštiti potrošaca naziva „realnom godišnjom kamatom“. Ovaj Nacrt prijedloga preuzeo je naziv „efektivna kamatna stopa“, a sukladno sugestijama Hrvatske narodne banke. Naime, **realna kamatna stopa** je makroekonomski termin koji označava nominalnu kamatnu stopu umanjenu za stopu očekivane inflacije: u slučaju ovog zakona jedini prihvatljivi termin je efektivna (ili stvarna) kamatna stopa. Nadalje, dok se **efektivna kamatna stopa** (EKS) može izracunati pomoću formule iz tablice novcanog tijeka ugovora o zajmu, **efektivna kamata** kao pojam se ne koristi, jer bi prema analogiji s definicijom EKS-a ona ukljucivala zbroj svih troškova zajma, što je u praksi samo dodatni brojčani podatak o zajmu, koji nema svoju svrhu.

Ove odredbe uskladjuju se sa Smjernicom Vijeca 87/102/EEC koja se odnosi na uskladivanje zakona, podzakonskih propisa i upravnih odredbi država clanica o potrošackom kreditu izmijenjena Smjernicom Vijeca 90/88/EEZ i Smjernicom 98/7/EZ Europskog parlamenta i Vijeca.

Clanak 86. – 94.

Odredbama ove glave Zakona uredeni su ugovori o pravu na vremenski ogranicenu uporabu nekretnine tzv. „timeshaering“. Tako je definirano područje primjene ove glave Zakona te obveza upisa prava na vremenski ogranicenu uporabu nekretnine.

Nadalje, propisana je obveza trgovca da svakoj osobi koja traži obavijest o pravu na vremenski ogranicenu uporabu nekretnine dostavi prethodnu pisanu obavijest uz opis nekretnine, zatim, propisan je sadržaj ugovora ili predugovora, utjecaj prethodne obavijesti na ugovor, pravo potrošaca na jednostrani raskid ugovora, teret dokaza u slučaju spora, utjecaj jednostranog raskida na ugovor o zajmu i zabrana trgovcu, pa od potrošaca zahtijeva bilo kakva placanja na osnovi potписанog ugovora ili predugovora prije isteka roka za raskid ugovora.

Ove odredbe uskladjuju se sa Smjernicom 94/47/EC Europskog parlamenta i Vijeca od 26. listopada 1994. o zaštiti pri sklapanju ugovora o pravu na vremenski ogranicenu uporabu nekretnine (time-share osnova).

Clanak 95. – 105.

Odredbama ove glave Zakona uredene su nepoštene odredbe u potrošackim ugovorima. Tako je definirano koja ugovorna odredba se smatra nepoštenom, te su nabrojane pojedine ugovorne odredbe koje se mogu smatrati nepoštenima i okolnosti koje se uzimaju o obzir prilikom ocjene ugovora.

Nadalje, propisano je kako nije dopušteno ocjenjivati jesu li ugovorne odredbe o predmetu i cijeni ugovora poštene, zatim oblik ugovora, tumacenje ugovora i posljedice nepoštenosti ugovorne odredbe. Isto tako, određeno je da svaka ovlaštena osoba ima pravo zahtijevati od suda da se zabrani korištenje nepoštenih ugovornih odredbi te određuje koje su osobe ovlaštenе za pokretanje postupka.

Ove odredbe uskladjuju se sa Smjernicom Vijeca 93/13/EEC od 5. travnja 1993. o nepoštenim odredbe u potrošackim ugovorima.

Clanak 106. – 114.

Odredbama ove glave Zakona uređuje se nepoštena poslovna praksa. Tako se definira koje je područje primjene ove glave Zakona te se zabranjuje nepoštena poslovna praksa.

Nadalje, definira se koja se poslovna praksa smatra nepoštenom, koja se poslovne radnje i propuštanja smatraju zavaravajucim te postupci koji se u svakom slučaju smatraju zavaravajucim.

Isto tako, definira se koja se poslovna praksa smatra agresivnom, te o cemu će se voditi računa prilikom odlucivanja o tome je li u poslovnoj praksi korišteno uznemiravanje, prisila ili nedopušteni utjecaj i postupci koji predstavljaju agresivnu poslovnu praksu.

Ove odredbe uskladjuju se sa Smjernicom 2005/29/EC Europskog parlamenta i Vijeca o nepoštenim poslovnim djelovanjima. Ovom Smjernicom zamjenjuju se odredbe Zakona o zaštiti potrošaca („Narodne novine“, broj 96/03) koje se odnose na zavaravajuce oglašavanje.

Clanak 115. – 119.

Odredbama ovih clanaka uređuje se komparativno oglašavanje na nacin da se definira što se smatra komparativnim oglašavanjem, koje su prepostavke dopuštenog komparativnog oglašavanja te se regulira zahtjev za prekid ili zabranu nedopuštenog komparativnog oglašavanja.

Clanak 120.

Odredbama ovog clanka propisuje se donošenje, sadržaj Nacionalnog programa zaštite potrošaca. Isto tako, propisuje se izvještavanje Hrvatskog sabora o ostvarivanju politike zaštite potrošaca iz Nacionalnog programa te se određuje ministarstvo nadležno za poslove zaštite potrošaca kao koordinator rada svih nositelja zaštite potrošaca.

Clanak 121.

Odredbom ovog clanka definirani su nositelji zaštite potrošaca, i to: Hrvatski sabor, Vlada Republike Hrvatske, ministarstvo nadležno za poslove zaštite potrošaca, nadležno tijelo jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, ostala tijela javne vlasti iz svoje nadležnosti za područje zaštite potrošaca, Vijeće za zaštitu potrošaca i udruge za zaštitu potrošaca.

Clanak 122.

Ovim clankom propisuje se osnivanje, sastav i uloga Vijeca za zaštitu potrošaca. Isto tako, propisuje se nacin razrješenja clanova Vijeca prije isteka mandata.

Clanak 123.

Ovim clankom zadužuju se tijela lokalne i područne (regionalne) samouprave za sustavno promicanje zaštite potrošaca na svom području.

Clanak 124. – 126.

Odredbama ovih clanaka propisuje se osnivanje i udruživanje udruge za zaštitu potrošaca. Nadalje, propisuje se koje poslove na području zaštite potrošaca mogu udruge za zaštitu potrošaca osobito obavljati. Isto tako, propisuje se nacin dodjeljivanja finansijskih sredstava državnog proračuna udrušama za zaštitu potrošaca za projekte koji imaju za cilj promicanje zaštite potrošaca.

Clanak 127.

Ovim clankom se propisuje nacin osnivanja i uloga Savjetovališta za zaštitu potrošaca. Isto tako, obvezuju se jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave da moraju osigurati prostor i sredstva za rad Savjetovališta na svome području.

Clanak 128.

Ovim clankom uređuje se informiranje i edukacija potrošaca putem programa osnovnog i srednjeg školovanja, na nacin da se u nastavne programe uvrste osnovna znanje o pravima i obvezama vezana uz zaštitu potrošaca te kroz suradnju ministarstva nadležnog za poslove zaštite potrošaca i ministarstva nadležnog za poslove obrazovanja i odgojno obrazovnih institucija.

Clanak 129.

Ovim clankom uređuje se izvansudsko rješavanje potrošackih sporova pred Sudom casti Hrvatske gospodarske komore i Sudom casti Hrvatske obrtnicke komore.

Naime, sustavi izvansudsko rješavanja potrošackih sporova, razvijeni su širom Europe, kako bi pomogli građanima koji vode potrošacke sporove, a koji nisu mogli postići sporazum izravno s trgovcem. Prednost je alternativnog rješavanja potrošackih sporova u tome što je fleksibilniji od upucivanja tružbe na sud i što u mnogim slučajevima može bolje udovoljiti potrebama i potrošaca i profesionalaca. U usporedbi sa sudstvom, ovi su sustavi jeftiniji, brži i neslužbeniji, što znači da su privlačno sredstvo potrošaćima koji traže pravnu zaštitu, a u isto vrijeme velikom djelom rasterecuju redovne sude.

Clancima 130. – 140.

Odredbama ovih članaka ureduje se kolektivna zaštita potrošackih prava. Tako se propisuje koje su osobe ovlaštene predložiti pokretanje postupka u kojem će se naložiti prestanak postupanja koje je u suprotnosti s odredbama članka ovog Zakona, a koji se odnose na ugovore sklopljene izvan poslovnih prostorija trgovaca, ugovore sklopljene na daljinu, finansijske ugovore o finansijskim uslugama sklopljene na daljinu, potrošacki zajam, ugovor o pravu na vremenski ogranicenu uporabu nekretnine, nepoštenu poslovnu praksu, odgovornost za materijalne nedostatke stvari i ugovore o organiziranju putovanja iz Zakona o obveznim odnosima te odredbama Pravilnika o nacinu oglašavanja i obaveješćivanja o lijekovima, homeopatskim i medicinskim proizvodima.

Nadalje, propisuje se teret dokaza u sporu, predmnenjeva netocnosti cinjeničnih navoda, donošenje rješenja kojim se nalaže osobi da prestane s postupanjem suprotnim odredbama ovog ili drugih zakona te da otkloni utvrđene nepravilnosti određujući rok u kojem se nepravilnosti moraju otkloniti.

Isto tako, propisuje se objavljivanje rješenja o prestanku postupanja ili ispravka, pravo na žalbu protiv rješenja, privremene mjere te dobrovoljna kontrola postupanja trgovaca od strane određenih samostalnih organizacija.

Ove odredbe uskladjuju se sa Smjernicom 98/27/EC Europskog parlamenta i Vijeća od 19. svibnja 1998. godine o sudskim nalozima za zaštitu interesa potrošaca.

Članak 141. – 142.

Ovim člancima propisan je inspekcijski nadzor.

Članak 143. – 146.

Ovim člancima propisane su prekršajne odredbe.

Članak 147. -153.

Ovim člancima propisane su prijelazne i završne odredbe.